รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๗ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดี ที่ ๒๓ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

หน้า	ขอผู้แก้	ขอความที่แก้	หมายเหตุ

ที่ประชุมร่วมรัฐสภาในคราวประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ (สามัญ ๒) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดี ที่ ๒๓ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา.

(เมื่อจาก พลเอก พระประจนกิจกึก ประธานกรรมการ และพระราช
พรหมยาน รองประธานกรรมการ คนที่ ๑ ไปราชการต่างประเทศ นายสุจินต์ บุณยคุปต์ รอง
ประธานกรรมการ คนที่ ๒ ซึ่งได้รับมอบหมายจากประธานกรรมการ ทำหน้าที่
ประธานในที่ประชุมแทน)

ผู้ช่วยเลขานุการกรรมการ : วันนี้มีผู้ช่วยเลขานุการ
ที่ไม่มาประชุมในวันนี้จำนวน ๑๕ คน คณะกรรมการจึงจะเปิดการประชุม ระเบียบ
วาระประชุมมีวันนี้

๑. เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๒. การพิจารณาคดีของผู้ต้องหา ๑. นายสมชาย นามสกุล ตามที่ได้ ผู้ช่วยเลขานุการ
ได้ไปราชการต่างประเทศ ขอมอบหมายให้

นายแดง ยศดี (ขอแก้ไข) : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมพิจารณาปรับแก้ไขคำสั่ง
ของคณะกรรมการใหม่ ดังต่อไปนี้

ตามที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งผู้ช่วยเลขานุการ ตามมาตรา ๑๐ ประเภท
สามัญ ของคณะกรรมการผู้ช่วยเลขานุการ ให้มีหน้าที่ในการสืบสวนหาข้อเท็จ
จริงกรณี ต่างๆ ให้ผู้ช่วยเลขานุการ ประเภทใดบ้าง

ทอเอก สุขสี ระดับ ๕ ผู้ช่วยเลขานุการกรรมการใหม่ : ข้าพเจ้าขอถาม
ประธานว่าผู้ช่วยเลขานุการกรรมการใหม่ ข้าพเจ้าจะได้เข้าไปเจรจาในเรื่องการ
ที่ทหารจะมาเกี่ยวข้องหรือไม่ ให้ชัดเจนเสียก่อนว่าในการประชุมครั้งนี้
จะมีการดำเนินการอย่างไรบ้าง ให้ผู้ช่วยเลขานุการ ประเภทใดบ้าง

ทอเอก สุขสี ระดับ ๕ ผู้ช่วยเลขานุการกรรมการใหม่ : ข้าพเจ้าขอถาม
ประธานกรรมการว่าในการประชุมครั้งนี้ ข้าพเจ้าจะได้เข้าไปเจรจาในเรื่องการ
ที่ทหารจะมาเกี่ยวข้องหรือไม่ ให้ชัดเจนเสียก่อนว่าในการประชุมครั้งนี้
จะมีการดำเนินการอย่างไรบ้าง ให้ผู้ช่วยเลขานุการ ประเภทใดบ้าง

ในปัจจุบัน ข้าราชการในกระทรวงการต่างประเทศ ประกอบด้วย

๑. ข้าราชการฝ่ายการทูต ได้แก่ ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการทูต ซึ่งมีอยู่ ๔ ตำแหน่ง คือ

๑.๑ ตำแหน่ง เอกอัครราชทูต (วิสามัญ) : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งอัครราชทูตมาแล้ว

๑.๒ ตำแหน่ง อัครราชทูต : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ปรึกษาหรือเลขานุการเอกมาแล้ว

๑.๓ ตำแหน่ง ที่ปรึกษา : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเลขานุการเอกมาแล้ว

๑.๔ ตำแหน่ง เลขานุการเอก : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเลขานุการโทมาแล้ว

๒. ข้าราชการฝ่ายการกงสุล ได้แก่ ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการกงสุล ซึ่งมีอยู่ ๔ ตำแหน่ง คือ

๒.๑ ตำแหน่ง กงสุลใหญ่ (วิสามัญ) : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งกงสุลมาแล้ว

๒.๒ ตำแหน่ง กงสุล : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งรองกงสุลมาแล้ว

๒.๓ ตำแหน่ง รองกงสุล : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเลขานุการโทมาแล้ว

๒.๔ ตำแหน่ง เลขานุการโท : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเลขานุการตรีมาแล้ว

๓. ข้าราชการฝ่ายบริหารทั่วไป ได้แก่ ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการบริหารทั่วไป ซึ่งมีอยู่ ๔ ตำแหน่ง คือ

๓.๑ ตำแหน่ง อัครราชทูตฝ่ายบริหาร : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ปรึกษาฝ่ายบริหารมาแล้ว

๓.๒ ตำแหน่ง ที่ปรึกษาฝ่ายบริหาร : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเลขานุการเอกฝ่ายบริหารมาแล้ว

๓.๓ ตำแหน่ง เลขานุการเอกฝ่ายบริหาร : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเลขานุการโทฝ่ายบริหารมาแล้ว

๓.๔ ตำแหน่ง เลขานุการโทฝ่ายบริหาร : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเลขานุการตรีฝ่ายบริหารมาแล้ว

ในปัจจุบันนี้ ข้าราชการในกระทรวงการต่างประเทศ ได้ถูกแบ่งออกเป็นสายงานต่างๆ ตามลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน ๔ สายงาน คือ

๑. สายงานการทูต ได้แก่ ข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการทูต ซึ่งมีอยู่ ๔ ตำแหน่ง คือ

๑.๑ ตำแหน่ง เอกอัครราชทูต (วิสามัญ) : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งอัครราชทูตมาแล้ว

๑.๒ ตำแหน่ง อัครราชทูต : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ปรึกษาหรือเลขานุการเอกมาแล้ว

๑.๓ ตำแหน่ง ที่ปรึกษา : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเลขานุการเอกมาแล้ว

๑.๔ ตำแหน่ง เลขานุการเอก : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเลขานุการโทมาแล้ว

๒. สายงานกงสุล ได้แก่ ข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการกงสุล ซึ่งมีอยู่ ๔ ตำแหน่ง คือ

๒.๑ ตำแหน่ง กงสุลใหญ่ (วิสามัญ) : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งกงสุลมาแล้ว

๒.๒ ตำแหน่ง กงสุล : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งรองกงสุลมาแล้ว

๒.๓ ตำแหน่ง รองกงสุล : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเลขานุการโทมาแล้ว

๒.๔ ตำแหน่ง เลขานุการโท : ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเลขานุการตรีมาแล้ว

๓. สายงานบริหารทั่วไป ได้แก่ ข้าราชการ

[illegible]

[illegible] ของคณะกรรมการ [illegible]

[illegible] ที่ [illegible] ประเทศไทย [illegible]

[illegible] ที่ [illegible] ประเทศไทย [illegible]

[illegible] ที่ [illegible] ประเทศไทย [illegible]

[illegible] ที่ [illegible] ประเทศไทย [illegible]

[illegible] ที่ [illegible] ประเทศไทย [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ในการที่เขาจัดส่งอาวุธมาให้ประเทศไทยนี้ เขามีเงื่อนไขอย่างหรือไม่ว่าเขาจะยอมจัดส่งนายทหารติดตามมาฝึกใช้อาวุธเหล่านี้ให้แก่ประเทศไทยด้วยหรือเปล่า ถ้าหากว่าได้กำหนดที่จะส่งนายทหารจากสหรัฐอเมริกาเข้ามาฝึกใช้อาวุธให้แก่ประเทศไทยแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ค่าใช้จ่ายในการที่ส่งนายทหารนั้น ๆ เข้ามาใครเป็นคนเสีย ขอเรียนถามว่าดังนี้ ข้าพเจ้าได้ข่าวมาแน่นัก จึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าว่าการกระทรวงกลาโหมว่าการที่เขาส่งอาวุธมาแล้วก็มีคำกล่าวบ้างว่าเราจะเป็นฐานทัพ อนุญาตให้อเมริกาใช้ประเทศไทยเป็นฐานทัพ ข้าพเจ้าได้ทราบมาว่าท่านได้เคยแถลงต่อผู้แทนราษฎรในสภาผู้แทนราษฎรในสมัยสมัยหนึ่งแล้วว่าท่านได้ยืนยันว่าประเทศไทยเราไม่ยอมให้ใครมาตั้งฐานทัพในเรื่องเหล่านี้ทั้งนั้น ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามเพื่อให้ปรากฏเป็นที่โจ่งแจ้งแก่ประชาชนไทยด้วยว่าในเรื่องฐานทัพ ในเรื่องประเทศอเมริกาจะใช้ฐานทัพในประเทศไทยอย่างใดบ้างนั้น ได้มีการตกลงกันไว้อย่างใดบ้างหรือไม่ ถ้ามี เราจะยอมให้อเมริกาตั้งฐานทัพในเรื่องอย่างใดบ้าง ข้าพเจ้าขอเรียนถาม ข้าพเจ้าขอถามท่านเสียอีกข้อหนึ่งว่า วัตถุประสงค์ที่ท่านได้กล่าวนั้นนะ ข้อใหญ่ใจความที่สำคัญ แล้วก็ขอให้ท่านได้คิดด้วยว่าท่านได้ปฏิบัติการเป็นไปตามวัตถุประสงค์เหล่านั้นสมบูรณ์เพียงใดหรือไม่ ข้าพเจ้าขอซักถาม ความนี้มีอีกข้อหนึ่ง คือว่าในการให้อาวุธนี้จะส่งมอบให้แก่ประเทศไทยเรานี้ เราจะส่งให้เฉพาะความนี้ความเดียวหรือว่าส่งมอบให้เป็นความ ๆ แล้วแต่การมีความจำเป็นต้องขอความช่วยเหลืออาวุธว่าเพียงใดหรือไม่ ข้าพเจ้าขอเรียนถาม

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม : ขอชี้แจงข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติดังนี้ ในประการแรก ข้อ ๑. ที่ท่านถามว่าอาวุธที่เขาให้เป็นอาวุธประเภทใด อันนี้ข้าพเจ้าผู้จะตอบอย่างไร เป็นแต่เพียงถ้าว่าท่านหรือกิจการทหารดีท่านก็คงทราบว่า คือเขาจัดอาวุธทั้งประจำกายและประจำหน่วยเป็นหน่วย ตั้งแต่ซึ่งเรียกว่าเป็นกองพล เพราะฉะนั้นผู้ที่รู้กิจการทหารดีก็คงจะบอกได้ว่ากองพลนั้นควรจะมีอาวุธหนัก อาวุธเบาอย่างไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าที่เขาจัดส่งอาวุธ

ที่ ๗ ที่ท่านถามว่าได้ทำการและประชาทูตแจ้งรายละเอียดแต่ละกองทัพ

ในข้อที่ ๖ ที่ท่านถามว่าอาวุธที่เขาให้นั้นเป็นอาวุธใหม่ออกจากโรงงานหรือเป็นของเหลือใช้จากสงคราม ข้าพเจ้าขอตอบว่าอาวุธที่เขาให้เรานั้นเป็นอาวุธใหม่ทั้งสิ้นและข้าพเจ้าได้ปฏิบัติด้วยตัวเอง และอาวุธที่เขาได้รับอยู่นี้ก็เป็นอาวุธใหม่ทั้งนั้น ไม่ใช่เป็นของเหลือใช้จากใช่วอรไซอรพลัส (WAR SURPLUS) อย่างที่เขาเล่าลือ เป็นของไม่ออกจากโรงงานทั้งนั้น ในข้อที่ ๗ ที่ท่านถามว่าเมื่อเขาให้อาวุธให้แก่เราแล้วมีข้อผูกมัดหรือไม่ว่าเขาจะต้องส่งนายทหารอะไรมา อันนี้ไม่มีข้อผูกมัดอะไร เป็นแต่ว่าเขาจัดส่งนายทหารคือหน่วยยูสแมค (JUSMAG) ซึ่งมาช่วยเหลือในการฝึกสอนยิ่งเกี่ยวแก่อาวุธของเขา เฉพาะในเรื่องค่าใช้จ่ายทุกประการนั้นเขาเป็นผู้ออกเองทั้งสิ้น เว้นไว้แต่ค่าใช้จ่ายบางอย่าง เช่นค่าเช่าบ้านซึ่งเกินกว่างบประมาณที่เขาได้รับ เราอาจต้องช่วยบ้าง และค่าเปลี่ยนเงินบางอย่างเท่านั้น ซึ่งนอกจากนั้นในเรื่องการเดินทางเรื่องอะไรทุกอย่างทางสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ช่วยทั้งนั้น เว้นไว้แต่การใช้จ่ายเพียงเล็กน้อยซึ่งทางเราได้จ่ายไปบ้างเหมือนกัน

ในข้อที่ ๘ ในเรื่องฐานทัพที่ท่านถามว่ามีความเป็นจริงเพียงไร ข้าพเจ้าเป็นที่จะชี้แจงเหมือนกัน เพราะมีคนเข้าใจผิดหลาย ๆ ประการ ในเรื่องฐานทัพนั้น จริงได้มีการเจรจาดูว่า ซึ่งมีเหตุการณ์ที่เป็นอย่างนี้ก็คือเขาจะจัดส่งหน่วยทหารเข้ามาอยู่ในประเทศไทยได้เรื่องหนึ่ง ถ้ามีการเจรจากันข้าพเจ้าได้บอกว่าเราไม่สามารถจะให้เขาเข้ามาอยู่ได้ เพราะประเทศไทยเป็นประเทศเอกราชและความรู้สึกของประชาชนชาวไทยนี้เป็นชาตินิยมประชาธิปไตยที่เข้มข้นไม่ต้องการให้กำลังทหารของต่างประเทศอื่นเข้ามาอยู่ในประเทศของตัว เว้นไว้แต่ว่าถ้าในยามสงครามขึ้น ถ้าหน่วยทหารของสหประชาชาติจะเข้ามาร่วมมือช่วยเหลือเราแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าประชาชนคนไทยคงไม่มีความรู้สึกในทางจิตใจอะไร แต่เฉพาะในยามปกติแล้วนี้เราไม่สามารถให้กระทำเช่นนั้นได้ นี่ข้าพเจ้าเองได้แจ้งในที่ประชุมของสมาชิกอเมริกาเป็นที่เข้าใจกันแล้ว

เขาก็ได้รับความเห็นอกเห็นใจเรา เขาก็บอกว่าเข้าใจเหมือนกัน ซึ่งในเรื่องนี้ในข้อที่ว่าเขาจะมาตั้งฐานทัพเรานั้นก็เป็นอันว่าพ้นไป

ในข้อที่ ๕ ที่ท่านถามว่าวัตถุประสงค์ที่ท่านเข้าไปปฏิบัติในสิทธิการตรานี้ได้ผลสัมฤทธิ์หรือไม่ ท่านเข้าใจว่าท่านถามว่าหน้าที่ที่ท่านเข้าไปนั้นได้ผลอย่างสมบูรณ์หรือประการและได้ผลเกินกว่าความคาดหมาย

ในข้อที่ ๖ ที่ท่านถามว่าอาวุธที่เราส่งมานั้นจะส่งมาเฉพาะตราวุธหรือจะส่งมาเรื่อย ๆ อันนี้ท่านเข้าใจว่าอาวุธที่เราส่งมานั้นเราได้มีข้อตกลงกันว่าประเทศไทยจะรักษากำลังเท่าไร ที่ตกลง ซึ่งการเจรจาและการประชุมตกลงนั้นได้เริ่มที่ตกลงแล้วว่าเราจะรักษากำลัง-ก-เท่าเดิม ๆ ซึ่งในยามสงครามเราจะต้องมีกำลังรบได้เท่าเดิมตลอด เราจะต้องขอส่งอาวุธมาให้เราครบตามจำนวนตกลงที่ได้ตกลงกันไป ซึ่งระยะนี้ในระหว่างนี้เราก็ส่งมาเป็นคราว ๆ ยังไม่ครบ

นายแดง นามี (รอยแก่น) : ท่านประธานครับ ผมขอถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกลาโหมไปนิดหน่อยนึง คือว่านอกจากการให้อาวุธแล้ว ท่านยังมองว่ายังเราจะเจรจาเกี่ยวกับไหล่ทางสายยุทธศาสตร์ด้วย อย่างเช่นเส้นทางสายจากกระบุรี บ้านไผ่ซึ่งเชื่อมโยงถึงจังหวัดของท่านเข้า ท่านเข้าจึงอยากจะเรียนถามว่าครับนี้ ในการที่เราจะสร้างทางสายยุทธศาสตร์นี้เราจะเริ่มลงมือเมื่อไร จะก่อสร้างเป็นทางอย่างไร คือว่าเป็นทางกว้างกี่/ยาวขนาดไหน รถวิ่งสวนกันได้หรือไม่ ในการที่จะสร้างให้สร้างรวมถึงสะพานหรือว่าท่อลอดรึเปล่าหรือว่าตามแม่น้ำลำคลองใดหรือไม่ จะใช้งบประมาณเท่าใด เราจะต้องออกงบประมาณในการสร้างทางนี้เท่าไร ถ้าสมมติว่าจะแล้วเสร็จในการสร้างทางนี้แม้กันเลยจากนี้ไปอีกสามปีสี่ปี ท่านเข้าใจไปรอเรียนถามไว้ด้วย ตรงนี้ท่านประธานท่านเข้าจะขอให้ท่านรัฐมนตรีคงต่อไปนี้อีกข้อนึง คือว่าเท่าที่ความคืบหน้าออกเวลาที่ท่านไปราชการ ๓ ประเทศสหรัฐอเมริกานั้นท่านได้พบกับบุคคลชั้นนำของสหรัฐอเมริกาเช่นประธานาธิบดีโอเบนเฮาวีตาม หรือรัฐมนตรีต่างประเทศก็ตาม หรือสภาคองเกรสอเมริกันก็ตามเหล่านี้ ท่านสามารถที่จะให้ความมั่นใจได้ไหมว่าท่านเหล่านั้นมีความปรารถนา

[illegible]

สัมภาษณ์ท่าน เราก็ได้ ถามท่านเป็น ๒ ตอน ตอนแรกเป็นเรื่องที่ท่านได้ทำงานมาแล้ว เราก็ถามถึงเรื่องงานที่ท่านได้ทำมาแล้ว เราก็ดูจากบุคลิกลักษณะนิสัยใจคอของท่านว่าเป็นอย่างไร ท่านได้ประสบการณ์อย่างไรบ้าง ท่านมีความมั่นใจเชื่อใจในตัวเองอย่างไร ถ้าพูดถึงท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังคนนี้ ในประการแรก เรื่องทางด้านยุทธศาสตร์ที่ท่านจะเริ่มลงมือเมื่อไร ตอนนี้เพิ่งให้ทราบว่าทางการได้มอบให้ทางกระทรวงคมนาคมแล้ว ซึ่งกำลังเริ่มลงมือแล้ว และเท่าที่ทราบเหมือนได้มีการเปิดประมูลให้ต่างประเทศเข้ามาทำ เพราะต้องการเครื่องมือเครื่องใช้มากมาย เงินที่เราได้มานี้เป็นจำนวนหนึ่งประมาณ ๖๐ ล้านบาท เป็นงานในขั้นต้น แล้วต่อไปก็จะให้อีก ซึ่งเงินจำนวนนี้ถ้าจะทำจริง ๆ ทั้งแต่กรุงเทพ ฯ ตระเวนไปถึงท้ายไม่ทอ ก็จำเป็นจะต้องเพิ่มเงินอีก แต่ว่าเงินจำนวนที่เราได้นี้เป็นงานเริ่มต้น ส่วนที่ท่านว่าจะทำทางใหม่แต่ไหนแต่ไรมานั้น ผมก็ไม่ทราบ แต่ได้ทราบว่าทางท่านเราต้องการที่จะทำเป็นทางมั่นคงถาวรดีเยี่ยว ให้เป็นทางไม่ชุดเป็นทางคมนาคมและการเคลื่อนย้ายหน่วยทหารได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะเป็นทางกว้างแค่ไหนก็ยังไม่ทราบเหมือนกัน แต่ระยะว่างนี้กำลังเริ่มทำเป็นงานแล้ว เข้าใจว่าคงจะเอาจริงเอาจังในปลายปีนี้หรือต้นปีหน้า นอกจากนี้มีว่าทางรถไฟสิ่งที่เราจะได้รับการช่วยเหลือนั้น ในขั้นแรกนี้ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือทางรถไฟ เว้นไว้แต่ทางเรือจะช่วยเหลือให้เราซื้อทำทางระยะสั้น ๆ เช่น ท่าบ่อ ไปหนองคาย ซึ่งเป็นทางที่ค่อนข้างสั้น เพราะทางรถไฟนี้เป็นทางขนาดมาตรฐานที่ค่อนข้างยาก ซึ่งถ้าท่านดูในแผนที่แล้วจะเห็นว่าทางนี้เป็นทางที่ค่อนข้างยาก เพราะว่าจะต้องขึ้นไปทางเทือกบรรทัดทางเขตอะไรไว้ลึก เพราะระยะทางสายนี้เราปรารถนาต้องการที่จะต้องรีบทำให้เร็วที่สุด นอกจากนี้ยังมีทางสายอื่นอีกบางสาย ในจะนี้ทางเจ้าไปราชการ [illegible] ไม่มีความชัดเจนว่าเราจะเริ่มขึ้นเมื่อใด ท่านเข้าใจหรือเปล่าว่าทางนี้เจ้าหน้าที่ทางฝ่ายเรา

ผู้ใดเห็นว่าจะถูกเรียกให้มาให้ถ้อยคำ ก็พึงมาให้ถ้อยคำตามวันเวลาที่กำหนด ถ้าไม่มาให้ถ้อยคำ ตามวันเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ก็อาจถูกเรียกตัวมาให้ถ้อยคำอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งถ้าไม่มาให้ถ้อยคำอีกครั้งหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ก็อาจถูกดำเนินคดีในข้อหาขัดขืนหมายเรียกตามกฎหมายได้ ดังนั้นจึงขอให้ท่านทั้งหลายที่ได้รับหมายเรียกในครั้งนี้ จงมาให้ถ้อยคำตามวันเวลาที่กำหนดในหมายเรียกด้วย

ผู้ช่วยเลขานุการ : ขอเชิญ ส.ส. ที่ได้ลงชื่อไว้ในญัตติ ซักถามเรื่องการที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร นายถวิล วัฏฏานนท์ ไม่มาก่อนไป

(นายถวิล วัฏฏานนท์ ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ช่วยเลขานุการ : ต่อไปเชิญ ส.ส. ที่ได้ลงชื่อไว้ในญัตติที่ ๑ ของนายเสนีย์ สีหนุการย์ ถามเรื่องการสหกรณ์ในจังหวัดสุรินทร์ ถามกระทรวงสหกรณ์

นายเสนีย์ สีหนุการย์ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

ได้ทราบว่า การสหกรณ์อำเภอศีรษะเกษและการสหกรณ์อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ มีโครงการจะจัดตั้งขึ้นครั้งหนึ่ง จึงอยากเรียนถามว่า

๑. สหกรณ์ในอำเภอศีรษะเกษ และสหกรณ์อำเภอเมืองในจังหวัดสุรินทร์ได้มีการจดทะเบียนจัดตั้งขึ้นเป็นความจริงหรือไม่ ได้รับการจดทะเบียนไปแล้วประการใด และได้รับการเรียกเรื่องไปแล้วหรือหาไม่

๒. สหกรณ์ที่รับจดทะเบียนในจังหวัดสุรินทร์นี้มีสหกรณ์ประเภทใดบ้าง ได้ใช้จ่ายเงินไปแล้วเท่าไร การจัดการดำเนินการอยู่ในขณะนี้มีการรับเรื่องหรือเสียบประการใดหรือไม่

ขณะเรื่องนี้ ทางฝ่ายรัฐบาล ร้อยตรี ทวี กระจ่างสหกรณ์ : ข้าพเจ้า

ไม่ยอมรับข้าวเหนียวนี้ .

๓. สมาชิกในกลุ่มที่ตกลงขายข้าวเปลือกให้สหกรณ์ ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบการรับข้าวเปลือกประจำปี ๒๕๔๔ ผู้ตรวจบัญชีสหกรณ์รายงานว่า สหกรณ์นี้มีข้าวขาดมากเกินกว่าเกณฑ์ที่ยอมให้ขาดประมาณ ๖๕,๐๐๐ กิโล แต่เมื่อหักข้าวขาดตามเกณฑ์แล้ว ยังขาดเกินกว่าเกณฑ์ที่ยอมให้ขาดประมาณ ๑๕๑,๐๐๐ กิโล ซึ่งตามหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบ กระทรวง/สหกรณ์จังหวัดคณะกรรมการชั้นต้นสอบ ปรากฏจากการสอบสวนว่านายชนินท์ ชันสไพรวี สหกรณ์จังหวัดเกษตรวรรณีในขณะนั้นร่วมกับนายหลงดี ในกลุ่มของ ผู้จัดการสหกรณ์ขายข้าวเกษตรวรรณี จำกัดสินใช้ ได้ร่วมกันรับข้าวเปลือกของสมาชิกโดยเรียนในรับข้าวเปลือกขึ้นลอย ๆ ไม่มีข้าวเข้าฉาง กล่าวคือในการรับซื้อข้าวคณะกรรมการมอบให้ชี้ในราคาตลาดโดยรับข้าวจากผู้ใดก็ให้ออกใบรับข้าวเปลือก น้ำหนักข้าว ราคารับซื้อ และจำนวนเงินที่ต้องจ่ายลงในสมุดซั่งข้าว แล้วออกใบรับข้าวเปลือกตามรายงานดังกล่าวให้กับรายบุคคล ในระยะแรกการลงบัญชีตรวจสอบได้จากใบรับข้าวและสมุดซั่งข้าว ต่อมาได้มีการเรียนใบรับข้าวเปลือกขึ้นลอย ๆ โดยนายชนินท์ ฯ เป็นผู้ให้เรียนและจดลงบัญชีรับข้าวเปลือกที่เรียนแล้วไว้ออกตามราคาข้าวในใบรับข้าวเปลือกนั้น นายชนินท์ ฯ ได้ลงบัญชีเอง เพื่อปกปิดหลักฐานปลอมสื่อนายหลงดี ฯ ทำขึ้น

ของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูสุรินทร์ จำกัด ได้ทำการตรวจสอบบัญชีของสหกรณ์ฯ ดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าสหกรณ์ฯ ได้ให้นายบัว ฉัตรทอง กู้เงินไปเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๑ จำนวน ๔,๓๓๖ บาท ครบกำหนดชำระในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๒ แต่นายบัวไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนให้แก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๒ สหกรณ์ฯ ได้ทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ แต่นายบัวเพิกเฉย ครั้นวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๒ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๒ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๒ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๒ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๒ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๒ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๒ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๒ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๒ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๒ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๓ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๓ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๔ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๔ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๕ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๕ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๖ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๗ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๓๗ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๗ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๓๗ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๗ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๗ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๗ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๗ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๗ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๓๗ แต่นายบัวเพิกเฉยไม่ชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ตามกำหนด ต่อมาวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๗ สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือทวงถามให้นายบัวชำระเงินกู้ดังกล่าวคืนแก่สหกรณ์ฯ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือทวงถาม นายบัวได้รับหนังสือทวงถามแล้วเมื่อวันที่ ๑

[illegible]

[illegible] ในการนี้ [illegible] ตัวอย่าง [illegible] ร้าน-
[illegible] ๑,๑๑๑.๑๖ บาท [illegible] ๑,๒๔,๑๓๔.๖๖ บาท [illegible] ไม่ว่า
ในด้านใดย่อมก่อให้เกิดความเสียหายทั้งสิ้น ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงการได้วางระเบียบและข้อบังคับ
เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและการพัสดุไว้อย่างรัดกุม นอกจากนี้ยังได้กำหนดให้มีการแต่งตั้ง
ให้ประธานตรวจรับและอำเภอต่าง ๆ เป็นกรรมการและเพิ่มเติมกรรมการต่าง ๆ
อย่างใกล้ชิดอีกด้วย ในการนี้หากพบว่าการพัสดุใดจำเป็นหรือเห็นว่าสภาพของพัสดุใดที่
ควรจะเสื่อมโทรมซึ่งไม่อาจปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ ก็อาจรายงานขอให้มีการตรวจ-
สอบพิจารณาสั่งจำหน่ายพัสดุนั้น ๆ เสียก็ได้ จึงเชื่อได้ว่าการจัดซื้อที่กำลังดำเนิน
อยู่จะมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นด้วยเหตุผลข้างต้นนี้.

นายปุ่น สีบุตรเรศ (อุบลฯ) : กระผมรู้สึกสมเพชรัฐบาลชุดนี้ว่าการที่ลุกขึ้นมาทุจริตในการสหกรณ์จังหวัดสุรินทร์อย่างละเอียดลออเช่นนี้ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงไปดู ๆ เรื่องสหกรณ์นี้ให้เฉพาะสหกรณ์ละก็ดีน่าที่ในกิจการของสหกรณ์นั้นดี แต่เมื่อฟังเหตุการณ์ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้น เรื่องคงไม่ดี ละก็นี่จึงเป็นเรื่องที่น่าสังเวชว่าสหกรณ์ในประเทศไทยเรานั้นไม่มีหวังที่จะเจริญอย่างแน่ ๆ ตัดที่ในเสียงที่นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมใคร่จะกราบเรียนว่าอย่างสหกรณ์ซื้อข้าวก็ดี สหกรณ์หาทุนก็ดี เวลานี้ปรากฏว่ายุ้งฉางทุก ๆ แห่งอยู่เปล่าไม่มีข้าว แล้วก็ทุก ๆ ปีก็ปรากฏว่าขาดทุนทุกปี อย่างสหกรณ์ค้าข้าวในจังหวัดสุรินทร์ของกระผมเป็นต้น เรื่องนี้กระผมใคร่จะชักท่านว่าเมื่อมีการทุจริตกันขึ้นอย่างแพร่หลายเช่นนี้ท่านรัฐมนตรีคราบไหม่ว่าเป็นเพราะระเบียบการภายในกระทรวงสหกรณ์นั้นไม่ดี ท่านคราบหรือไม่ คือวิธีการของสหกรณ์ซื้อข้าวเท่าที่กระผมคราบก็เนื่องจากระเบียบการเลือกผู้จัดการนั้นเลือกเอาผู้ที่ไม่มีความชำนิชำนาญในเรื่องสหกรณ์เลย แปลว่าในท้องถิ่นทั่วไปนั้นมีผู้ไม่ชำนิชำนาญแล้วก็เลือกเขาเป็นผู้จัดการแล้วก็เมื่อเลือกคนที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเช่นนั้นก็เป็นหน้าที่ของสหกรณ์อำเภอที่จะจัดการเองทำนองนี้อะไรเองอย่างสหกรณ์ศรีธรรมาโศกเป็นต้น—ผู้จัดการวิ่งเองกระผมเคยทักท้วงบอกท่านไปไม่ให้ผู้จัดการซื้อข้าว ทำไมทุจริตจึงมาซื้อเอง เขาบอกว่าผู้จัดการไม่มีความสามารถเลย เมื่อไม่มีความสามารถพอแล้วทุจริตเขาไปทำไม ทำไมไม่ให้ออกแล้วเลือกใหม่ นี่กระผมเคยทักท้วงเสมอในวิธีการเช่นนี้ ไม่ช้าไม่นานก็ปรากฏมีเสียงอื้อฉาวว่าเกิดการทุจริตกันขึ้น นี่กระผมจึงใคร่จะเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการว่าสหกรณ์นั้นเนื่องจากสหกรณ์นั้นเจริญเป็นอันมาก นานาประเทศเขาหลั่งเลือกเกิน แต่ทำไมของเราของประทานโทษ เราก้าวไม่ทันระเบียบการของสหกรณ์ แปลว่าสหกรณ์ของเมืองไทยเรานั้นราษฎรได้รับการศึกษายังไม่ถึงขนาด ดังนั้นเมื่อเราตั้งสหกรณ์ขึ้นที่ใดที่นั้นจะเป็นเหยื่อของเจ้าหน้าที่ฉ้อฉลโกงกิน นี่เป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเรียนว่าเมื่อคราบว่าสหกรณ์ของเรานั้นไปไม่ได้แล้วท่านจะจัดวิธีวางระเบียบอย่างไหม่ แปลว่าถ้าไม่ราษฎรเลือกผู้จัดการในถิ่นนั้นมาเป็นผู้จัดการแล้วก็ไปไม่รอด แล้วท่านรัฐมนตรีว่าการจะมีวิธีการแก้ไขอย่างยิ่งขึ้นกว่านี้จะได้หรือไม่ นี่ข้อหนึ่ง

/๘

ข้อ ๖ ...ระเบียบจะเอาอำนาจที่ไปจัดการสหกรณ์ของกรมการอำเภอ ...กรมการอำเภอ และกรมการจังหวัด ไม่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้เลย แม้จะเป็นสหกรณ์ชุมนุมก็ตาม ...กรมการจังหวัดเป็นงานจัดการเลี่ยง ให้เป็นเอง มีอำนาจเอง อะไรเหล่านี้เป็นต้น นี่ขอละเว้นเรื่องเท่าที่ทำมาแล้วสุจริตไม่ง่าย จะเป็นท่านจะมีวิธีวางระเบียบแบบแผนอันนี้ให้รัดกุมยิ่งขึ้นจะได้หรือไม่ นี่ข้อสอง

ในข้อ ๗ จะขอชี้แจงไปว่าในเรื่องการทุจริตของสหกรณ์อำเภอศรีรภูมินี้ เป็นเรื่องทั้งในด้านบัตรสนเท่ห์ ทั้งในด้านจังหวัด ทั้งในด้านกระทรวง แต่เจ้าหน้าที่ทางกระทรวงก็ดี ไม่ได้จัดการเรื่องนี้ให้หัวหน้าที่ปล่อยเรื่องไว้ทั้งสองปีไม่จัดการ จะเป็นกระผมไหร่จะเรียนถามว่าตัวการในเรื่องสหกรณ์อำเภอศรีรภูมิ ทั้งผู้จัดการคือนายชัยยันต์นั้นเวลานี้พ้นหน้าไปแล้วใช่หรือไม่ นี่คือข้อหนึ่งนายทองคำกับนายชัยยันต์พ้นหน้าไปใช่ไหมหรือยังไม่ได้ สำหรับข้อสองวิธีการจัดการของสหกรณ์หาทุนนั้นคือเป็นวิธีการที่เรียกว่าทางเจ้าหน้าที่ไม่สบายใจที่จะพิจารณาให้โดยชัดว่าเมื่อให้ทุนแก่ราษฎรไปแล้วราษฎรไปทำประโยชน์จริงหรือไม่ นี่เป็นเรื่องสำคัญ จะนั้นการทุจริตและเงินที่ใช้จ่ายไปในการสหกรณ์นี้ กระผมขอเรียนว่าไม่มีประโยชน์อะไรเลยแก่การหาทุน เป็นต้นว่าสหกรณ์หาทุนเสื่อไปบำรุงนา แกได้ไปแล้วแทนที่แกจะไปบำรุงนาแกก็ไปเล่นหวย เล่นโบก เล่นเบอร์เสียอย่างนี้เป็นต้น ที่ดินที่มีอยู่ก็ปล่อยให้รกร้างว่างเปล่าไม่มีประโยชน์อะไรเลยเช่นนี้เป็นต้น จะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วก็มองแล้วว่าสหกรณ์นั้นไม่มีการก้าวหน้าอย่างแน่ ๆ ท่านรัฐมนตรีจะมีวิธีการที่จะแก้ไขในเรื่องสหกรณ์จัดหาทุนก็ดี สหกรณ์ซื้อข้าวก็ดี ให้เป็นวิธีอย่างอื่นหรือให้รัดกุมยิ่งกว่านี้จะได้หรือไม่ ขอถามเท่านี้

พลเรือเอก หลวงยุทธศาสตร์โกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ : เหตุที่มีการทุจริตที่ท่านถามว่าเพราะเหตุใดนั้น ก็เพราะเหตุว่าคนซึ่งบริหารในการนั้นเป็นคนซึ่งไม่มีเกียรติและโกง เรื่องที่ผู้จัดการว่าจะเลือกโดยวิธีใดซึ่งข้าพเจ้าขอแจ้งให้ทราบว่าสหกรณ์นั้นเป็นสมาคมหนึ่งหรือบริษัทหนึ่ง การเลือกผู้จัดการนั้นแล้วแต่กรรมการของสมาคมนั้นเป็นผู้เลือกเอง ไม่ใช่ว่ากระทรวงสหกรณ์เป็นผู้เลือก เพราะฉะนั้นคณะดีหรือคณะเลวก็ตามกระทรวงสหกรณ์ก็ทราบไม่ได้ไม่ แต่กรรมการหรือสมาชิกในสมาคมนั้นเขาทราบดีว่าใครดีไม่ดีเขาจึงเลือกผู้นั้นเข้าไป แต่ภายหลังผู้นั้นโกงกินไปโกงใครไม่ได้ จะโกงเจ้าหน้าที่ของกระทรวงสหกรณ์ไม่ได้ จะโกงได้แต่เพียงว่าในราษฎรนี้เจ้าหน้าที่

16

ของกระทรวงมหาดไทยด้วยเท่านั้นเอง นี่กระทรวงมหาดไทยรับใช้ประชาชน ปัญหาที่จะแก้ไขต่อไปนั้นกระทรวงมหาดไทยมีอยู่เสมอและไอ้ราษฎรอยู่เสมอเราจะช่วยแก้ไขอย่างไรเวลานี้เราก็ต้องปรึกษาและทำกันอยู่ เพื่อว่าสหกรณ์ไปไม่ได้ไกลและไม่ได้เร็วนั้นก็เพราะเหตุว่าคนนั้นเอง เกี่ยวด้วยคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทยก็พยายามจะหาคนดีเสมอ แต่ว่าหาไม่ค่อยได้ แต่ที่เราจะว่าเสมอไม่ใช่ก็มีเสมอบางคนเท่านั้นเอง ที่เสมอบางคนก็แสดงมาให้เห็นแล้วในรายนี้ก็เบื้องต้นแต่ที่ท่านเขียนว่าที่ทำกันภายในเรื่องของสหกรณ์คือหมายความว่าสหกรณ์จังหวัดสหกรณ์อำเภอทำเองแก่บัดนี้ พ.ศ. นี้เอง เราได้กระจายอำนาจทั่วไปคือให้อำนวยการ ผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัดและกิ่งนายอำเภอเป็นสหกรณ์เจ้าหน้าที่โดยตำแหน่งอีกด้วย เพื่อช่วยกันเพราะเราเห็นแล้วว่าเมื่อครั้งก่อน ๆ นี้เฉพาะเจ้าหน้าที่สหกรณ์นั้นมีไม่เพียงพอจะออเจ้าหน้าที่ไปมันก็มากเกินไปหน่อยงบประมาณแล้วบางแห่งขอไปตั้งสหกรณ์ขึ้นมาแต่มีสมาคมเดียวก็ขอให้ตั้ง เมื่อเช่นนี้เราตั้งไม่ได้เพราะเหตุว่าเราต้องตั้งเจ้าหน้าที่เงินเดือนจ่ายก็มากมาย เพราะฉะนั้นเราจึงกระจายอำนาจให้ผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัดอะไรเหล่านี้เป็นสหกรณ์ด้วย แต่ที่ท่านว่านายชิยันต์หรือนายอะไรจะเป็นไปประการใดนั้นข้าพเจ้าไม่ทราบ ยังไม่ได้สอบ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (ชุมพร) : กระผมผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร ขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายในครั้งนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงว่าการที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขในเรื่องนี้ ผู้ที่จะเป็นผู้ที่ว่าการแก้ไขในการควบคุมโดยคณะกรรมการจังหวัดและกรรมการอำเภอนั้น ผู้ที่จะเป็นผู้ว่าการควบคุมก็คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นเรื่องฝ่ายบริหารมีส่วนเกี่ยวข้อง ที่นี้ในเรื่องระเบียบการจัดสหกรณ์ ก็คือสหกรณ์ที่จะตั้งขึ้นมาเป็นสมาคมได้นั้น ผู้จัดการ หัวหน้าสหกรณ์ หรือคณะกรรมการที่ต้องเลือกเข้ามาจากสมาชิกนี้ ควรจะต้องเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถ กระผมใคร่จะเรียนว่า โดยเฉพาะสมาชิกสหกรณ์ในแต่ละท้องถิ่นนั้นยังอ่อนในเรื่องวิธีการของสหกรณ์เป็นอันมาก ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีมีความเห็นว่าจะเปลี่ยนแปลงในการเลือกกรรมการสหกรณ์จากสมาชิกต่าง ๆ แล้วก็เลือกสมาชิกที่เห็นสมควรเป็นผู้จัดการแล้ว กระผมขอรับรองว่าอย่างไรเสียก็ไม่ได้รับประโยชน์ เพราะคณะกรรมการนั้นเพียงแต่ไปคุม เมื่อไม่ดีก็ทำโทษ ส่วนผู้จัดการที่จะทำให้สหกรณ์เจริญรุ่งเรืองนั้นอยู่ที่ประชาชนคือที่สมาคม เพราะฉะนั้นกระผมใคร่จะเรียนถามว่าเมื่อไหน ๆ ท่านก็จะแก้ไขแล้ว แม้แต่สมาชิกเทศบาล เมื่อไม่เจริญเรายังจัดให้มีประเภท ๒ ไปควบคุมอีกเช่นนี้เป็นต้น เมื่อไม่กิจการเทศบาลนั้นเจริญขึ้นไป เมื่อสหกรณ์เราไปไม่ไหว ไม่รอดแล้ว และราษฎรเราไม่มีความรู้ทางสหกรณ์เช่นนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการจะให้มีเจ้าหน้าที่หรืออย่างเรียกว่าสมาชิกประเภท ๒ อย่างสมาคมเทศบาลนี้ ไปคุมผู้จัดการในการทำเป็นการสหกรณ์ให้ดีขึ้นจะได้หรือไม่ นี่ข้อหนึ่ง

ข้อ ๒ ในเรื่องสหกรณ์ข้าวข้าว กระผมเห็นว่าเราไม่ค่อยเชี่ยวชาญในเรื่องการค้า การกำหนดเป็นของแต่ละอย่าง เราจะรู้การเคลื่อนไหวที่แท้จริงของเราบางอย่าง แม้แต่จังหวัดสุรินทร์ก็ยังไม่รู้ว่าข้าวที่ไหน เราข้าวไปไว้ที่ไหน อย่างนี้เป็นต้น การเคลื่อนไหวนั้นรู้ไม่เพียงพอเช่นนี้เป็นต้น จะทำให้กระผมวิงวอนเรื่องสหกรณ์ ขอแก้ไขข้อความนี้ออกเสียก็ได้ครับ ยังเป็น ๆ อย่างจังหวัดสุรินทร์

อีกข้อหนึ่งในเรื่องการซื้อข้าวของประชาชนนี่โกง ๆ กันได้ที่ โดยมาก การบริหารไม่ทั่วถึงกัน ปล่อยให้พ่อค้าเขามาไม่มีความรู้อะไร เขาไปซื้อข้าว เจ้าหน้าแสนดีด้านอย่างนี้เป็นต้น จึงมีโอกาสจะให้เขาโกง เพราะฉะนั้นในวิธีการซื้อข้าวอีกข้อหนึ่งท่านจะวางระเบียบให้รัดกุมยิ่งกว่าที่เป็นมาแล้วนี้จะได้หรือไม่

พลเรือเอก พลวุฒยาศสตร์โกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามที่ท่านผู้ใดเกียรติถามเรื่องระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ของกระทรวงมหาดไทยนั้น ผมได้ขอเรียนว่าได้ทำไทยรอบคอบและระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง และเชื่อว่าดีแล้ว แต่ที่เกิดการทุจริตขึ้นนี้เป็นเรื่องบุคคลดังที่ท่านเจ้าได้เรียนมาแล้ว ที่นี้ท่านถามว่าบุคคลที่จะมาบริหารเกี่ยวกับการมหาดไทยนี้เกี่ยวกับผู้จัดการ ท่านบอกว่าควรจะทำอย่างสภา ที่สมาชิกประเภท ๒ ควบคุมนี้ ที่ว่าข้าพเจ้าก็เห็นพ้องกับท่านด้วย แต่ไม่สามารถจะจัดได้ ที่นี้จะเปรียบเทียบไปที่ท่านนี้ ที่ว่าข้าพเจ้ากระจายอำนาจให้ผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออำเภอก็มีมาช่วยควบคุมด้วย นี่ก็เท่ากับประเภท ๒ อยู่แล้ว เพราะจะมีการเลือกผู้จัดการของกระทรวงมหาดไทยต่อไป ครั้นเราจะไปบุ่มบ่ามเข้าไปในวงของสมาคมนี้ก็เกรงว่าไม่ เหมาะสมอยู่ทางเดียวสิ่งเราจะจัดตั้งสมาคมนี้ขึ้น ซึ่งข้อนี้เกรงกลัวสมาชิกที่เป็นเหมือนว่าเป็นคดี ฉะนี้เราก็ต้องให้ความหมายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เขาอยู่ใกล้ชิดว่าควรหรือไม่ควรประการใด

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

การเปิดกว้างการที่[illegible]เลือกละไรก็ดี อาจจะดีขึ้น

นายสืบ สืบมูลการ (สุรินทร์) : กระผมขอซักถามนิดหนึ่ง คือตามที่ท่านรัฐมนตรี ท่านได้ชี้แจงมาแล้วนั้น กระผมก็เข้าใจว่าวิธีการตามแบบตามฉบับที่ไปใช้ประโยชน์แล้วนั้น กระผมก็เข้าใจอยู่ แต่ที่กระผมยังสงสัยอยู่ก็คือว่าท่านไปในรูปนี้ และก็เพื่อให้ท่านได้วินิจฉัยที่จะปรับปรุงความรวดเร็วของสมาชิกต่อไปนั้นด้วยนั่นเอง อีกอันหนึ่งคือกระผมมีความสงสัยในเรื่องค่าใช้จ่าย คือเงินของสมาชิกนี้มีสิทธิ์ที่จะอยู่ในมือของกระผมมีจำนวนตั้ง ๒๐๐ กว่าล้านนี้ แล้วก็ได้ยินข่าวว่า ๆ ไปบางท่านมาขอเกินเกินเพราะสมาชิกประเภทสามัญจะเจริญได้อยู่ที่สมาชิก ๆ แข็งดีจัดระเบียบดี แล้วประชาชนก็ได้รับความร่วมมือเป็นเงินไปในท้องถิ่น ที่นี้เรื่องรายจ่ายของเราตั้ง ๒๐๐ – ๓๐๐ ล้านไปเช่นนี้ และประโยชน์ที่จะมีแก่ประชาชนมีไหม ความเดือดร้อนก็อยู่แก่ผู้แทนราษฎร ที่จะหาวิธีไปช่วยเหลืออย่างชนิดที่ราษฎรก็ร่ำร้องเดือดเนื้อในเรื่องการเรื่องงานเช่นนี้ให้ฟัง เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเรียนว่าการจ่ายเงินในเรื่องสมาชิกแต่ละแห่งในจำนวนเงิน ๒๐๐ กว่าล้านนี้ ท่านจะมีจ่ายในปี ๔๘ นี้จะมีจ่ายให้สมาชิกที่ใดสักกี่บ้างหรือไม่ นี่ข้อหนึ่ง และอีกข้อหนึ่งกระผมใคร่จะขอเรียนถามต่อไปอีกว่าโดยเฉพาะการสมาชิกที่ท่านกรมว่าจะต้องสอบถามต่อนายอำเภอต่อข้าหลวงหรืออะไรเช่นว่านี้ ที่เป็นวิธีการที่เรียกว่าแบบฉบับ เรื่องนายสมัครอย่างบ้านเจ้าเป็นนายอำเภอเรื่องนายบ้านเจ้าก็ว่าดี ๆ เฉพาะในท้องถิ่นนี้ แต่ไม่ดีในการที่จะก้าวถึงของเขาต่างหากนี้ กระผมจึงจะขอปรึกษาถึงเรื่องว่าในเรื่องนี้ ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการได้พิจารณาอย่างไรบ้าง เราว่าดีแล้วก็จัดไป นี่แหละเงิน ๒๐๐ – ๓๐๐ ล้านจะเสียไปโดยไม่มีประโยชน์ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการได้พิจารณาดูเสียก่อนในการที่จะสั่งหรือใช้จ่ายเงินในเรื่องเหล่านี้ ท่านจะว่าไปถึงเรื่องว่าจังหวัดไม่ส่งเสริมหรือเรื่องการเงินของสมาชิกที่ท่านว่านั่นนี่ อย่างเรื่องไม้ยางพารา ถ้าจะใช้วิธีการแบบนี้ ก็ไม่ได้ นี่แหละจะเป็นประโยชน์เสียมาก

กระทู้ถามทั่วไปด้วยวาจา

พลเรือเอก หลวงยุทธนาสมุทรโกมล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ท่านผู้เป็นกรรมาธิการได้เสียเงินไปประมาณ ๒๐๐ – ๓๐๐ ล้านบาท ซึ่งผมเรียกว่าเงินจำนวนหนึ่งคือประมาณ ๒๐๐ ล้านบาทนี่แหละเงินเพื่อสมรรถภาพทุนทั้งสิ้น ที่ท่านบอกว่าสมรรถภาพทุนที่ออกไป ๑๐๐ – ๓๐๐ นี่ไม่ได้ประโยชน์แก่ราษฎรเลย แต่ท่านเข้าว่าได้ประโยชน์แก่ราษฎร แต่ไม่ได้ประโยชน์แก่รัฐบาลเลย เพราะเหตุว่าที่ไม่ได้ประโยชน์ทางรัฐบาล คือไม่ได้ช่วยทางเศรษฐกิจอะไรเลย เงินก็ออกไปแล้ว ก็ไปให้ราษฎรมาทีนึง คือเกิดประโยชน์ในทางเศรษฐกิจในทางอ้อมเท่านั้นเอง ไม่ใช่ทางตรง แต่ที่ท่านบอกว่าการเลือกผู้จัดการ ข้อที่จะมอบให้ผู้ว่าฯ อำเภออำเพอะไรเมื่อกี้นี้ ที่ผมได้แจ้งว่าปรึกษาหารือนั้นก็ไม่มีทางใดจะปรึกษาดีกว่านายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด และก็มีอีกทางหนึ่งก็ได้อาศัยท่านผู้แทนในจังหวัดนั้นเป็นที่ปรึกษาด้วย ว่าราษฎรของท่านที่อยู่ในเขตของท่านจะดีไม่ดีประการใด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าในการที่จะเลือกผู้จัดการก็ดีหรือเลือกสังสมาชมสมาคมอะไร ๆ ก็ดี ผมคิดว่าจะต้องปรึกษาอย่างที่ผมเรียนมาเมื่อกี้นี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทู้ถามของนายแสวง บุญยืด เรื่อง การก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายอำเภอเจริญ – เขมราฐ ถาม กระทรวงคมนาคม

นายแสวง บุญยืด (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

เนื่องจากอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอำเภอชายแดนตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขงและไม่มีทางคมนาคมติดต่อ เมื่อถึงฤดูฝนการคมนาคมลำบากยิ่ง ถ้าต้องเดินทางมาติดต่อกับราชการทางจังหวัดต้องเดินทางไปตามริมฝั่ง/ลำแม่น้ำโขงขึ้นไปอำเภอวุฒิการจังหวัดแล้วจึงเดินทางมาโรงกรมเกษตร

ทางหลวงสายเชียงราย – เชียงใหม่ ตอนเชียงราย – เชียงแสน ๒๕ กิโลเมตร ซึ่งได้ทำการก่อสร้างมาแล้วเป็นเวลาถึง ๒ ปี ๖ เดือน ๒๐ วัน ยังไม่แล้วเสร็จ ทั้งๆ ที่ได้ใช้งบประมาณในการก่อสร้างไปแล้วเป็นเงินถึง ๕,๑๓๐,๐๐๐ บาท ในขณะที่ทางหลวงสายนี้ เป็นทางที่ประชาชนในจังหวัดเชียงรายและจังหวัดใกล้เคียงใช้สัญจรไปมาค้าขายกันอย่างหนาแน่น ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก ในการนี้ ข้าพเจ้าขอกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า

๑. ทางสายนี้จะสร้างเสร็จเมื่อใด และขณะนี้ได้ดำเนินการไปแล้วเป็นจำนวนเท่าใด ทางการจะมีเงินมาใช้ในการก่อสร้างต่อไปอีกเท่าใด

๒. ตั้งแต่เริ่มงานมาได้ใช้จ่ายเงินไปแล้วเป็นจำนวนเท่าใด

๓. จะใช้วิธีใดให้ผู้รับเหมาประมูลไปทำ ใคนเลิกวิธีที่ทำอยู่ทุกวันนี้ เพราะเหตุว่าทำให้งานล่าช้ามาก จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

พลตรี ประมาณ อดิเรกสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : กระทรวงคมนาคมขอเรียนตอบท่านผู้มีเกียรติดังนี้ ว่า ๑. ทางสายอำเภอเชียงราย – เชียงแสนจะแล้วเสร็จในพ.ศ.๒๕๑๘ ขณะนี้ทำขึ้นทางแล้วเสร็จ ๒๓ กิโลเมตร กระทรวงคมนาคมเชื่อว่าเป็นทางที่จะต้องทำให้แล้วเสร็จตามโครงการ

๒. ตั้งแต่เริ่มทำเป็นงานได้ใช้จ่ายเงินงบประมาณไปแล้ว ๕,๑๓๐,๐๐๐ บาท

๓. ขณะนี้กระทรวงคมนาคมได้ให้ผู้รับเหมาที่ประกวดราคาได้ทำการอยู่แล้ว

นายสัน บุญลิก (อุบลราชธานี) : กระผมขออนุญาตที่จะทำทางสายนี้ให้แล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ แต่มีข้อที่จะต้องซักถามอีกนิดหน่อย จึงขอเรียนถามดังนี้ เนื่องจากทางสายนี้เท่าที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมได้ตอบว่าได้ทำไปแล้ว ๒๓ กิโลเมตร ซึ่งเป็นความจริง แต่ว่าเมื่อปี ๒๕๑๖ ได้ทำผิวหินแสดง ๗ เมตร ต่อมาได้มาทำที่เก่า ให้หมายไป ๖ เมตรแล้วที่ทางสายนี้จะถึงอำเภอเชียงราย ภายในพ.ศ.นี้ก็เป็นอันว่าก็ไม่สิ้น เพราะว่าต้องย้อนกลับมาเริ่มต้นใหม่ทำผิวหินให้ได้ ๖ เมตร ตามที่กรมทางหลวงได้ตกลงกันไว้ ฉะนั้นจึงอยากจะขอเรียนถามว่าจะทำผิวหินให้ถึงอำเภอเชียงราย ในระยะ ๗ เมตร ก่อนหรือเปล่าถึงเชียงราย เมื่อใด

ระยะทางในการขนส่งสินค้าไปต่างประเทศจะได้เร็วขึ้น แล้วก็ระยะทางที่จะไปถึงท่าเรือน้ำลึกก็จะได้เร็วขึ้น ที่นี้ในข้อสุดท้ายนี้ ๆ

นายสุรพล ชัยประมาณ (ชัยนาท) : ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงว่าการตรวจทางหลวงนั้น ๆ ขอเรียนตามที่ว่า การกระทำดังเช่นท่านสมาชิกท่านนี้ เป็นการที่ทำให้ล่าช้าต่อไปและเปลืองเงินของประชาชนมากขึ้น และโดยเฉพาะทาง ๓ เมตรนั้นในการจราจรเราก็ไม่ถือ โดยเฉพาะสำหรับทางเส้นนี้ ทาง ๓ เมตรที่แก้ไขมาตรฐานของทางหลวงจังหวัด เมื่อเป็นทางหลวงแผ่นดิน แต่เราก็ขยายเป็นมาตรฐานที่ให้กว้างขึ้นกว่า ๓ เมตรเป็น ๖ เมตร

นายถนัด บุณยชิต (อุบลราชธานี) : ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ตอบกระผมว่าจะทำถนน ๓ เมตรให้ถึงอำเภอเขมราฐเสียก่อน เพื่อสะดวกในการขนยางหรือไม่ และต่อมาถึงจะมาขยายให้เป็น ๖ เมตร ทางหลวงมาตรฐานของทางหลวงแผ่นดินนี้ ท่านก็ยังไม่ได้ตอบ ขอเรียนถามในข้อนี้เสียด้วย จริงอยู่เราจะทำให้ ๖ เมตรเหมือนกัน แต่ว่าขณะนี้ความต้องการในเรื่องการคมนาคมมีมาก อยากจะทำ ๓ เมตรให้ถึงอำเภอเขมราฐ ซึ่งเป็นระยะทางถึง ๙๐ กิโลเมตร เสียก่อนจะได้หรือไม่ นี่ท่านยังไม่ได้ตอบ และอีกข้อหนึ่ง ท่านได้ตอบกระผมว่า ขณะนี้ได้ให้ผู้รับเหมามาประมูลไปทำ ข้าพเจ้าขอขอบคุณเรื่องที่จะให้งานได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แต่ขอเรียนชี้แจงต่อไปว่า เมื่อปีงบประมาณ ๒๕๐๙ ตลอดต่อไป ถ้าได้เงินจะใช้วิธี วิธีประมูลหรือไม่ หรือจะให้กรมทางทำเอง ถ้าหากว่าให้กรมทางทำเอง ท่านจะมีวิธีประกันในเรื่องโครงการแรงงานอย่างไรหรือไม่ เพราะขณะนี้ว่าจ้างกรรมกร ๑๐๐ คน แก่กรรมกรไปทำงานจริง ๆ ก็เพียง ๑๐๐ คน

~~ ซึ่ง ๑๐๑ คน ในกรุงเทพ ๑๐๐ คน ~~ ที่ ๑๐๑ คนนี้ถูกไม่มีที่ดิน เช่น
ที่ดิน "ตระแบก" แต่ว่าที่ดินกลางๆ อย่างนี้ทำไมตระไปยึดเอาแต่ที่ดินของราษฎร
ซึ่งเป็นที่ทำมาหากินของประชาชนในชนบท ถ้าหากว่าในที่ดินนี้เจ้าของที่ดินทำ
ถนนหลวงแบ่งที่ดินทำเอง ปีละตารางหนึ่ง แล้วก็ประกาศที่ดิน เนื่องจากสมาชิก
ผู้เป็นเกษตรกรของราษฎรในชนบทนี้ต้องแบ่งกันทำ แล้วเจ้าหน้าที่ของทางหลวงแผ่น
ดินนี้มีเวลาตัวอย่างที่ว่าอยู่กันกี่ ๙ – ๘ คนซึ่งเรียกร้องเกาเงินและ ~~ที่ดิน~~
~~ที่ดิน~~ ๔๐๑ – ๔๐๒ จากกรรมกร ซึ่งทั้งนี้ก็อาจเกิดความเดือดร้อนแก่กรรมกรที่มาทำ
งานในสายทางนี้เป็นอย่างมาก เพราะว่าเกือบจะต้องใช้จ่ายเป็นค่าจ้างแรงงาน
อย่างนี้หากจะหาทางป้องกันประการใด ถ้าหากว่าจะให้กรมทางหลวงแย่ดิน-ทำ.

พลตรี เสนาะ เดชะรถทาร ร้องเรียนว่าการกระทรวงคมนาคม : ใน
เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าเราจะทำทาง ๓ สายเพราะไปเยี่ยมมาแล้ว แล้วโดยเฉพาะใน
ระยะนี้ทาง กรมทางหลวงแย่ดินนี้ก็ประกาศประกวดราคาในการจ้างงานนี้ มีตั้งแต่
เดือนมกราคมแล้ว ตั้งแต่ ก.ม. ๖๖ ถึง ก.ม. ๑๒๔ ซึ่งได้ประกาศประมูลแล้ว ก็มีผู้ที่ได้
ประมูลไปแล้ว ซึ่งเป็นในเรื่องงานดินที่เราจะขุดงานดินไม่เต็มที่ตามมาตรฐานของกรมทาง
ที่มีส่วนในเรื่องที่ท่านกล่าวถึงว่าถ้ากรมทางทำแล้วอาจจะมีผลกระทบกระเทือนต่อการจ้างงานเดือดร้อน
ในเรื่องการจ้างอันนี้อะไรต่างๆ นี้ ทางกรมทางหลวงคมนาคมและกรมทางหลวงแย่ดิน
ก็มีความตั้งใจแน่วแน่ และได้เรียนโดยแก้ปัญหาขึ้นมาแล้วเป็นเบื้องต้น
ถ้าหากมีข้อขัดข้องที่ไหนก็ขอให้ท่านได้โปรดแจ้งมาด้วย ขอบคุณครับ.

ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอเสนอญัตติต่อที่ประชุมสภาฯ
ต่อไปครับ ในเรื่องที่ค้างมาจากการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สามัญสุดที่ ๑ ระเบียบ
วาระที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติสาธารณสุข ซึ่งคณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุขและการ
สาธารณูปการ พิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๑๑๑๖/๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๔ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕..

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕.. พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณูปการ พิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์
๒. นายญาติ ไหวดี
๓. นายทองสืบ สุภะมาร์ค
๔. นายเทพ สุวงศ์สินธุ์
๕. นายชวัช ทานสัมฤทธิ์
๖. นายประดิษฐ์ ณ น่าน
๗. นางระเบียบรรณ พรหมวีระ
๘. นายวิเชียร สาคริชานนท์
๙. นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือก นายญาติ ไหวดี เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทองสืบ สุภะมาร์ค
(นายทองสืบ สุภะมาร์ค)
ประธานกรรมาธิการการศึกษา
การสาธารณสุข และการสาธารณูปการ.

สำเนาถูกต้อง.

บันทึกการประชุมกรรมาธิการร่วมกันคณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข
และการสาธารณูปการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕..

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และสาธารณูปการพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก นายทองสืบ สุขมาคม เป็นประธาน และนายญาติ ไหวดี เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจง คือ พระบำราบนราเวช

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"
มาตรา ๑	"
มาตรา ๒	"
มาตรา ๓	มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว.

(นายญาติ ไหวดี)
เลขานุการ

ร่าง

พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่..)

พ.ศ. ๒๕..

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่า เทศบาลในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นสุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า สุขาภิบาล ส่วนในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาล หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้มอบให้ทำหน้าที่แทน

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่า คณะเทศมนตรี ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นสุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า คณะกรรมการสุขาภิบาล ส่วนในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาล หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้มอบให้ทำหน้าที่แทน

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ในจังหวัดหรือท้องถิ่นใดตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เถ้า มูลสัตว์

และผลิตภัณฑ์ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใดซึ่งเก็บมาจากหรือจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระและปัสสาวะ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือปฏิกูลเช่นนั้น

"การแต่งผม" หมายความรวมตลอดถึงการตัดผมหรือหนวด การโกนผม ขน หนวด หรือเครา การดัดหนวด การฉีดน้ำหอมหรือยา การตัดหรือจัดทรงผม การสระผม การย้อมผม การนวดหน้าและการแต่งหน้าบรรดาซึ่งกระทำแก่คน

"อาหาร" หมายความว่า อาหารสำหรับคนบริโภค รวมตลอดถึงเครื่องดื่ม นอกจากน้ำ

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ใด ซึ่งตามปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ประชุมสำหรับซื้อขายอาหารประเภทสัตว์ เนื้อ ปลา ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสดของเสียง่าย แต่ไม่หมายความรวมตลอดถึงตลาดนัดซึ่งจัดให้มีขึ้นแห่งละไม่เกิน ๑๒ วัน ในปีหนึ่ง

"แผงลอย" หมายความว่า ที่จัดไว้ในถนนสาธารณะ หรือที่สาธารณะ รวมตลอดถึงอาคาร แคร่ แท่น โต๊ะ แผง เสื่อ พื้นดิน เรือหรือแพ สำหรับขายอาหาร น้ำแข็ง หรือสิ่งของอย่างอื่น

"ผู้เร่ขาย" หมายความว่าผู้นำอาหาร น้ำแข็ง หรือสิ่งของอย่างอื่น เร่ขายในที่ต่าง ๆ ไม่ว่าทางบกหรือทางน้ำ"

.....

.....

ประเสริฐ พิมพ์
ทาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการมีอะไรจะชี้แจงไหม

นายณัฏติ ไพฑูรี กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรจะชี้แจง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่....) พ.ศ. ๒๕.... ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่แก้ไข คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปิดการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปขอปรึกษาในวาระที่ ๓ คุณเพียรศักดิ์ ฯ มีอะไรเชิญ

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : มาตรา ๔ อีกหนึ่งมาตรา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้วมาตรา ๔ นั่นอยู่ในมาตรา ๓ ทีนี้เมื่ออ่านมาตรา ๓ ก็ให้หมายความว่าได้มีการใช้ข้อความอะไรในมาตรา ๓ นั่นเอง เป็นเรื่องของมาตรา ๔

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : คงเป็นข้อความไม่ชัดเจน คือในมาตรา ๓ จำกัดความว่า" เจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น" ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่าเทศบาล แล้วก็ ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นสุขาภิบาลแล้ว/ตำบล นั้น ติดกันควรจะแยกออกจากกันว่า ในท้องถิ่นที่ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่าเทศบาล แล้วก็วรรค ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นสุขาภิบาลหมายความว่าสุขาภิบาล แล้วอีกตอนหนึ่งในวรรค ๓ ก็เช่นเดียวกัน" เจ้าพนักงานท้องถิ่น" ในท้องถิ่นที่ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่าสมาชิกสภาเทศบาล นายกเทศมนตรี นั้น มีข้อติดกันไว้ ทางที่ถูกควรจะเว้นวรรค "ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นสุขาภิบาลขึ้นไปแล้ว"

นายภาคิ ไหวดี กรรมาธิการ : คือที่ไม่ได้ขวรรคนั้น ก็เนื่องจากว่าการพิมพ์ต้องการรวดเร็วก็คลาดเคลื่อนไปหน่อย แต่ก็เห็นชอบด้วยตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีอะไรอีกแล้ว เป็นอันว่าเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมฯให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ลำดับต่อไป ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย ชี้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๔.. ซึ่งคณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณูปการ พิจารณาเสร็จแล้ว กรรมาธิการชุดเดิม

(สำเนา)

ที่ ๑๑๑๗/๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๕ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕..

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕..
พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณูปการ พิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายชัยวัฒน์ อินทะทัน
๒. นายบุญศิ ไทวดี
๓. นายทองสืบ ศุภะมารค
๔. นายเทพ สุวงศ์สินธุ์
๕. นายธวัช ทานสัมฤทธิ์
๖. นายประดิษฐ์ ณ น่าน
๗. นางระพีพรรณ ตรหมวีระ
๘. นายวิเชียร สาลสิชานนท์
๙. นายสุรสงฆ์ ตรีรัตน์

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือก นายบุญศิ ไทวดี เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทองสืบ ศุภะมารค
(นายทองสืบ ศุภะมารค)
ประธานกรรมาธิการการศึกษา
การสาธารณสุข และการสาธารณูปการ.

สำเนาถูกต้อง.

บันทึกการประชุมกรรมาธิการร่วมกันคณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณูปการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕..

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมาธิการการศึกษา การสาธารณสุข และสาธารณูปการพิจารณานั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก นายทองสืบ ศุภะมารค์เป็นประธาน และนายญาติ ไชวดี เป็นเลขานุการ

๒. ผู้แทนคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจง คือ พระบำราบนราเพาช

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายเทียม ไชยนันทน์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา ๒	"	"
มาตรา ๓	"	"
มาตรา ๔	มีผู้แปรญัตติ	"

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเฉพาะสำหรับมาตรา

มาตรา ๔ นายเทียม ไชยนันทน์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติใหม่ไม่มีการแก้ไขมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว.

(นายญาติ ไชวดี)

เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่..)

พ.ศ. ๒๔..

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

.....

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๔.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา-นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น" ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่า เทศบาล ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นสุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า สุขาภิบาล ส่วนในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาล หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้มอบให้ทำหน้าที่แทน

"พนักงานท้องถิ่น" ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่า คณะเทศมนตรี ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นสุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า คณะกรรมการสุขาภิบาล ส่วนในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาล หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้มอบให้ทำหน้าที่แทน

"พนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า แพทย์ หรือเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรี

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗ เทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาลแล้ว ได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาลหรือสุขาภิบาลแล้ว

ข้อบังคับซึ่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาล ได้ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ปิดไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ว่าการอำเภอแห่งท้องถิ่นนั้นแล้วเจ็ดวัน ให้ใช้บังคับได้"

.....

.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการมีอะไรจะชี้แจงเชิญ

นายชาติ ไทวดี กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรจะชี้แจง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการใช้จุจาระเทียมปุ๋ย (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๔..

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข ไม่มีสมาชิกหักห้าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒แล้ว ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ามติที่ประชุมให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ลำดับต่อไป ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๔.. ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมาธิการวิสามัญเข้านั่งประจำที่

(สำเนา)

ที่ ๑๑๑๙ /๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๙ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕..

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่..) พ.ศ.๒๕..
พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๒ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายถวิล สุนทรศารทูล
๒. นายทองสืบ ศุภะมารค
๓. นายทิม ไชยยงยศ
๔. นายพันตำรวจโทประยูร ชาตรูประมัย
๕. นายพลตำรวจโท พระพินิจชนคดี
๖. นายยืน สืบนุการณ์
๗. หลวงอรรถเพรพิศาล
๘. นายพลตำรวจตรีอรรถสิทธิ สิทธิสุนทร
๙. นายเอื้อ จันทรวงศ์

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือก นายทองสืบ ศุภะมารค เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจโท พระพินิจชนคดี
(พระพินิจชนคดี)
ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาอันถูกต้อง.

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่..)
พ.ศ. ๒๔..

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๔.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือกตั้ง นายพะตำรวจโท พระพินิจชนคดี เป็นประธาน และ นายทองสืบ ศุภะมารค เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายพันตำรวจโท ประยูร ชาครูประมัย

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ ๑ คนคือ นายเทียม ไชยนันท์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา ๑	"	"
มาตรา ๒	"	"
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

มาตรา ๓ นายเทียม ไชยนันท์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว.

(นายทองสืบ ศุภะมารค)
เลขานุการ.

ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่..)

พ.ศ.๒๕..

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๗๓

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๗๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ คนต่างด้าวคนใดย้ายภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ให้นำใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวไปแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ ที่คนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เดิม เพื่อจดข้อความลงไว้ในใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้นั้นก่อนที่จะย้ายไป และให้แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่เข้าไปอยู่ใหม่ภายใน ๔๔ สี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันไปถึง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าสามสิบวันนับแต่วันแจ้งย้ายไป

ในกรณีที่คนต่างด้าวออกนอกเขตจังหวัดที่คนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ไปชั่วคราวเกินเจ็ดวัน ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่คนเข้าไปอยู่ชั่วคราวภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่วันที่ไปถึง การแจ้งในกรณีนี้จะไปแจ้งด้วยตนเองหรือแจ้งเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้

ในกรณีที่คนต่างด้าวตาย ให้เจ้าบ้านแห่งบ้านที่คนต่างด้าวนั้นตายแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นตาย ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาตาย"

.....

.....

(คณะกรรมาธิการให้เข้าประชุมที่)

ผู้ช่วยการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการมีอะไรจะชี้แจงเชิญ

หม่อมหลวงสุรพันธ์ กรรมาธิการ : กรรมาธิการไม่มีอะไรจะชี้แจง

ผู้ช่วยการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๔..

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

นายเทียม ไชยนันทน์ (ลาธ) : มาตรา ๓ นี้ข้าพเจ้าได้ตั้งแปรญัตติไว้ว่า ต้องไม่นับวันเดินทางที่จะไปแจ้งรวมเข้าไปใน ๙๔ ชั่วโมงไว้ด้วย เมื่อข้าพเจ้าไปชี้แจงในชั้นกรรมาธิการ ท่านกรรมาธิการบอกว่า ได้แก้ไขให้แล้วคล้ายคลึงกับที่ข้าพเจ้าแปรญัตติ ทีนี้มาดูในข้อที่กรรมาธิการเติมแก้มานี้ก็มีในวรรคหนึ่งมีเติมแต่เพียงว่า ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าสามสิบวันนับแต่วันไปแจ้ง ทีนี้ข้าพเจ้าก็สงสัยอยู่ว่าเมื่อท่านกรรมาธิการแก้อย่างนี้แล้ว กับความมุ่งหมายที่ข้าพเจ้าต้องการแก้ข้อนี้ที่มีอยู่ว่า คือในบางท้องที่ที่เขาไปอยู่ใหม่ถ้าที่ทำการที่จะไปแจ้งอาจจะเดินทางเกินกว่า ๒ วัน ยกตัวอย่างเช่นจังหวัดกาญจนบุรีบางตำบล หรือจังหวัดตาก (ตาก) ตามอำเภอแม่สอดตามอำเภอที่นี่ตำบลห่างไกลกับอำเภอที่ทำการเกินกว่า ๒ วันอย่างนี้ก็มีเยอะ ทีนี้ถ้าหากว่าเราไปบังคับเรื่องไม่ได้แก้ไขเกี่ยวกับวันเดินทาง บังคับให้เรามาใน ๙๔ ชั่วโมง ถ้าเขาอยู่ไปถึงวันเสาร์ วันเสาร์ก็หยุดก็ไปเข้า ๒๔ ชั่วโมง แล้ววันอาทิตย์เสียอีก ๒๔ ชั่วโมงก็เกินแล้ว มาวันจันทร์มาแจ้งก็ไม่ทันแล้ว ถึงแม้จะใช้เวลาเดินทางด้วยก็ไม่ทัน อย่างนี้กรรมาธิการก็ไม่เห็นได้แก้ไขให้ความสะดวกในเรื่องนี้ไว้บ้าง ทีนี้ตามวรรค ๒ ก็เหมือนกัน การแจ้งเหตุ(สำหรับ)ต่างท้าวที่อพยพมาอยู่ในกรุงเทพ ฯ

เป็นการชั่วคราว การเดินทางมากี่วันจะหมายวัน หรือคนกรุงเทพ ฯ ไปภูเก็ตหรือไปภาคอีสานก็ตามเถอะ เมื่อไปถึงที่ก็ใช้เวลาเดินทางไปตั้งหลายวันแล้วราว ๆ ๒ วัน ทีนี้จากท้องที่บางอำเภอจะต้องไปตามอำเภอ บางทีอาจจะใช้เวลาไปหลายวัน ทีนี้การแจ้งนี้ก็ให้เจ้งเป็นหนังสือเป็นการทำให้เขามีเวลาน้อยที่จะมาแจ้ง อาจจะไม่ทันเวลาที่จะไปแจ้ง เพราะมีกำหนดไว้ ๔๘ ชั่วโมงเท่านั้นเอง ให้ไปแจ้งต่อนายทะเบียนที่ไปอยู่ชั่วคราวภายใน ๔๘ ชั่วโมง ทีนี้เวลาที่กำหนดเช่นนี้อาจจะไม่ทัน ข้าพเจ้าจึงแปรญัตติไว้ว่าไม่ควรจะมีวันเดินทางเข้าไปด้วย เพราะฉะนั้นกรรมาธิการทำไมไม่เห็นแก่ให้คล้ายคลึงตามนั้น แต่ไปแก้เสียว่าเช่นวรรค ๒ คนต่างถิ่นไปชั่วคราวเกิน ๗ วัน คือถ้าเขาต้องการไปจากบ้านเกิน ๗ วัน ก็ต้องไปแจ้งในท้องที่ ๆ อยู่ใหม่ภายใน ๔๘ ชั่วโมง เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วละก็ เวลาที่เดินทางไปแจ้งบางท้องที่อาจจะไกลกัน จึงได้ทักท้วงไว้เช่นนี้

ผู้ช่วยการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในมาตรานี้ ท่านแปรญัตติไว้ใช่ไหม แต่ไปบอกว่าพอใจแล้ว ก็เป็นอันว่าในเรื่องนี้ท่านก็ชักถามทางกรรมาธิการจะว่าอย่างไร ก็มี ๒ ทาง จะเอาตามกรรมาธิการหรือจะเอาตามร่างเดิม แต่ว่าสอฟังกรรมาธิการชี้แจง

นายพลตำรวจโท พระพินิจชนคดี ประธานกรรมาธิการ : ในมาตรานี้คือที่แรกเราแก้ไขว่า กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจที่จะแต่งตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้าน ปัญหานี้ก็หมดไปในวันนั้น ที่นี้ปัญระยะเวลาการเดินทาง คือมีทั่วไปหมด วันนั้นที่ตกลงกันเป็นอย่างนั้นแต่งตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นนายทะเบียน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว เพราะฉะนั้นผู้แปรญัตติจึงหมดปัญหาไป แล้วเราก็ได้เติมไปอีกอันหนึ่งว่า ถึงกระนั้นก็ดีให้แจ้งโดยเขียนลักษณอักษรก็ได้ แม้จะยังไม่เดินทางไปนี่ก็เป็นการสมยอมกันแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทียม ๆ ขอใจไหม

นายเทียม ไชยนันทน์ (ทาก) : ท่านกรรมาธิการ ถ้าหากว่าตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นนายทะเบียนรับแจ้งความ ก็พอจะใช้เวลาไปแจ้งทัน นี่ก็ไม่รู้จะเป็นปัญหา ที่ข้าพเจ้าก็สงสัยว่ากระทรวงมหาดไทยจะตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้รับแจ้งความนั้นให้ตามที่กรรมาธิการคาดคิดอย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้าก็สงสัย เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจะยืนยันได้ไหมว่ากระทรวงมหาดไทยจะตั้งตามความเห็นของกรรมาธิการนี้แน่หรือ

นายนคร ชำรวจโท พระนิจรนเทศ ประธานกรรมาธิการ : เจ้าหน้าที่จะชอ
ให้กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเรื่องนี้เตรียมอยู่แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมได้แจ้งว่าเสร็จ
การพิจารณาในวาระที่ ๒ ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้
ควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ใช้ร่างพระราช-
บัญญัตินี้เป็นกฎหมายได้ต่อไป

ต่อไปเป็นเรื่องที่ ๒ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕..
ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

๑๒๐๗/๒๔๘๗ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๙ กันยายน ๒๔๘๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔..

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔.. พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
๒. พันโท ทอง สิริเวชพันธุ์
๓. พลตรี ประมาณ อดิเรกสาร
๔. นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นีลวัฒนานนท์
๕. นายยืน สืบนุการณ์
๖. นางแร่ม พรหมโมบล บุณยประสพ
๗. นายวิเชียร สาคะริชานนท์
๘. นายสวน พรหมประกาย
๙. นายหยุด แสงอุทัย

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือก นางแร่ม พรหมโมบล บุณยประสพ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตรี ป.อดิเรกสาร

(ประมาณ อดิเรกสาร)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ.

สำเนาถูกต้อง

ประสงค์ พ.

ท.

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๔..

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือกตั้ง พลตรี ประมาณ อดิเรกสาร เป็นประธาน และ นางแรม พรหโมบล มุ่งประสพ เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายเรณู สุวรรณสิทธิ์และนายสอาด หงษ์ยนต์

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ และนายสุปัน พูลพัฒน์ สำหรับ นายสุปัน พูลพัฒน์ ไม่ได้มาชี้แจง

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา ๑ – ๒	"	"
มาตรา ๓	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๖ – ๑๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕ – ๑๗	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙ – ๒๐	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

มาตรา ๕ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติว่า กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๒ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติว่า กรรมาธิการเห็นด้วยและแก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๒๔ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการเห็นด้วยและแก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๒๕ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่างที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว.

(นางแม่ม พรหมเมศ บุณยประสพ)
เลขานุการ.

ร่าง

พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕..

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมอุตสาหกรรม

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"กิจการอุตสาหกรรม" หมายความว่า การทำผลิตภัณฑ์ทุกชนิดไม่ว่าจะใช้เครื่องจักรหรือแรงคน และให้หมายความรวมตลอดถึงอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมส่งออก อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และกิจการอื่นซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุให้เป็นกิจการอุตสาหกรรม

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย และเลขาธิการสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ

(๒) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเกษตร ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และ

(๓) บุคคลอื่นซึ่งไม่เกินสองคน แต่ไม่เกินสี่คน แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีจากผู้ทรงคุณวุฒิในทางการอุตสาหกรรม การคลัง การเศรษฐกิจหรือวิชาการพาณิชย์

ให้มีเลขานุการคนหนึ่งและผู้ช่วยเลขานุการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรแต่งตั้งจากข้าราชการในกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งมีกำหนดสามปี

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

ถ้ามีการว่างจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระให้มีการแต่งตั้งกรรมการเข้าแทน ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนนี้ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๘ ในการประชุมของคณะกรรมการถ้ามีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๙ เมื่อประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมนั้น

มาตรา ๑๐ การลงมติวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเอาคะแนนเสียงข้างมากของผู้ที่ลงคะแนน

กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงลงคะแนนเท่ากัน ให้ผู้ที่เป็นประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงใด ๆ ก็ได้ภายในเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

ในการประชุมอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การกำหนดประเภทหรือลักษณะของกิจการอุตสาหกรรมที่ควรส่งเสริม ตลอดทั้งเงื่อนไขในการที่รัฐจะให้การส่งเสริมด้วย

(๒) การห้ามประกอบกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่ตลอดทั่วราชอาณาจักรหรือเฉพาะบางท้องที่ในเมื่อปรากฏว่าจะเสื่อมเสียเศรษฐกิจของชาติ หรือบั่นทอนความปลอดภัยของประชาชน

(๓) การปรับปรุงกิจการอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วให้เหมาะสมกับเศรษฐกิจของชาติหรือให้ปลอดภัย

(๔) การให้งดหรือลดอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรมเมื่อเริ่มประกอบกิจการอุตสาหกรรม ใส่หรือเมื่อขยายงานขนาดใหญ่

(๕) การให้งดหรือลดภาษีทางประมวลรัษฎากรในระยะเวลาอันจำกัด

(๖) การให้งดหรือลดอากรขาเข้าสำหรับวัตถุที่จำเป็นต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศในระยะเวลาจำกัด

(๗) การใช้แลกเงินตราต่างประเทศตามอัตราแลกเปลี่ยนของรัฐบาลครั้งเดียวสำหรับซื้อเครื่องจักรที่จำเป็นจากต่างประเทศ ตามนัยข้อ (๔)

(๔) การให้ส่งผลิตภัณฑ์ออกนอกประเทศ ตลอดจนให้ส่งคืนซึ่งเงินตราต่างประเทศที่ได้มาจากการขายออกในระยะเวลาอย่างใดๆ ตามขนาดของกิจการอุตสาหกรรมนั้น

(๕) การให้ความคุ้มครองกิจการอุตสาหกรรม โดยให้ห้ามสินค้าชนิดเดียวกันเข้าประเทศ หรือโดยให้ระงับการอนุญาตให้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมอย่างเดียวกันขึ้นแข่งขันจนเป็นการเสียหายแก่การเศรษฐกิจของชาติ

(๑๐) การให้นำเงินออกไปนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ ในเมื่อเงินนั้นเป็นเงินลงทุนหรือเป็นผลอันเกิดจากเงินลงทุนที่มาจากต่างประเทศ

(๑๑) การให้ชาวต่างชาติหรือผู้ชำนาญกิจการอุตสาหกรรมเข้าประเทศได้นอกอัตราควบคุมกำหนดจำนวนคนเข้าเมือง ในกรณีที่อัตราควบคุมกำหนดจำนวนคนเข้าเมืองของชาตินั้นเต็มแล้ว

มาตรา ๑๘ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ส่งเอกสารมาประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

ให้กระทรวงอุตสาหกรรมจ่ายค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่จ่ายจริงและค่าป่วยการตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นสมควรให้แก่บุคคลนอกราชการที่ได้รับคำสั่งตามความในวรรคก่อน

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมจากบุคคลที่อยู่ในสถานที่เช่นว่านั้นได้ตามความจำเป็น ในการนี้ผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ตามความในวรรคก่อน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วน ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ครอบครองสถานที่ทราบล่วงหน้าตามเวลาอันสมควร

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๑๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวซึ่งต้องมีรายการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๖ กิจการอุตสาหกรรมประเภทใด ชนิดใด จะได้รับการส่งเสริมโดยมีเงื่อนไขอย่างใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗ กิจการอุตสาหกรรมประเภทใด ชนิดใด จะต้องห้ามมิให้ประกอบหรือจะให้ประกอบโดยมีเงื่อนไขอย่างใด หรือจะให้มีการปรับปรุงให้ตรงเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๘ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๖ แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจทำความตกลงกับเจ้าของกิจการอุตสาหกรรมโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗

ในการทำความตกลงนั้น รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขให้เจ้าของกิจการอุตสาหกรรมปฏิบัติก็ได้

ในกรณีที่เจ้าของกิจการอุตสาหกรรมไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อตกลง รัฐมนตรีจะงดการช่วยเหลือเสียก็ได้ และจะเรียกร้องให้เจ้าของกิจการอุตสาหกรรมเสียค่าปรับเป็นจำนวนไม่เกินสิบเท่าของประโยชน์ที่เจ้าของกิจการอุตสาหกรรมได้รับหรือจะได้รับจากการช่วยเหลือตามความในพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ถ้าไม่อาจคำนวณประโยชน์ที่ได้รับจากการช่วยเหลือเป็นเงินได้ จะเรียกร้องให้เสียค่าปรับไม่เกินสิบเท่าของกำไรสุทธิประจำปีก็ได้

มาตรา ๑๙ เมื่อได้ทำความตกลงตามมาตรา ๑๘ แล้ว ให้รัฐมนตรีแจ้งข้อความในข้อตกลงไปยังกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า และให้กระทรวงทบวงกรมดังกล่าวมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อตกลงนั้น

มาตรา ๒๐ ผู้ใด

(๑) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามความในมาตรา ๑๓ หรือ

(๒) ขัดขวางการกระทำหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๑๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดประกอบกิจการอุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกาห้ามไว้ หรือประกอบกิจการอุตสาหกรรมผิดเงื่อนไขตามความในมาตรา ๑๗ หรือไม่ปรับปรุงกิจการอุตสาหกรรมตามความในมาตรา ๑๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ และกิจการอุตสาหกรรมที่ทำขึ้นโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวนี้ให้ปิดเสียด้วย

.....

.....

ประสงค์ ว.
ร ท.

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการมีอะไรที่จะชี้แจง

พลตรี ประมาณ อดิเรกสาร ประธานกรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการไม่มี

อะไรจะชี้แจง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรจะชี้แจง

ขอให้เลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔.. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกทักท้วง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าตกลงให้ใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายได้ต่อไป

สภาผู้แทนราษฎร ๑๔/๔๗ (สามัญ) เป็นพ. ศ.๑๐/๓

อันดับต่อไป ร่างพระราชบัญญัติลุ่มน้ำคลองแสงวงน้ำ (ฉบับที่..) พ.ศ.๒๔..

ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๑๑๒๕/๒๔๘๗ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๔ กันยายน ๒๔๘๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๔..

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๔..

- พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑ ฉบับ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๔.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณาและตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายชาย สุดังคะ
๒. นายวิน รวิวรรณ
๓. นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่
๔. นายเทียม คมกฤช
๕. นายพลตำรวจตรีสะม้าย อุทยานานนท์
๖. นายเหลือม พันธุ์ฤกษ์
๗. หลวงอรรถพรพิศาล

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือกนายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจตรี สะม้าย อุทยานานนท์

(สะม้าย อุทยานานนท์)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง.

ดาสา ท.

บังอร ท.

รายงานการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งวนป่า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ๒๕ ..

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งวนป่า (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก นายพลตำรวจตรีสะหวัย อุทยานานนท์ เป็นประธานและนายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่ เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจง คือ นายเชิด ทับทิมทอง

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๗ คน คือ ๑. นายเสวตร เป็ยมพงศ์สานต์ ๒. นายทิม ไชยยงยศ ๓. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ ๔. นายเทียม ไชยนันท์ ๕.นายดิเรก มณีรัตน์ ๖.นายประภาส คงสมัย ๗. นายสุบัน พูลทัพน์ แต่นายประภาส คงสมัย ไม่ได้มาชี้แจง

๔. ปรากฏผลการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา ๑ — ๒	"	"
มาตรา ๓ — ๔	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๕	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๖	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๗	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๘	มีผู้แปรญัตติ	"

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

มาตรา ๓ — นายเสวตร เป็ยมพงศ์สานต์ นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ นายเทียม ไชยนันท์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔ — นายทิม ไชยยงยศ นายเทียม ไชยนันท์ นายดิเรก มณีรัตน์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖ — นายสุบัน พูลทัพน์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๘ นายดิเรก มณีรัตน์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว.

(นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่)
เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่..)

พ.ศ. ๒๕..

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองและสงวนป่า

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ เมื่อเห็นสมควรจะกำหนดป่าใดให้เป็นป่าคุ้มครอง ให้รัฐมนตรีตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยข้าราชการในคณะกรรมการจังหวัดแห่งท้องที่ผู้หนึ่ง นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอแห่งท้องที่ผู้หนึ่ง เจ้าพนักงานป่าไม้หรือพนักงานป่าไม้ผู้หนึ่ง และกำนันแห่งท้องที่ ทำการสำรวจสอบสวนพิจารณาเขตป่าที่จะจัดให้เป็นป่าคุ้มครองนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่อาจทำการสำรวจสอบสวนพิจารณาเขตป่าให้เสร็จไปได้ภายในเวลาอันสมควร รัฐมนตรีจะแต่งตั้งข้าราชการตำแหน่งอื่นนอกจากที่กล่าวในวรรคก่อนให้เป็นกรรมการขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่คนหนึ่งต้องเป็นกำนันแห่งท้องที่เพื่อดำเนินการสำรวจสอบสวนพิจารณาเขตป่าที่จะจัดให้เป็นป่าคุ้มครองก็ได้"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

/"มาตรา ๖...

"มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการประกาศโฆษณาระบุท้องที่ซึ่งจะทำการสำรวจตามความในมาตรา ๕ โดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการกำนันในท้องที่ กับที่สาธารณสถานและที่ชุมนุมชนแห่งตำบลที่จะสำรวจให้ประชาชนในท้องที่นั้น ๆ ทราบล่วงหน้าอย่างน้อยหกสิบวันก่อนทำการสำรวจ และให้มีอำนาจสอบสวนถึงประโยชน์ใด ๆ ของบุคคลใดซึ่งมีอยู่หรืออ้างว่ามีอยู่ในวันประกาศภายในเขตป่านั้น ตามระเบียบและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ในการสำรวจสอบสวนนั้น ถ้าปรากฏว่ามีประโยชน์ของบุคคลใดอยู่ รัฐมนตรีจะเพิกถอนประโยชน์นั้นเสียก็ได้ แต่ถ้าในการเพิกถอนประโยชน์เช่นว่านั้นเป็นเหตุให้บุคคลใดเสื่อมเสียประโยชน์ ให้คณะกรรมการพิจารณาจ่ายค่าทำขวัญตามสมควร ถ้าไม่เป็นที่ตกลงกัน ให้ดูการณีเสนอเรื่องและเหตุผลไปยังรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัย เมื่อรัฐมนตรีสั่งประการใดให้เป็นที่สุด"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗ การกำหนดป่าใดให้เป็นป่าคุ้มครอง ให้ออกเป็นกฎกระทรวง โดยมีแผนที่สังเขปแสดงแนวเขตติดไว้ท้ายกฎกระทรวงนั้นด้วย แนวเขตนี้จะถือเอาสิ่งซึ่งมีอยู่ตามธรรมชาติ หรือที่จัดทำขึ้นไว้ก็ได้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้มอบสำเนาอันถูกต้อง พร้อมทั้งแผนที่ท้ายกฎกระทรวงไปประกาศไว้ ณ

ก. ศาลากลางจังหวัด

ข. ที่ว่าการอำเภอในท้องที่

ค. ที่ทำการกำนันในท้องที่กับที่สาธารณสถาน และที่ชุมนุมแห่งตำบลที่ป่าคุ้มครองนั้นตั้งอยู่"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๙ ป่าใดที่ได้กำหนดเป็นป่าคุ้มครองแล้วนั้น ถ้าจะเพิกถอนทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้ออกเป็นกฎกระทรวงโดยอนุโลมตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ และจะระบุเงื่อนไขใด ๆ ในการเพิกถอนไว้ด้วยก็ได้

การเพิกถอนนี้ ไม่ทำให้ประโยชน์ของบุคคลใดที่ได้ระงับสิ้นไปแล้ว ตามความในพระราชบัญญัตินี้ กลับคืนดีขึ้นอีก"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

/"มาตรา ๑๐...

"มาตรา ๑๐ การกำหนดป่าใดให้เป็นป่าสงวน ตลอดถึงการเพิกถอนป่าสงวนนั้น ให้นำมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่การกำหนดแนวเขตป่าสงวนนั้น ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตโดยชัดแจ้งติดท้ายกฎกระทรวงทุกราย และให้มีหลักเขตกับป้ายหรือเครื่องหมายแสดงไว้โดยรอบบริเวณป่าสงวนนั้น เพื่อให้ประชาชนเห็นได้โดยชัดแจ้งตามสมควร"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินจำนวนอย่างสูงที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

.....

.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการมีอะไรที่จะชี้แจง

หลวงอรรถพรสิทธิ์ กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรจะชี้แจง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรจะชี้แจง

ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่..) พ.ศ.๒๔.. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข ไม่มีสมาชิกทักท้วง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าสมควรให้ใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายได้ต่อไป

ญัตติความระเบียบวาระอันดับที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.๒๔.. ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๑๑๕๔/๒๔๘๗ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๕ กันยายน ๒๔๘๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๔..

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.๒๔..
พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๔.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
๒. พันเอก ช่วง เชาวศักดิ์สงคราม
๓. นายโชติ คุณะเกษม
๔. พลโท ประยูร ภมรมนตรี
๕. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
๖. หลวงปรีวรรควรวิจิตร
๗. นายพลตำรวจตรี หลวงแผ้วพาลชน
๘. นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นีลวัฒนานนท์
๙. นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
๑๐. นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์
๑๑. นายหยุด แสงอุทัย

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือก นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) โชติ คุณะเกษม

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความเสียหายอันเกิดจากการใช้เช็ค
พ.ศ. ๒๕..

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความเสียหายอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก นายโชติ คุณะเกษม เป็นประธาน และ นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายหยุด แสงอุทัย

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๕ คน คือ ๑. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๒. นายเทียม ไชยนันท์ ๓. นายสุปัน พูลทัพน์ ๔. นายเอื้อ จันทรวงศ์ ๕. นายดิเรก มณีรัตน์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา ๑ – ๒	"	"
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	"	กรรมาธิการตัดออกทั้งมาตรา
มาตรา ๕	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๕ ทวิ	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

มาตรา ๓ – ๔ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์, นายเทียม ไชยนันท์, นายสุปัน พูลทัพน์, นายเอื้อ จันทรวงศ์, นายดิเรก มณีรัตน์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้วผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว.

(นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์)
เลขานุการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

พ.ศ. ๒๕..

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใด

(๑) ออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น

(๒) ออกเช็คโดยในขณะที่ออกไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้

(๓) ออกเช็คให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ในขณะที่ออกเช็คนั้น

(๔) ถอนเงินทั้งหมดหรือแต่บางส่วนออกจากบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินตามเช็คจนจำนวนเงินเหลือไม่เพียงพอที่จะใช้เงินตามเช็คนั้นได้ หรือ

(๕) ห้ามธนาคารมิให้ใช้เงินตามเช็คนั้นโดยเจตนาทุจริต

ถ้าธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงินตามเช็คนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองเท่าของจำนวนเงินที่ระบุในเช็ค แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๔ ผู้ใด

(๑) ถอนทรัพย์สินออกจากบัญชีธนาคารโดยที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คที่

[illegible]

[illegible]

[illegible]

มาตรา ๕ ความผิดตามมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ให้เปรียบเสมือนว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัว

มาตรา ๕ ทวิ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓ ได้นำเงินตามจำนวนในเช็คไปชำระแก่ผู้ทรงเช็ค หรือแก่ธนาคารเพื่อชำระเงินตามเช็คภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ธนาคารที่มีชื่อในเช็คบอกกล่าวให้ผู้ออกเช็คได้รับทราบว่าธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงิน ให้คดีเป็นอันเลิกกันตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

.....

.....

ทวี เบ็ญจ์

วงศ์ ทรง

สภาผู้แทนราษฎร ๑๔/๔๓ (สามัญ) ฉบับที่ ก.๑๐/๕

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการมีอะไรที่จะชี้แจง

พลโท ประยูร ภมรมนตรี กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรจะชี้แจง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรจะชี้แจง

ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดที่ผิดพลั้งเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๔.. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔

๑๑.๐๔ น.

นายประสิทธิ จุลละพันธ์ (สงขลา) : สำหรับพระราชบัญญัติความผิดอันว่าด้วยการใช้เช็คนี้โดยเฉพาะสำหรับข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่ว่าโดยเฉพาะสำหรับมาตรา ๔ ที่กรรมาธิการได้ตัดออกเสียซึ่งมาตรานั้นกระผมยังสงสัยอยู่ อยากจะขอให้กรรมาธิการชี้แจง แต่ว่าอย่างไรก็ดีก็ขอกราบเรียนให้ทราบว่าสำหรับกฎหมายฉบับนี้นั้นหลักการเขียนไว้ชัดเจนทีเดียวว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ที่นี้ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คนั้นมีอยู่ ๒ มาตรา คือ มาตรา ๓ กับมาตรา ๔ ที่นี้เมื่อกรรมาธิการไปตัดออกเสียทั้งหมดทั้งมาตราแล้วกระผมเป็นห่วงเกรงว่าจะเป็นการขัดกับหลักการไป ไม่ใช่ข้อปลีกย่อย ที่นี้เมื่อกรรมาธิการไปตัดออกทั้งหมดนี้ก็เท่ากับว่าไปแก้ไขหลักการซึ่งสภารับหลักการไว้แล้ว และอีกประการหนึ่งท่านจะชี้แจงอย่างไรก็คงชี้แจงไปไม่ได้ว่ามาตรา ๓ กับมาตรา ๔ นั้นมีข้อความคล้ายคลึงกันเพราะผู้ร่างเดิมเขาได้ร่างแยกเป็นมาตราไว้แล้ว และถ้าอ่านตามตัวอักษรเห็นได้ว่ามาตรา ๓ มาตรา ๔ มีต่างกัน ฉะนั้นถ้าหากผู้ร่างเดิมเห็นว่าข้อความที่เหมือนกันก็คงไม่ร่างแยกมาตรากัน และเมื่อกรรมาธิการมาแก้ไขหรือมาตัดเอาความในมาตรา ๔ ออกซึ่งเป็นหลักการเช่นนี้กระผมถือว่าเป็นการไปแก้หลักการซึ่งแก้ไม่ได้ ฉะนั้นก็อยากจะเรียนถามกรรมาธิการว่าท่านจะให้เหตุผลอย่างไรบ้าง ถ้าพอใจข้าพเจ้าเอาด้วย

๑๑.๑๐ น.

นายหมุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : ร่างเดิมมีสองมาตราจริง อย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า แต่ร่างเดิมนั้นกรรมาธิการได้พิจารณามาตรา ๓ เห็นว่าเป็นการรุนแรงเกินสมควรจึงได้เติมเงื่อนไขว่าจะเอาผิดก็ต่อเมื่อถ้าธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงินตามเช็คหรือให้โอกาสที่ผู้ใช้เช็คที่จะได้กลับเนื้อตักลับตัวริ่งเต้นนำเงินมาชำระเสียก่อน เมื่อกรรมาธิการเติมมาตรา ๓ ว่าถ้าธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงินตามเช็คนั้นแล้วมาตรา ๔ ก็ไม่จำเป็น เพราะเหตุว่าจะออกเช็คล่วงหน้าหรือจะออกเช็คพันทีก็ตามเรายังจะไม่เอาผิดจนกว่าธนาคารจะปฏิเสธไม่จ่ายเงินตามเช็คนั้น เพราะฉะนั้นมาตรา ๔ ก็ไม่จำเป็นคือว่าเราแก้มาตรา ๓ ให้เพลาขึ้นและก็เมื่อแก้มาตรา ๓ ให้เพลาขึ้นเช่นนี้

36

แล้วจะเช็คออกทันทีหรือเช็คล่วงหน้าเราก็ไม่เอาผิดในจุดที่ว่าธนาคารเขาปฏิเสธไม่ยอมไม่จ่ายเงินตามเช็คนั้น เช็คล่วงหน้าเราขึ้นเงินไม่ได้จนกว่าจะถึงกำหนดเช็คทันทีก็ขึ้นเงินทันทีแต่ที่แต่กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตามเราเอาผิดต่อเมื่อธนาคารปฏิเสธ โดยเหตุนี้ถ้าเขียนไว้ในมาตรา ๔ ก็ไม่จำเป็นซ้ำกันเปล่า ๆ เนื่องจากกรรมาธิการได้ไปแก้มาตรา ๓

๑๑.๑๒ น. นายประสิทธิ จุลละเกษ (สงขลา) : ตามที่กรรมาธิการได้ชี้แจงในข้อที่ว่าจะเอากันโดยมีเงื่อนไขต้องเอาเงินมาชำระนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วย ไม่ขัดข้อง แต่ว่าที่ว่าไม่เห็นด้วยคือเป็นห่วงในเรื่องว่าถ้าหากว่าหลักการของกฎหมายเป็นอย่างนี้แล้วละก็ขัดกรรมาธิการไปแก้เขามันจะเสียไปคือมันแก้ไขกันไม่ได้หรอกและจะเถียงได้หรือไม่ว่ามาตรา ๔ นี้เป็นหลักการหรือไม่ กรรมาธิการไม่ตอบในข้อนี้ถ้าหากไม่ใช่หลักการข้าพเจ้าไม่ว่า ถ้าเป็นหลักการมันแก้เขาไม่ได้ จะต้องแก้โดยสำนวนอย่างอื่น ท่านองเดียวกับมาตรา ๓ กรรมาธิการชี้แจงได้ไหมว่าเป็นการแก้หลักการหรือไม่

ผู้ช่วยการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้กรรมาธิการตอบครงประเด็น

๑๑.๑๓ น. นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : ที่แก้นี้ไม่เป็นหลักการ ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดูจะเห็นได้ว่าข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ นั้นก็เป็นถ้อยคำอย่างเดียวกันในมาตรา ๓ ๑,๔,๓ นี่ คือข้อความมันเป็นอันเดียว ขอประทานโทษ ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เทียบดู เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเมื่อนี้มีถ้อยคำอันเดียวกันแล้วถ้าเราเติมว่าธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงินตามเช็คมันก็ครอบทั้งมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ถ้าเขียนไว้ก็ซ้ำ ไม่มีประโยชน์ ด้วยเหตุนี้กรรมาธิการจึงได้เห็นว่ามาตรา ๔ ไม่จำเป็นและนี่ไม่ขัดกับหลักการ เพราะว่าที่จะเอาผิดมาตรา ๓ เมื่อเติมมาตรา ๔ ดังนี้แล้วความผิดตกมมาตรา ๔ก็เข้ามาตรา ๓ ที่ได้เขียนขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นก็ลงกันพอดี คือว่าความผิดต่าง ๆ นั้นได้ลงในมาตรา ๓ ใหม่นี้หมดแล้วหรือจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งเรายุบมาตรา ๓ – ๔ นั้นมารวมเป็นมาตรา ๓ เพราะว่าเราได้เพิ่มเงื่อนไขขึ้นในมาตรา ๓ นั่นเอง ขอให้ท่านผู้มีเกียรติดูถ้อยคำต่าง ๆ ข้อ ๑ – ๒ – ๓ ของมาตรา ๔ โดยละเอียดจะเป็นว่ามันทับกันพอดี

๑๑.๑๕ น. นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : สำหรับมาตรา ๔ นี้ กรรมาธิการไปตัดออกทั้งมาตรา

เลย ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อกี้นี้ที่ได้ทักท้วงว่าเป็นการยกหลักการ ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นว่าทำไมจึงเป็นการขัดหลักการและถึงแม้ว่ากรรมาธิการจะเข้าใจว่าไม่ใช่เป็นการขัดหลักการ เมื่อตัดมาตรานี้ออกไปแล้วความมุ่งหมายในการที่จะลงโทษผู้ใช้เช็คโดยสั่งจ่ายวันล่วงหน้าจ่ายเงิน สั่งจ่ายเงินลงวันล่วงหน้าไว้เช่นนั้นเป็นอันว่าไม่มีประโยชน์ที่จะเอาผิดกับเขาเลยในเมื่อเราตัดมาตรา ๔ ออกไป คือว่ามาตรา ๔ นี้ความมุ่งหมายเดิมของรัฐบาลที่ร่างเสนอกฎหมายนี้เข้ามาก็ต้องการที่จะลงโทษผู้ที่ลงวันจ่ายเงินล่วงหน้า เพราะว่ามันมีการทุจริตกันและมีการฉ้อโกงกันอย่างนั้น ตามที่แถลงเมื่อวันเสนอกฎหมายนี้เข้ามา เพราะฉะนั้นมาตรา ๔ นี้เองลงบังคับไว้เกี่ยวกับว่าผู้ใดออกเช็คล่วงหน้าโดยที่จะไม่ให้มีการจ่ายเงินหรือมีอะไรหลายข้อออกเช็คลงวันล่วงหน้ามีตั้ง ๓ ข้อ จะลงโทษพวกนี้เข้าไว้ นี่ความมุ่งหมายเป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อมาตัดอันนี้ออกไปแล้วมีการเพิ่มเป็นมาตรา ๕ ทวิ มาเติมเข้าไว้ที่จะลงโทษก็เป็นอันว่าไม่มีประโยชน์อะไรกันก็เป็นอันว่าผู้ที่มีเช่นสมมติว่าผู้ที่ทุจริตจะลงวันล่วงหน้าจะออกเช็คลงวันล่วงหน้าก็อาจจะหาอุบายหลีกเลี่ยงการความผิดไปได้ เอาละข้าพเจ้าจะชักตัวอย่างให้ฟัง คือว่าเช่นนี้เพราะว่านี่มาตรา ๔ ที่ตัดนี้ออกลาวท้าวถึงมาตรา ๕ ด้วย เพราะมันมีความเกี่ยวข้องกันคือเมื่อตัดมาตรา ๔ แล้วกรรมาธิการไปเติมเป็นมาตรา ๕ ทวิ เป็นว่าถ้าผู้กระทำผิดตามมาตรา ๓ นำเงินจำนวนในเช็คไปชำระแก่ผู้สั่งเช็คหรือแก่ธนาคารเพื่อจ่ายเงินตามเช็คภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ธนาคารที่มีชื่อในเช็คยอกลาวไปยังผู้ออกเช็คให้ทราบว่าธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน ทีนี้นาย ก. คนหนึ่งออกเช็คล่วงหน้าอีก ๓ เดือนให้จ่ายให้ธนาคารจ่าย เมื่อรับใบเช็คไปแล้วไปขึ้นธนาคาร ๆ ก็บอกว่าไม่มีเงินจ่ายเพราะเงินเขามีไม่พอ เมื่อเช่นนี้แล้วตามกฎหมายเก่าก็ถือว่ามีผิดแล้ว ตามกฎหมายที่เสนอมาเติมถือว่ามีผิดแล้วนี่ถ้าไม่ตัดมาตรา ๔ ออกถือมีผิด ทีนี้เมื่อไปตัดออกแล้วก็ไม่มีผิด ไม่มีผิดทำอย่างไร เมื่อ~~ข้าพเจ้า~~คณะกรรมาธิการสั่งจ่ายต้องการโกง ~~ข้าพเจ้า~~ออกจ่ายล่วงหน้า ๓ เดือนไป ข้าพเจ้าไปเบิกธนาคารเขาบอกว่าไม่มีเงินพอไม่จ่ายให้ เมื่อเช่นนี้นั้นแล้วธนาคารก็ยังออกเช็คเขาเป็นลูกค้าใกล้ชิดกันเขาติดต่อกันได้ผู้จ่ายเช็ค ๆ ออกแล้วไปค้าขายตามสงขลาแล้วตามเชียงใหม่บ้าง ข้าพเจ้าจะไปเอาผิดกับใครเขาข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เผลที่สุดบางทีไปตามแจ้งก็แจ้งไม่ได้ หนักเข้าสมมติว่าข้าพเจ้าไป

38

เจอเขา ๆ ก็บอกว่าไม่รู้ สั่งจ่ายไปแล้วเขาว่าเงินไม่มีก็รอเอาซิ รอเอาอีก ๓ เดือนบางทีตัวอาจจะตายไปหรืออาจจะสมัครลาออกไปได้ ทีนี้ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าไปฟ้องร้องเข้าเขาก็ต้องเสียเวลาไป ข้าพเจ้าต้องจ่ายค่าทนายตั้ง ๒ พันบาท สมมติว่า ๒ พันบาทไปจ้างให้เข้าไปฟ้องเขาก่อนศาลจะพิจารณา กว่าจะนำสืบก็อีกหลายเดือนเขาก็เอาเงินของข้าพเจ้าไปหมุนเสียก่อนแล้วข้าพเจ้าจะรอรับการจ่ายนี้ก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นกว่าศาลจะตัดสินคดี จนจะตัดสินเขาเห็นจะเสียเปรียบ ข้าพเจ้าเขาก็เอาเงินไปวางธนาคารไว้เสียก่อนศาลตัดสินสัก ๗ วัน หรือไม่อย่างนั้นให้ธนาคารแจ้งมาให้เขาเสียธนาคารก็แจ้งนาย ก. เช็คของท่านที่สั่งจ่ายอีก ๗ เดือนนั้นธนาคารไม่มีเงิน

นี่เมื่อเขาแจ้งอย่างนี้แล้ว ภายใน ๗ วันตามกฎหมายนี้ก็บอกว่าให้ยกเลิกกัน ศาลเกือบจะตัดสินไปแล้วก็เลยต้องยกเลิกกันไป ที่ข้าพเจ้าต้องเสียค่าทนายเสียค่าอะไรก็ต้องเสียไปเปล่า เป็นการเสียหายแก่ผู้ที่ถือเช็ค นี่ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อไปตัดมาตรานี้ออกไปแล้วก็เป็นอันว่าผู้ที่จะถูกโกงก็คงจะถูกอยู่เรื่อยไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร เดี๋ยว ขอโทษ อย่าไปกล่าวถึงมาตรา ๔ หวิ่งแก้ เอาเฉพาะอันนั้น แต่ว่าท่านพาดพิงได้บ้างเล็กน้อย คืออย่าเอานั่นเป็นหลักพูดเฉพาะที่ตัด

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) นี่แหละข้าพเจ้าถึงว่าตัดมาตรา ๔ ออกแล้วการที่จะลงโทษผู้ที่สั่งจ่ายเช็คโดยออกวันล่วงหน้าจึงไม่มีผล ขอให้ท่านพิจารณาดูให้ดีเถอะ

๑๐.๒๐ น.

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) ความจริงกระผมไม่ได้เป็นกรรมาธิการแต่ว่าสนใจเรื่องนี้อยู่ ได้พิจารณาโดยละเอียดแล้วก็เห็นว่าที่กรรมาธิการแก้ไขมา แล้วโดยเฉพาะไปเพิ่มเติมคำไปวรรคหนึ่งเป็นวรรคท้ายของมาตรา ๓ ก็ดี เราได้เพิ่มเป็นมาตรา ๕ ทวิมาก็ดีนี้ ทำให้กฎหมายนี้ได้ผลสมเจตนารมณ์ของรัฐบาลซึ่งต้องการให้มีกฎหมายนี้ ตามความนึกคิดของกระผมนั้นคิดว่าสำหรับที่กฎหมายที่รัฐบาลยอรมานี้ มีความประสงค์ต้องการจะส่งเสริมให้การใช้เช็คให้เป็นไปในทางที่ถูกที่ควร และขณะเดียวกันก็ต้องการให้เช็คนั้นแพร่หลายในการใช้ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วกฎหมายนี้ก็เป็นดาบ ๒ คม ต้องระวังว่ากฎหมายนี้ออกไปแล้วแทนที่จะเป็นผลดี ให้การใช้เช็คแพร่หลาย อย่าให้กลับเป็นว่าออกกฎหมายนี้มาแล้ว การใช้เช็คไม่แพร่หลาย หมายความว่าคนเลยไม่กล้าใช้เช็ค อันนี้เป็นมีด ๒ คม ต้องระวัง เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมาธิการแก้ไขนี้ ถูกต้องดีแล้ว คิดว่าทำให้ผู้ที่กล้าใช้เช็คไม่กล้าใช้เช็คในเมื่อตัวไม่มีเจตนาสุจริต กระผมใคร่ขอเรียนท่านเสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวเมื่อตะกี้นี้ที่ข้องใจว่าทำไมกรรมาธิการจึงได้ตัดมาตรา ๔ ออกเสีย ท่านอาจารย์ซึ่งเป็นกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงแล้วว่ามาตรา ๔ นั้น มีข้อความตรงกับมาตรา ๓ เป็นส่วนมาก

จะออกเช็คล่วงหน้าหรือออกเช็คโดยกำหนดวันที่ไว้ ถ้าปรากฏว่าใช้เช็คนี้ผู้ทรงเช็คนำเช็คไปขอรับเงินจากธนาคาร ธนาคารไม่มีเงินจ่ายให้โดยรีเทอนมา บอกกับผู้ทรงเช็คว่าไม่มีเงิน ถ้าหากว่าผู้ที่จ่ายเช็คนี้ไม่สามารถนำเงินไปให้แก่ธนาคารก็ดี หรือไม่สามารถนำเงินไปให้แก่ผู้ทรงเช็คโดยตรงก็ดี ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ธนาคารบอกรีเทอนเช็คมา หมายความว่าเมื่อไปเบิกวันที่ ๗ ในวันที่ ๗ นั้น ธนาคารบอกว่าไม่มีเงิน ก็นับตั้งแต่วันที่ ๗ นั้นไปอีก ๗ วัน ถ้าผู้สั่งจ่ายเช็คไม่เอาเงินไปให้ก็ต้องมีความผิดตามกฎหมายนี้ นี่เป็นการปิดยุ่งดีแล้ว กระผมคิดว่าเป็นการเหมาะสมดีแล้ว

ประการต่อไปก็ใคร่ขอกราบเรียนเข้าใจว่าสำหรับการออกเช็คล่วงหน้านั้นเป็นวิธีการที่บรรดาพ่อค้าพ่อหลาย คิดว่าส่วนมากกระทำอยู่ เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นการส่งเสริมให้เศรษฐกิจของชาติหมุนเวียน ไม่จำเป็นต้องใช้เงินสด เราใช้ด้วยเอกสารเครดิตหมุนเวียนได้ และกระผมเชื่อด้วยว่าสำหรับผู้ที่จะรับเช็คล่วงหน้านี้ ถ้าเขาไม่รู้จักซึ่งกันและกันแน่นอนแล้วเขาไม่รับเด็ดขาด อย่างกระผมเองจะขายอะไรก็ตาม ถ้าบิดมาซื้อของแล้วจ่ายเช็คล่วงหน้า กระผมไม่รับเด็ดขาด ถ้าไม่เชื่อในเครดิตซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นการเจรจาอะไรต่อไปด้วยในเรื่องนั้นก็มีอยู่แล้วในเรื่องนี้ และการกระทำเช่นนี้นี่เองทำให้เศรษฐกิจของชาติหมุนเวียน สมมุติว่ากระผมมีรถยนต์อยู่คันหนึ่งต้องการขายราคาห้าหกหมื่นบาท เวลานี้การขายรถยนต์ก็ลำบาก ต้องมีโควต้าอะไรลำบาก กระผมอยากจะขายเพื่อต้องการได้เงินมาหมุนเวียน เผอิญมีบริษัทหรือห้างร้านหรือพ่อค้าต้องการซื้อรถยนต์คันนี้ แต่เขาไม่มีเงินสด เขามีเพียงสามหมื่นบาทเท่านั้น แต่ต้องการได้รถยนต์คันนั้นไปใช้อย่างนี้ ถ้าหากว่าให้เขาได้มีโอกาสได้จ่ายเช็คล่วงหน้าได้บ้าง เขาก็สามารถซื้อรถยนต์คันนั้นได้ โดยจ่ายเงินสดให้สามหมื่นบาท อีกสามหมื่นบาทจ่ายเช็คล่วงหน้าไว้ว่า อีก ๑๕ วันจะถึงไปเบิกได้ อย่างนี้ก็เป็นโอกาสให้ผู้ขายรถยนต์นั้นขายรถยนต์ได้ และได้เงินสดมาใช้หมุนเวียนสามหมื่นบาททันที และผู้ซื้อก็ได้รถยนต์คันนั้นไปใช้ พอได้เวลาใกล้ที่จะถึงวันกำหนดในเช็ค ก็รีบนำเอาเงินเข้าธนาคาร แต่ก็อาจจะมีบ้างว่าที่ว่าเงินที่ตัวหวังจะได้มาในวันที่ลงในเช็คนี้

บุคคลที่ ๓ เลิกไปไม่ได้ อาจจะผิดกันในวันสองวันอย่างนี้ก็ควรจะกรุณาให้เขา อย่างมากรา ๕ ทวิก็แล้ว ทำผมเห็นอย่างนี้ที่กรรมาธิการแก้ไข ผมเห็นว่าเหมาะสมดีมาก

๑๑.๒๙ น.

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : คือว่าท่านที่ชี้แจงเมื่อกี้นี้เข้าใจไปตนละแง่ คือข้าพเจ้าอยากจะยกตัวอย่างอย่างนี้ คือสมมติว่าชาวบ้านเขาลอกเช็คอีก ๓ เดือนจะจ่ายเงินให้ข้าพเจ้าแสนบาท ทีนี้เราจะไปเอาผิดเขาตามมาตราไหน เขาจ่ายเงินล่วงหน้าไว้ตามอันเดิมต้องการลงโทษคนสั่งจ่ายเงินล่วงหน้า ทีนี้ไม่เอาละ ตัดออกเสียแล้ว ทีนี้รูปถึงเป็นอย่างนี้ อีก ๓ เดือนข้าพเจ้าถึงจะได้รับเงิน ทีนี้ชาวบ้านเราจะเอาโทษเขาตามมาตรา ๓ จะเอาอย่างไร ข้อหนึ่งออกเช็คโดยเจตนา ไม่มีการใช้เงิน เขาก็ไม่มีเจตนาอย่างนั้น ข้อหนึ่งก็ไม่ผิด ข้อสองก็ไม่ผิดออกเช็คขณะที่ออกไม่มีเงิน แต่ชาวบ้านมีเงินในบัญชี แต่เขาก็มีอยากเช็ค ขณะออกเขาก็มีเงินสูงกว่าในบัญชีที่ฟ้องจะใช้ให้ได้ ทีนี้มาเข้าข้อ ๔ ถอนเงินทั้งหมดหรือแต่บางส่วนออกจากบัญชีอันที่จะฟ้องให้ใช้เงินตามเช็ค จนจำนวนเงินที่เหลือไม่เพียงพอจะใช้หนี้ นี่ทีนี้ถอนเงินออกไปเสียบ้างโดยไม่รู้สึกตัว เมื่อถอนเงินออกไปโดยไม่รู้สึกตัวอย่างนั้นแล้วเป็นผิดละ ผิดมาตรา ๓ ก็มีผิดอย่างไร ถ้าธนาคารไม่จ่ายเงินตามเช็คนั้น มีความผิดต้องระวางปรับไม่เกินสองเท่าของจำนวนเงินที่ระบุในเช็ค แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินกว่าหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ เราก็ต้องถือว่าจะต้องผิดตามนี้ละ ทีนี้ผิดตามมาตรา ๓ นี้ยังไม่ได้ต้องไปดูมาตรา ๕ ก่อน เพราะมาตรา ๕ ทวิบอกว่าใครกระทำผิดก็ผู้กระทำผิดตามมาตรา ๓ ได้นำเงินมาตามจำนวนในเช็คไปชำระแก่ผู้ทรงเช็ค หรือแก่ธนาคารเพื่อจ่ายเงินตามเช็คภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ธนาคารได้บอกกล่าวว่าไม่มีเงิน ที่มีชื่อในเช็คบอกกล่าวให้ผู้ออกเช็คได้รับทราบว่าธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงินให้ คดีเป็นอันเลิกกันตามความแพ่งและวิธีพิจารณาความอาญา นี่เป็นอันเลิกไปเสียแล้ว คือเมื่อข้าพเจ้าไม่ได้แล้วข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะไปบอกกับใคร ธนาคารก็ไม่ได้บอก กฎหมายก็ไม่ได้บังคับให้ธนาคารบอกผู้ทรงเช็คภายในกำหนดเท่านั้นเท่านี้ ธนาคารอาจจะบอกก็ได้หรือไม่บอกก็ได้ เขาอาจจะไปตกลงกับธนาคาร

ว่าอย่างไรบ้างก็ได้ เมื่อเขาเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าก็ชักจะลุกลี้ลักในเรื่องการรับเงินตามกำหนด ๓ เดือน ที่นี้เมื่อธนาคารเขาได้บอกไปแล้วแล้ว ข้าพเจ้าก็ต้องเสียเวลาไปป้อง ไปฟ้องร้องผู้ออกเช็คอีก ข้าพเจ้าเสียค่าธรรมเนียมไปแล้ว เมื่อ ๆ เสียไปแล้วพอพิจารณาไป พอสิ้นไป เมื่อพิจารณาเช่นนี้เขาเป็นจะเสียเปรียบ เขาก็ไปติดต่อให้ธนาคารบอกกล่าวให้ผู้ออกเช็คได้รับทราบว่าธนาคารบอกปฏิเสธว่าธนาคารไม่จ่ายเงิน เมื่อเขาไปบอกว่าธนาคารบอกกล่าวผู้สั่งจ่ายเช่นนั้นแล้ว กฎหมายบอกว่าให้คดีเป็นอันเลิกกันตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา บังคับให้คดีเลิกกันไป ศาลก็ต้องเลิกคดีกันไป ต่างคนต่างดูความเข้าสู่สภาพเดิมไป ผู้ที่รับจ่ายเช็คมาเช่นข้าพเจ้านี้ต้องเสียเงินเข้าไหนจะต้องไปวิ่งหาหนาย ต้องวิ่งเสียเวลาทำให้เสียเงินเป็นช่องทางของผู้ทุจริตได้ท่านประธาน ฯ เพราะฉะนั้นการไปแก้ตัดมาตรา ๔ นี้ ~~ย่อมจะทำ~~ ให้ผู้ที่ได้รับเช็คไปเสียเปรียบมาก ท่านไม่ได้คำนึงถึงในข้อนี้ บางทีท่านจะลืมไป

๑๑.๒๗ น.

นายประสิทธิ กาญจนวัฒน์ กรรมาธิการ : กรรมาธิการขอชี้แจงว่าการที่มีผู้ข้องใจว่าตามที่ได้ตัดมาตรา ๔ นี้ออกเสียแล้ว จะขัดต่อหลักการ ผมเห็นว่าไม่ขัดเลย เพราะว่าหลักการพูดตอบสั้น ๆ ว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คและความผิดซึ่งจะต้องเป็นกรณีทางอาญานั้นก็บัญญัติไว้ครบถ้วนตามมาตรา ๓ แล้ว คณะกรรมาธิการได้มาพิจารณาทั้งมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ได้ประมวลทั้งต่างประเทศและในประเทศว่ามีกรณีใดบ้างที่มีการใช้เช็คอันจะเกิดความผิดขึ้นได้ ประมวลแล้วไม่พ้น ๕ ข้อนี้ ไม่พ้น ๕ ข้อ ในมาตรา ๓ นี้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาต่อไปว่า ความผิดจะเกิดขึ้นได้เมื่อไรก็ได้ ~~ก็ได้~~ มาแก้ไขเพิ่มเติมดังในวรรคท้ายของมาตรา ๓ ว่า ถ้าธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงินตามเช็คนั้น ก็หมายความว่าจะเกิดความผิดขึ้นต่อเมื่อผู้ทรงเช็ค ได้นำเช็คนั้นไปยื่นต่อธนาคาร แล้วธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงิน ก็แล้วแต่ว่าจะเข้ากรณีใด

ใหน่ใน ๕ กรณีนี้ ผู้ใช้ก็น่อมกรงสิทธิ์ที่จะดำเนินคดีได้ กณะกรรมาธิการได้แก้ไขในข้อนี้ต่อไปนี้ เมื่อคณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมประโยคลงไปแล้ว มาตรา ๔ ก็หามีความหมายไม่ ดังที่กรรมาธิการได้ชี้แจงมาแล้ว ตามตัวอย่างของท่านผู้มีเกียรติได้ยกตัวอย่างบอกว่า อย่างเช่นนาย ก. ได้จ่ายเช็คล่วงหน้า ๒ เดือน ถ้านาย ก. มีเงินแล้วจะเอาผิดตามมาตรา ๔ อย่างไร เพราะมาตรา ๔ ตัดออกหมดแล้ว ท่านผู้มีเกียรติได้เข้าใจผิดอย่างใหญ่หลวง เพราะกรรมาธิการเรียนชี้แจงเติมประโยคนี้ เข้าใจผิดเช็คจะออกล่วงหน้ากี่วันกี่เดือนกี่ปีก็ตาม มีความผิดขึ้นต่อเมื่อต้องนำเช็คนี้ไปขึ้นเงินที่ธนาคาร อย่างสมมติว่าวันนี้วันที่ ๒๓ หากเราจะมีเช็คนำไปขึ้นเงินที่ธนาคาร อย่างน้อยจะต้องปรากฏในเช็คนั้นว่าเป็นวันที่ ๒๓ ก่อนวันที่ ๒๓ ไม่ใช่นำเช็ควันที่ ๒๓ ตุลาคมหรือพฤศจิกายนหรือธันวาคมไปขึ้นเงิน ธนาคารจะหันหลังให้เลย อย่างน้อยจะต้องเป็นวันที่ระบุในเช็ค หรือก่อนวันที่ระบุในเช็ค จะไปล่วงหน้าธนาคารจะไม่ทำเลย เพราะฉะนั้นท่านต้องเข้าใจตรงนี้ให้ถูกต้อง ถ้าท่านเข้าใจตรงนี้ให้ถูกต้องแล้ว มาตรา ๔ ท่านจะขัดเห็นขัดข้องเลยว่า ไม่มีความหมายเลย อย่างเช่นมาตรา ๔ อนุ ๑ ก็อยู่ในมาตรา ๓ อนุ ๑ – ๒ – ๓ – ๔ ครบถ้วนแล้ว มาตรา ๔ อนุ ๒ ก็อยู่ในมาตรา ๓ อนุ ๔ แล้ว และมาตรา ๔ อนุ ๓ ก็อยู่ในมาตรา ๓ อนุ ๕ หมุนไปหมุนมา อย่างไรก็ตามแล้วแต่จะพ้นใน ๕ กรณีนี้ไปไม่ได้ กรรมาธิการยืนยันชี้แจงให้ทราบโดยชัดแจ้ง

๑๑.๓๘ น.

นายเสรี อิศรางกูร ณอยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าไม่ได้มาเถียงเรื่องหลักการหรือเรื่องเหตุผลที่กรรมาธิการได้อภิปราย แต่ข้าพเจ้าได้ดูกฎหมายฉบับนี้แล้ว และดูรายงานของกรรมาธิการซึ่งได้ส่งมานี้แล้ว และดูรายชื่อของคณะกรรมาธิการในคณะนี้แล้ว ก็เห็นว่ามาจากคณะพรรคนั้น และกฎหมายนี้ก็เข้าคณะพรรคอยู่ แต่มีปัญหาที่ข้าพเจ้าข้องใจอยู่ว่า ตามมาตรา ๙ ที่ได้ตัดออกไปนั้น ความจริงข้าพเจ้าก็เห็นว่าควรตัดอยู่ -และคิดจะแปรญัตติก็เลยมีความเห็นร่วมกัน ก็เลยให้คุณเสวก/เสวก เปี่ยมพงศ์สานต์เป็นผู้แปรญัตติขอตัดมาตรานี้ แต่ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจที่ว่า ตามรายงานของเลขานุการที่ว่า ได้มีผู้แปรญัตติ คือนายเสวก เปี่ยม-พงศ์สานต์ เป็นผู้แปรญัตติตัดทั้งมาตรา//และคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงต่อแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ ความจริงไม่ใช่อย่างนั้นท่านประธาน คุณเสวก เปี่ยมพงศ์สานต์ เป็นผู้แปรญัตติตัดทั้งมาตรา และกรรมาธิการได้เห็นด้วยควรจะเขียนว่า ได้แก้ไข แต่นี่กรรมาธิการปฏิบัติว่า ได้ชี้แจงแล้ว คล้าย ๆ กับว่า เรื่องทั้งหมดกรรมาธิการเป็นผู้คิดขึ้นมาเอง ความจริงกรรมาธิการจะคิดมาได้อย่างไร ในเมื่อกฎหมายนี้เข้าสู่.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยว ๆ ขอโทษสักนิดหนึ่งที่ท่านชี้แจงอย่างนั้นชอบแล้ว คือว่าที่มิใช่กรณีและคู่ที่พูดกันเรื่องนี้ ถ้าคุณเสวก ๆ ได้มาชี้แจง.....

นายเสรี อิศรางกูร ณอยุธยา (บุรีรัมย์) : เดี๋ยวครับ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นอยากจะถามท่านกรรมาธิการว่า ความจริงเป็นอย่างไร ถ้าหากว่าคุณเสวก เปี่ยมพงศ์สานต์ ผู้แปรญัตติตัด กรรมาธิการเห็นด้วย ก็ให้คุณเสวก เปี่ยมพงศ์สานต์ เป็นผู้ชี้แจงก็จะขาวสอาดดี ข้าพเจ้าหมายความว่าอย่างนั้น เพราะคุณเสวก ๆ แม้กฎหมาย

ที่ตีนก็แปรญัตติตั้งแต่ ๔.๐๐ น. ถึงตี ๒ เพื่อช่วยกรรมาธิการ กรรมาธิการไปเชียนว่า อย่างนี้จริงหรือไม่ อยากจะถามกรรมาธิการ ถ้าจริงอยากจะให้คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์ สานศรีแจงจะได้เข้าใจดี

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ กรรมาธิการ : ความจริงมาตรานี้ คุณเสวตร ฯ ได้แปรญัตติไว้จริง แต่ก่อนที่ผู้แปรญัตติจะได้มาชี้แจงอธิบายแปรญัตตินั้น ด้วยความสัตย์ความจริง คณะกรรมาธิการได้ตัดออกล่วงหน้าแล้ว ถ้าพอคุณเสวตร ฯ ไปลั่นมากรรมาธิการก็ได้เรียนให้คุณเสวตร ฯ ทราบว่า ถ้าเห็นจะดีใจตะชิมะ ผมตัดให้แล้วเรียบร้อยแล้ว ความสัตย์ความจริงเป็นอย่างนั้นเอง ไม่ใช่กรรมาธิการมาแบ่งเอาหน้าเอาตาอะไร ก็เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ความเห็นตรงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะหมดปัญหา เอาเข้าต่อไป

ร้อยโท พัฒน์ ฉถลาง

ร้อยโท พัฒน์ ฉถลาง (ปราจีนบุรี) : สำหรับปัญหาเมื่อสักครู่นี้ที่มีการตัดมาตรานั้นน่ะ สำหรับที่มีความเห็นจะลงมติกันว่าอย่างไร ผมยังไม่ได้ฟังมติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยว นี่ยังไม่ได้ลงกันเลย

ร้อยโท พัฒน์ ฉถลาง (ปราจีนบุรี) : แล้วทำไมจะอ่านต่อไป เมื่อตะกี้นี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ คือไม่ได้แปรญัตติ แล้วผู้แปรญัตติพอใจแล้ว หักเท่านั้นใช่ไหม

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ กรรมาธิการ : หักเท่านั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่หมด คำว่าต่อไป คือว่า ต่อไปในสภา ฯ นี้จะว่าอย่างไร ไม่ใช่จะอ่านอะไร

ร้อยโท พัฒน์ ฉถลาง (ปราจีนบุรี) : สำหรับปัญหาประเด็นนั้น ผมก็มีเรื่องที่จะพูด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจแล้ว ยังไม่ได้ตัดสินกันเลย ยังมีคนจะพูดอย่างอื่น ประเดี๋ยว คุณชาย ฯ ให้คุณชายฯ พูดเสียก่อน แล้วผมจะให้คุณสวัสดิ์ ฯ พูด

นายชาย สุอังคะ (ชลบุรี) : ผมก็เลยถือโอกาสขอเสนอลงมติเสียเลย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยว ขอโทษ ถ้าอย่างนั้น ผมก็ไปพูดเสียแล้วเมื่อกี้นี้ จะให้คุณสวัสดิ์ คำประกอบ พูด คุณสวัสดิ์ คำประกอบ มีอะไร

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ความจริงกรรมาธิการที่ได้ชี้แจงมานั้น ก็รู้สึกว่าเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในปัญหาธนาคารไม่น้อย ความจริงข้าพเจ้าเองก็ยกย่องอยู่ แต่ว่าปัญหาซึ่งได้มีการตัดในมาตรา ๔ ออกไปนั้น เมื่อได้พิจารณากันโดยละเอียดแล้ว ก็รู้สึกว่าคำความข้องใจมาสู่สภาผู้แทนมาก ข้าพเจ้าเองได้ฟังเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้ชี้แจงต่อท่านประธานมา ก็รู้สึกว่าทางฝ่ายกรรมาธิการก็ยังไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเองใคร่จะขอชี้แจงต่อท่านประธานกรรมาธิการและท่านประธานสภา ฯ ว่า การที่ได้ตัดมาตรา ๔ ออกไปนั้น อาจจะทำให้ข้อความความมุ่งหมายของกฎหมายนี้หวนลงไป แต่ว่ามีความหมาย หมายเหตุ ๔๗ เติมภาคผนวกซึ่งเจตนารมณ์ของกฎหมายประการหนึ่ง ข้าพเจ้าขอให้ท่านกรรมาธิการได้โปรดดูให้ในมาตรา ๓ อนุมาตรา ๒ ในอนุมาตรา ๒ นั้นท่านจะเห็นได้ว่าออกเช็ค ในขณะที่ออกไปมีเงินอยู่ในบัญชีนั้นจะถึงใช้ได้แล้ว ถ้าหากว่าธนาคารปฏิเสธบุคคลนั้นจึงจะมีความผิด รวมความว่าคนที่จะมีความผิดตามมาตรา ๓ อนุมาตรา ๒ นี้นั้น จะต้องเข้าองค์ประกอบสองประการ ประการที่ ๑ ในขณะที่ออกเช็คไม่มีเงินอยู่ในธนาคาร และ ๒ เวลาเอาเช็คไปขึ้นธนาคาร ธนาคารไม่จ่ายให้ อย่างนี้จึงจะมีความผิดตามมาตรา ๓ คือออกขณะออก สมมติว่าวันนี้เป็นวันที่ ๒๓ ไม่มีเงินอยู่ในธนาคาร แต่ออกเช็คให้ไป พอถึงคอนบ่ายไม่สามารถจะหาเงินเข้าธนาคารได้ ธนาคารก็ปฏิเสธเช็คจึงจะมีความผิดตามมาตรา ๓ นี้ ที่ได้เจตนาของมาตรา ๔ นั้นหากมี

เจตนาตรงกันมาตรา ๓ ไม่ เพราะเจตนาของมาตรา ๔ นั้น หมายความถึงเช็คล่วงหน้า หมายความว่าในขณะที่ออกเช็ควันนี้ แต่ไม่ได้จ่ายเงินวันนี้ให้ไปจ่ายเดือนหน้า วันนี้ไม่จำเป็นต้องมีเงินก็ได้ เจตนาของมาตรา ๔ นั้นต้องการเรื่องเช็คล่วงหน้า หมายความว่า วันนี้ไม่ต้องมีเงินในธนาคารก็ได้ไม่เป็นไร แต่ว่าเวลาที่ออกเช็คไปแล้วให้ไปเอาเดือนหน้า พอถึงเดือนหน้าเอาเช็คไปขึ้นธนาคาร ธนาคารไม่จ่ายเงินให้นั้นแล้วจึงจะมีความผิด รวมความว่าคนที่จะผิดตามมาตรา ๔ นั้นมีองค์ประกอบเพียงองค์เดียว คือว่าเวลาเอาเช็ค โปสต์เช็ค (*post cheque*) ไปขึ้น ไม่มีเงินอย่างนี้จึงจะมีผิด แต่ว่าไม่จำเป็นต้องมีเงินในวันออกเช็ค แต่มาตรา ๓ นั้นต้องสองอย่างประกอบกัน คือวันออกเช็คไม่มีเงิน นั่นประการหนึ่ง และ ๒. ต้องเวลาไปขึ้นเงินไม่มีเงินในธนาคารให้เขาธนาคารปฏิเสธ สองอย่างนี้จึงจะมีความผิด–ตรงมาตรา ๓ แต่มาตรา ๔ เจตนาของมาตรานี้ ๔ นี้มีความประสงค์ต้องการอย่างเดียว คือต้องการว่าคนเราในขณะที่ออกเช็คไปตามมาตรจะมีเงินก็ได้ แต่คาดการล่วงหน้าไว้ว่าเดือนหน้า เช่นจะมีเงินเข้าธนาคารจึงจะออกเช็คล่วงหน้าให้ เพราะฉะนั้นกฎหมายจึงจะลุ้มอล่วยไว้ว่าในขณะวันออกเช็คไม่จำเป็นต้องมีเงินและเวลาออกเช็คไปแล้วล่วงหน้า ถึงวันถึงกำหนดเอาเช็คไปขึ้นแล้วต้องมีเงินให้เขา ถ้าไม่มีจึงจะมีความผิด ด้วยเหตุนี้แหละเจตนาของมาตรา ๓ มาตรา ๔ จึงหาตรงกันไม่

48

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ กรรมาธิการ : ความจริงกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงละเอียดแล้ว ความมุ่งหมายของผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ถ้าท่านมุ่งหมายไปสักอย่างหนึ่งก็อาจจะถูก ถ้าตามความมุ่งหมายของท่านนั้นจะต้องหมายความว่าในขณะที่ออกเช็คแล้วรู้ว่าในแบงค์ไม่มีเงินมีปัญหันที่ แต่คณะกรรมาธิการไม่ต้องการจะเคารุนแรงอย่างขนาดนั้น ถ้าอย่างนั้นจะไม่มีใครกล้าใช้เช็ค พอหยิบสมุดเช็คขึ้นมามือสั่นแล้ว จะเซ็นสั่งไปอย่างนี้มีหรือไม่มีก็ไม่ทราบ พอเซ็นสั่งเอาไปปุบเงียบ ปิดตะรางได้แล้ว เอาเข้าห้องขังได้แล้ว ถ้าท่านอภิปรายอย่างนั้นหมายความว่าท่านต้องการอย่างนี้ แต่คณะกรรมาธิการไม่ต้องการรุนแรงถึงขนาดนั้น ต้องการเอาว่าในเมื่อถึงเวลาตามเช็คแล้วไปเอาเงินไม่ได้นั่นละความผิดจึงได้เกิดขึ้น แต่อย่างท่านว่านั้นหมายถึงความว่าเซ็นสั่งเช็คปุบเกิดความผิดขึ้นทันที กรรมาธิการไม่ต้องการเอารุนแรงอย่างนั้น ตรงนี้เองเพราะผมเข้าใจว่าท่านคงจะอภิปรายความหมายอย่างนี้เอง แต่แล้วรวมความอย่างไรก็ตามก็อยู่ใน ๕ ข้อนี้เอง ในเมื่อเอาเช็คมาขึ้นเงินไม่ได้แล้วก็ที่หนึ่งไม่พ้น ๕ ข้อนี้

๑๑.๔๑ น.

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ตามที่ท่านช้องใจของข้าพเจ้านั้นอาจจะคลาดเคลื่อนไป ขอได้โปรดอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจอีกนิดหนึ่ง จริงอยู่ตามที่ท่านชี้แจงนั้นเป็นการที่จะเรียกว่าเข้มงวดกวดขันต่อผู้ใช้เช็คเกินไป หมายความว่าถ้าหากบุคคลใดออกเช็คในขณะออกเช็คนั้นไม่มีเงินในธนาคารมีปัญหา ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความเช่นนั้น หมายความว่าในขณะที่ออกเช็คนั้นไม่มีเงินยังไม่มีปัญหา ต้องเอาเช็คนั้นไปขึ้นธนาคาร และธนาคารไม่มีเงินจ่ายให้ปฏิเสธนั่นแหละจึงจะมีความผิด ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่าองค์ประกอบของความผิดตามมาตรา ๓ นี้ต้อง ๒ ประการ ประการ ๑ ในขณะที่ออกเช็คนั้นไม่มีเงินนั้นยังไม่มีโทษผิดเพียงแต่เมื่อเอาเช็คนั้นไปขึ้นธนาคาร ธนาคารปฏิเสธขณะนี้แหละจึงจะเริ่มมีความผิด รวมความว่า ๒ อย่างประกอบกันแล้วจึงจะมีความผิดตามมาตรา ๓ แต่ว่าในขณะเดียวกัน

ท่านอย่าลืมไปว่าในมาตรา ๔ นั้นเขาได้พูดถึงเรียกว่าเช็คล่วงหน้า หมายความว่าในขณะที่ออกเช็คไปนั้น เช่นวันนี้ออกเช็คไป แต่ไม่มีเงินในขณะนี้ยังไม่มีเงินในธนาคาร ปัญหาเรื่องการออกเช็คนั้นเราได้มีการอะลุ่มอล่วยกันว่า ในขณะออกเช็คไม่จำเป็นต้องมีเงินก็เป็นได้ เพราะเหตุว่ามีความขัดข้องในปัญหาการเงิน แต่ตกหมายล่วงหน้าไว้ว่าเดือนหน้าเดือนโน้นหรือเดือนใดตามที่ตกหมายไว้ อาจจะหาเงินเข้าธนาคารได้ เช่นนี้การธนาคารหรือการออกเช็คเราย่อมให้บุคคลนั้นออกเช็คล่วงหน้าได้ โดยเหตุนี้แหละเราจึงเขียนมาตรา ๔ ไว้ว่า ในขณะที่ออกเช็คไม่จำเป็นต้องมีเงิน แต่ว่าออกเช็คล่วงหน้าไปวันใด ถึงวันกำหนดเขาไปเอาเงิน ต้องธนาคารจ่ายให้ เมื่อธนาคารไม่จ่ายให้เมื่อนั้นแหละจึงจะมีความผิด จึงขอชี้แจงว่าในมาตรา ๔ นั้นหมายความว่าในขณะที่ออกเช็คนี้ไม่จำเป็นต้องมีเงินก็ได้ แต่ว่าถึงวันกำหนดอีกเดือนหนึ่งข้างหน้าถึงวันกำหนดของเช็คต้องมีเงินอยู่ ถ้าไม่มีเงินอยู่ในธนาคารจึงจะมีความผิด รวมความว่ามาตรา ๔ นี้เรามีความต้องการมุ่งหมายให้บุคคลซึ่งไม่มีเงินในขณะนี้ออกเช็คล่วงหน้าได้ แต่ว่าถึงวันกำหนดให้มีเงินก็แล้วกัน แต่ในมาตรา ๓ นี้หมายความว่าในขณะออกเช็คนั้นต้องมีเงินอยู่ ถ้าไม่มีเงินอยู่ไม่ได้แล้ว และขณะที่เขาไปเอาเงินต้องให้ได้เงินด้วย ต้อง ๒ อย่างประกอบกัน ถ้าท่านได้โปรดอ่านอนุ ๒ ว่า ออกเช็คโดยในขณะที่ออกไม่มีเงินอยู่ และถ้าธนาคารปฏิเสธแล้วไซร้ จึงจะมีความผิด ๒ อย่างประกอบกัน เพราะฉะนั้นมาตรา ๓ มาตรา ๔ ท่านจะอนุโลมว่าเป็นอย่างเดียวกันหาได้ไม่ โดยนัยซึ่งข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อกรรมาธิการดังนี้

ผู้ช่วยการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการยืนยันหรือ

๑๐.๔๓ น.

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ กรรมาธิการ : ยืนยันครับ คืออย่างนี้ คือท่านเป็นห่วงคล้ายกับมาตรา ๓ อนุ ๒ ออกเช็คโดยในขณะที่ออกไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้

นี่เป็นองค์คุณเหมือนกัน แต่เป็นองค์คุณส่วนย่อย ท่านอย่าลืม ท่านต้องเน้นคำอันเดอร์สายไว้ที่กรรมาธิการแก้ไขใหม่อยู่ที่ตรงนั้น ในขณะที่ท่านยอกเช็คจะมีเงินหรือไม่มีเงินไม่สำคัญ แต่ว่าเมื่อถึงเวลาเช็คไปขึ้นเงินได้แล้วเป็นอันใช้ได้ แล้วก็เช็คถ้ายังไม่ถึงวันที่ระบุในเช็คนั้นไปขึ้นถือว่าเช็คที่สมบูรณ์ไปขึ้นเงินไม่ได้ เมื่อกี้นี้ได้เรียนชี้แจงมาแล้ว แล้วท่านก็ไม่ได้ให้ตัวอย่างหรืออธิบายเสียว่า กรณีอย่างใดบ้าง ที่มาตรา ๓ คลุมไปไม่ถึง ท่านไม่ได้ให้ตัวอย่างเสียว่าตัวอย่างอย่างกรณีใดที่มาตรา ๔ นี่ แล้วมาตรา ๓ ไม่ได้บัญญัติเอาไว้ตรงไหน ไม่มี แล้วพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้บังคับว่าไม่ให้ใช้เช็คล่วงหน้า ท่านย่อมใช้ได้ แต่ถึงเวลาแล้วให้มีเงินก็แล้วกัน ไม่มีเงินจะมีความผิดเกิดขึ้นเท่านั้นเองแหละ ฯ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รู้สึกว่าเรื่องนี้พูดกันมามาก ถ้าท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายอย่างจะขอให้ตัดสินเลย

นายมาฝิด อุทธิเสน (ศรีษะเกศ) : กระผมไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่ในวรรคท้ายของมาตรา ๓ ท่านคณะกรรมาธิการได้ไปกรุณาเติมข้อความลง แต่เท่าที่ผมได้สังเกตและได้พิจารณาดูแล้วเห็นว่าข้อความที่เติมลงไปนี้ยังไม่รัดกุมพอ ฉะนั้นกระผมใคร่ที่จะออกความคิดเห็นว่า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวมาตรา ๓ ผ่านมาแล้ว

นายมาฝิด อุทธิเสน (ศรีษะเกศ) : มิได้ครับ คือว่าในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ นี้ ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวโยงกันอยู่ ถ้าธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงินตามเช็คนั้น/มีความผิด ถ้าหากว่าจะให้ข้อความนี้ชัดเจนขึ้นแล้ว กระผมใคร่ที่จะขอความคิดเห็นว่า

๑๑.๔๕ น.

นายโชติ คุณะเกษม (ประธานกรรมาธิการ) : กระผมรู้สึกว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายยังข้องใจ ที่กล่าวถึงมาตรา ๓ – ๔ เรื่องเช็คล่วงหน้านี้ กระผมเสียขอถือโอกาสกราบเรียนให้ทราบว่า เช็คนั้นถ้าเป็นวันที่ลงล่วงหน้าแล้ว โดยปกติจะไม่เป็นเช็คเลย เช็คจะต้องมาใช้ในวันที่ถึงวันที่นั้น ๆ ในกรณีเช็คที่เกิดใช้การล่วงหน้านี้ที่สุดคล้าย ๆ กับเป็นการใช้ตั๋วสัญญาใช้เงินนั่นเอง เช็คในต่างประเทศจะไม่มีใช้ เพราะเขาถือว่านั้นไม่ใช่เช็ค เช็คนั้นจะมีประโยชน์มาใช้ได้ต่อเมื่อถึงวันที่ลงวันที่นั้น ๆ เพราะฉะนั้นในการที่คณะกรรมาธิการพิจารณาในเรื่องนี้จึงได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว ก็เห็นว่าถ้าเช็คนั้นยังไม่ถึงเวลาที่จะไปส่งให้ที่แบงค์เพื่อจะจ่ายเงิน เช็คนั้นก็ไม่มีประโยชน์เลย ที่จริงไม่ใช่เช็ค เพราะฉะนั้นการที่จะใช้คำว่า เช็คล่วงหน้ามาใช้เป็นคำทั่ว ๆ นั่นเป็นแต่เพียงคำสามัญไม่ใช่ได้ใช้ในกรณีธนาคารเลย เพราะธนาคารจะไม่ยอมรับว่ามีเช็คล่วงหน้าเกิดขึ้นในสมัยหนึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้มีโอกาสทำงานในธนาคาร ท่านผู้ว่าของข้าพเจ้าเขียนเช็คล่วงหน้ามาถึงธนาคารจะเรียกตัวมาตักเตือนและสั่งปิดบัญชีทันที เพราะเราไม่รับเช็คล่วงหน้า คำว่า "เช็คล่วงหน้า" จะไม่มีในต่างประเทศ ท่านไปจะไม่เห็นเขาใช้เป็นสินเชื่อกันเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นในกรณีที่กรรมาธิการได้ตัดมาตรา ๔ ออกไปนั้น -ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว ข้าพเจ้านั่งเป็นประธานอยู่เห็นว่าเหมาะสมดีทุกประการจึงกราบเรียนในข้อนี้ด้วย ส่วนเมื่อกี้นี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอเติมคำว่า "นั้น ๆ" กระผมก็รู้สึกว่าไม่มีความจำเป็นนัก เพราะข้อความตามที่เขียนไว้นั้นชัดเจนดีแล้ว จึงขอกราบเรียนให้ท่านสมาชิกทราบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอกันทีละ คุณเทียม ฯ กรัม เกี่ยวกับจะเอามาตรา ๙ ใส่ไหม ก็เราพูดอธิบายกันมามาก ผมจะให้ที่ประชุมตัดสิน คือว่าจะเป็นไปตามที่กรรมาธิการตัดออกหรือว่าจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ก็มีเท่านั้น เราไม่มีสิทธิ์จะพูดอย่างอื่นกันแล้ว เอาละขอให้สรุปสั้น ๆ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : คือข้าพเจ้าจะถามว่ากรณีนี้กรรมาธิการที่ท่านบอกว่ามีตัวอย่างอย่างไรที่จะเอาผิดไม่ได้ ข้าพเจ้าอยากจะถามกรรมาธิการว่าอย่างนี้ จะเอาผิดกับผู้ที่จ่ายเช็คล่วงหน้าอย่างไรได้บ้าง ในกรณีถ้ามันเกิดเรื่องขึ้นอย่างนี้ คือว่ามีผู้สั่งจ่ายเช็คลงวันล่วงหน้าให้ข้าพเจ้าฉบับหนึ่งเงินแสนบาท ให้ในวันที่ ๑ เดือนมกราคม ให้ไปรับเงินหนึ่งแสนบาทที่ธนาคารไทยพาณิชย์ที่เป็นหนี้กันอยู่หรืออะไรก็ตามเถอะ ข้าพเจ้าก็รับเอาเช็คนั้นมา ถ้ามาตรา ๙ มีไว้ ผู้สั่งจ่ายนั้นมีผิดอยู่แล้ว ทีนี้เมื่อมาตรา ๙ ไม่มีไว้ ผู้สั่งจ่ายอย่างนี้ก็ย่อมไม่มีผิด ทีนี้พอกว่าจะไปถึงวันที่ ๑ กว่าที่ข้าพเจ้าจะไปเอาเงิน บางทีก็ต้องรอมานาน แต่ว่าเวลาไปเอา ไปรับไม่ได้เสียแล้ว เพราะอะไรล่ะ เพราะธนาคารไม่จ่ายเงินให้ เช็คมันมีการเปลี่ยนมือกันไป โอนกันไปขึ้น สลักหลังโอนให้คนโน้น ขายของแล้วก็โอนให้คนนั้นไป อะไรไปได้ ทีนี้ก็เมื่อเช่นนั้นแล้ว เวลาวันที่ ๑ มกราคม ข้าพเจ้าไปรับเงินไม่ได้แล้ว แล้วข้าพเจ้าจะไปเอาผิดกับใครเล่า เพราะธนาคารไม่เขาไม่จ่ายให้ เพราะว่าเงินมีจริงอยู่ในธนาคาร มันไม่เข้าเกณฑ์ตามมาตรา ๗ คือว่าเจตนาจะไม่ให้ใช้เงินตามเช็คนี้ก็ไม่มีข้อ ๑ จำนวนเงินที่เวลาถึงวันนี้แล้วจำนวนเงินของข้าพเจ้าก็มีสูงกว่าแสนบาท นี่มีอยู่แล้ว ทีนี้ระหว่างข้อ ๔ ข้าพเจ้าก็ยอมยังไม่หมด ยังมีเงินอยู่ในบัญชีในวันที่ ๑ อีกหนึ่งแสนบาท แต่ว่าธนาคารได้ค้ำประกันข้าพเจ้าในเรื่องสัญญาอันโน้นนี่ อันนี้ไว้บ้าง ธนาคารก็จะตัดเงินของข้าพเจ้าไปเท่าไรก็ตามแต่ ๑ แสนบาทนี่ยังไม่หมด ยังมีเงินอยู่ในบัญชีของข้าพเจ้าอยู่ ๑ แสนบาท ที่ธนาคารจะต้องจ่ายให้ข้าพเจ้าได้ ในประเด็นตรงนี้ ผมก็

เลขาธิการ ฐานออกเช็คสั่งจ่าย วันที่ ๑ มกราคม ไม่จ่ายเงินให้นายเวียน ฯ หนึ่งแสนบาท ที่นี้เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วข้าพเจ้าไปถอนเงินการไม่ได้ เพราะบอกว่ามีเงินจริง แต่เงินหนึ่งแสนบาทได้ทำประกันนายนั้นไว้แล้วว่าไปทำสัญญากับกรมทางไว้ เพราะว่าเงินนี้ทางนี้ก็ต้องเอารังเป็นประกันไว้บ้างเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเก็บเลยเอาผิดไม่ได้ กรณีเช่นนี้จะทำอย่างไร ท่านจะให้ไปเอาเงินที่ไหน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการไม่ชี้แจง เรื่องนี้ก็มีอยู่เพียงว่าเราจะเอาตามที่กรรมาธิการแก้ไขหรือจะเอาตามร่างเดิม เราไม่มีสิทธิที่จะไปตัดสินเป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นก็ขอปรึกษาที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นว่ามาตรา ๔ นี้ควรจะคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะตัดออกตามกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนข้างมากให้ตัดออกตามกรรมาธิการ เป็นอันว่ามติให้ตัดมาตรา ๔ ออก ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ทวิ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายสวัสดิ์ ตำประกอบ (นครสวรรค์) : ขอท่านได้โปรดสังเกตดูในมาตรา ๕ นั้น/ไม่ใช่มาตรา ๕ ทวินั้น ได้บัญญัติไว้ว่าความผิดตามมาตรา ๓ ให้ถือว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัว ท่านกรรมาธิการคงเข้าใจได้ดีแล้วว่าปัญหาเรื่องความผิดต่อส่วนตัวนั้นมีความหมายเป็นประการใด ปัญหาตามข้อกฎหมายปัญหาเรื่องความผิดต่อส่วนตัวนั้นก็ย่อมหมายความว่าเมื่อมีความผิดเกิดขึ้น ถ้าผู้ซึ่งเป็นเสมือนเจ้าทุกข์หรือผู้ที่ได้รับเช็คไป ไปขึ้นเช็คนั้นไม่ได้ ถ้าไม่นำความไปแจ้งต่อเจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานก็ไม่สามารถจะเอื้อมมือเข้าไปจัดการ

กับผู้จายเช็คนั้นได้ ก็รวมความว่าต้องผู้เจ้าทุกข์นั้นต้องไปร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานหรือมอบให้คดีให้เจ้าพนักงานดำเนินคดี กรณีจึงจะไปสู่ศาลหรือไปสู่อัยการได้ พนักงานสอบสวนจึงจะดำเนินคดีได้ หมายความว่าเช่นนั้น แล้วในทางเดียวกันในเมื่อคดีไปสู่ศาลแล้ว ถ้าผู้เป็นเจ้าทุกข์คือผู้ที่ได้รับเช็คไปเอาเงินไม่ได้ ไปยื่นคำร้องต่อศาลหรือยื่นคำร้องต่อพนักงานสอบสวนขอถอนคำร้องทุกข์เสีย เจ้าพนักงานก็เลิกคดีไป เราจึงเรียกว่าคดีต่อส่วนตัว ก็หมายความว่าผู้เจ้าทุกข์ต้องไปร้องเรียนแล้วถอนคดีเอง คดีถึงจะบังเกิดและหายไปได้ ข้าพเจ้าคิดว่าการที่เขียนไว้เพียงมาตรา ๕ เท่านี้นั้นย่อมเป็นการเพียงพอของข้อกฎหมายแล้ว

เพราะในกฎหมายลักษณะอาญาหรือกฎหมายใด ๆ ก็ดีถ้าจะพูดถึงความผิดต่อส่วนตัวก็มักจะพูดแต่เพียงว่ากรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัวก็พูดได้เพียงเท่านั้น เหตุใดนายชาญจึงมีความสงสัยว่าทำไมคณะกรรมาธิการจึงมาเติมมาตรา ๕ ลงไปเพื่อเหตุผลอันใดเล่า เพราะเหตุว่าการที่เติมมาตรา ๕ ทวิลงไปนี้ได้ก่อให้เกิดความไม่เข้าใจแก่เพื่อนสมาชิกและโดยเฉพาะข้าพเจ้าอีกหลายประการ เพราะเหตุว่าความผิดส่วนตัวนั้นต่อเมื่อเจ้าตัวไปฟ้องคดีต่อโรงศาลหรือฟ้องคดีต่อเจ้าพนักงานสอบสวนคดีจึงจะเสร็จเด็ดขาดไปได้ แต่เมื่อมาเติมมาตรา ๕ ทวิเข้าไปแล้ว แม้เจ้าตัวจะไม่ฟ้องคดี ตัวยังมีความประสงค์ร้องทุกข์ขอให้เอาโทษแก่ผู้กระทำผิด แต่เมื่อผู้กระทำผิดเอาเงินไปใช้เสีย คดีย่อมเสร็จเด็ดขาดแม้เจ้าทุกข์ยังมีความประสงค์จะร้องเรียนเอาความอยู่ก็ตาม เพราะฉะนั้นมาตรา ๕ มาตรา ๕ ทวิ จึงมีความขัดกันอยู่ มาตรา ๕ เป็นความผิดต่อส่วนตัว หมายความว่าผู้ซึ่งเป็นเจ้าทุกข์ฟ้องคดีจึงจะระงับไปได้ แต่มาตรา ๕ ทวิแม้เจ้าทุกข์จะยังไม่ฟ้องคดีก็ตาม แต่ว่าถ้าจำเลยเอาเงินไปใช้เสียให้แก่ธนาคารหรือให้เจ้าทุกข์ คดีนั้นย่อมเป็นอันระงับไปตามกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา ก็มีปัญหาสองมาตรานี้มันขัดกัน แต่อย่างไรก็ดีข้าพเจ้าเองก็ไม่แน่ใจนัก พึง/ขอ

คำอธิบายต่อกรรมาธิการด้วย

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : มาตรา ๕ กับมาตรา ๕ ทวิ ไม่ขัดกัน คือเมื่อมาตรา ๕ บัญญัติให้เป็นความผิดส่วนตัวแล้วก็อยู่ที่ใจเจ้าทุกข์เองว่าจะยอมความแค่ไหน ที่นี้กรรมาธิการก็เห็นต่อไปจากนั้นอีกว่าในเรื่องนี้ไม่ควรจะอยู่ในลำเภอใจเจ้าทุกข์เพราะเป็นเรื่องเงิน เมื่อเขานำเงินมาชำระแล้วถึงแม้ว่าเจ้าทุกข์จะไม่ยอมความเราก็อยากให้คดีเลิกกันไปได้ ซึ่งในเรื่องคดีเลิกกันนี้เราได้มีอยู่หลายอย่างในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กรรมาธิการก็เห็นควรว่าควรจะเพิ่มขึ้นไปอีกข้อหนึ่งคือว่าถ้าหากเขาเอาเงินมาชำระตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ ทวิ ถึงแม้เจ้าทุกข์จะไม่ถอนคดีก็ให้คดีเลิกไปคือเราไม่อยากจะเอาคนที่ผิดถึงถึงติดคุกติดตราง ก็เมื่อเจ้าทุกข์ได้เงินสมความตั้งใจแล้วและยังไม่ไม่ถอนคำร้องทุกข์อย่างนี้เราก็เขียนกฎหมายช่วยไว้ว่าถึงด้านเจ้าทุกข์ให้ผู้ออกเช็คนี่ติดคุกติดตรางเราก็ให้คดีนั้นเลิกไปได้ เพราะฉะนั้นมาตรา ๕ ทวิ จึงเติมไปคือเพิ่มจากมาตรา ๕ ถ้าหากว่าเจ้าทุกข์เขายอมก็เป็นเรื่องความผิดยอมความกัน

ไปตามมาตรา ๕ แต่เราคิดว่าอาจจะมีเจ้าหนี้บางคนไม่ยอมหรือว่าอาจจะถือโอกาสโดยการจ่ายเช็คฉบับเดียวเอาเงินให้จำนวนสูงมากกว่าที่ปรากฏในเช็คฉบับอีกก็เป็นได้ และโดยเหตุนี้เราจึงเห็นว่าอย่าให้เอาการใช้เช็คนี้เป็นเครื่องมือเลย ถ้าหากว่าคนที่เขาออกเช็คเขาเอาเงินมาให้ตามเงื่อนไขในมาตรา ๕ ทวิแล้ว แม้เจ้าตัวจะไม่ยินยอมก็ให้คดีเลิกกัน เพราะตัวได้รับเงินไปแล้ว

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ข้าพเจ้าว่าถ้าอย่างที่กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ไม่เป็นธรรมกับผู้ที่ได้รับเช็คเพราะเป็นการเสียหายแก่เขา ท่านก็ย่อมอยู่ใกล้ชิดกับศาล ท่านกรรมาธิการก็ย่อมทราบแล้วว่าผู้ที่ได้รับเช็คมานั้นเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ เมื่อเขาบริสุทธิ์ได้รับเงินมาเขาขายสินค้าไปแล้วเขาได้รับเช็คมาก็น่าจะได้รับเงินเต็มตามจำนวนนั้นเช่นหมื่นบาทก็จะให้ได้รับเต็มหมื่นบาท ทีนี้เมื่อเกิดไปถอนเงินแล้วไม่มีขึ้นมาเขาก็ย่อมฟ้องศาลขอให้ผู้สั่งจ่ายชำระเงินตามเช็คหมื่นบาท แต่ว่าการฟ้องศาลเขาจะต้องเสียค่าทนาย ๒ พันบาท และค่าป่วยการอะไรต่าง ๆ ที่ต้องไป ๆ มา ๆ และค่าพะยานอีก เขาจะต้องเสียค่าธรรมเนียมไปอะไรไป ทีนี้เมื่อเขาไปฟ้องเช่นนั้นแล้วถึงคราวจวนศาลจะตัดสินเขาก็เอาเงินไปวางที่ธนาคารเสียหมื่นบาท ก็เป็นอันว่าคดีเลิกกัน แต่ว่าผู้ได้รับเช็คนั้นเสียหายเสียเงินค่าทนายเสียอะไรเข้าไปอีก ๒ – ๓ พันบาท แล้วได้รับเงินไม่เต็มหมื่นบาท แล้วเช่นนี้ท่านไม่ได้นึกถึงความเป็นธรรมของเรื่องของผู้นั้นบ้างหรือ แล้วให้ไปเลิกกันไปเฉย ๆ ก็โกงกันง่ายขึ้น เพราะว่าผู้สั่งจ่ายเช็คก็ได้เปรียบ แกไม่อยากเสียค่าทนายแกก็เอาเสีย ๙ พันซิ จะไม่ต้องไปเสียค่าทนาย ๒ พันและค่าพะยานที่จะต้องเรียกมาศาล แกจะต้องไม่ต้องเลี้ยงเขาอีกสักอะไรเช่นนี้เป็นการทำให้ผู้สั่งจ่ายเช็คเอาเปรียบได้เช่นนี้ท่านไม่ได้คำนึงถึงความเป็นธรรมข้อนี้บ้างหรือ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : กระผมเกรงว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะเข้าใจผิดเรื่องนี้เป็นคดีอาญา ไม่มีการชดเชยค่าทนาย ค่าพะยานอยู่แล้ว ไม่ใช่คดีแพ่ง จะไปเอาชดเชยอย่างไร ยิ่งคดีเสร็จได้เร็วเท่าใดก็ยิ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้ความมากขึ้นเท่านั้น คือท่านคงจะไปปน

57

เลย ไม่เคยมีคำชะยานุก็ไม่เคยมี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะยอดัดสินใจแล้ว ละไรอีก ขอให้รวบรัดหน่อย

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการแล้วก็มีความข้องใจอยู่ ตามคำชี้แจงของกรรมาธิการนั้นขอโปรดท่านสมาชิกได้พิจารณาดูเถิดว่ายิ่งชี้แจงเท่าไรก็แสดงให้เห็นว่ากรรมาธิการนั้นบัญญัติกฎหมายด้วยความไม่เป็นธรรมแห่งสังคมยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจะชี้แจงให้เห็นได้ว่ามาตรา ๕ ทวิที่เติมมานี้นั้นก่อให้เกิดความเสียหายและความผิดพลาดอยู่สองประการ ประการที่หนึ่ง ได้ก่อให้เกิดการผิดพลาดในแง่ของกฎหมาย ประการที่สอง ได้ก่อให้เกิดการผิดพลาดด้วยการไม่เป็นธรรมแห่งสังคม ในปัญหาเบื้องแรกที่ก่อให้เกิดการผิดพลาดในแง่ของกฎหมายนั้น เพราะเหตุว่าในมาตรา ๕ ซึ่งไม่ใช่ ๕ ทวิ ได้บัญญัติไว้แล้วว่าความผิดในมาตรา ๓ นั้นเป็นความผิดต่อส่วนตัวซอได้โปรดพิจารณาด้วยว่าปัญหาเรื่องความผิดต่อส่วนตัวความผิดต่อส่วนตัวนี้ได้มีบัญญัติอัตถาธิบายไว้แน่ชัดว่าคะเมื่อเจ้าทุกข์ไปยอมความเท่านั้นคดีจึงเสร็จเด็ดขาดไปได้ เหตุไฉนเล่ามาตรา ๕ ทวิจึงมาบัญญัติลบล้างข้อยกบัญญัติซึ่งเป็นสิทธิส่วนตัวของเจ้าทุกข์นั้นเล่า แล้วข้าพเจ้าขะขอเรียนชี้แจงต่อท่านกรรมาธิการซึ่งเป็นท่านอาจารย์ด้วยว่าข้าพเจ้าเองก็ยังไม่เข้าใจเหมือนกันว่าจะได้เคยมีกฎหมายบทไหนในมาตราใดบ้างที่กฎหมายถือว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัวแล้วมีกฎหมายลบล้างว่าแม้เจ้าทุกข์จะยังเอาความก็ตามแต่ก็ไม่สามารถเอาความได้ข้อลบล้างของกฎหมาย ข้าพเจ้าเองก็ยังไม่เคยเห็น แต่อาจจะมีอยู่ เพราะฉะนั้นขอให้คณะกรรมาธิการอธิบายและชี้ตัวอย่างมาให้ดูได้แล้วข้าพเจ้าคิดว่าการที่เรามีเจตนาที่ต้องการจะให้เป็นความผิดต่อส่วนตัวนั้น มันก็เป็นกฎหมายที่บัญญัติไว้อย่างเบามาก และความจริงแล้วการใช้เช็คโดยไม่มีเงินมันน่าจะเป็นความผิดอาญาต่อแผ่นดินเสียด้วยซ้ำไป แม้เจ้าของเจ้าทุกข์จะไม่เอาความ แผ่นดินก็น่าจะยื่นมือไปเอาความได้เช่นเดียวกับคดีปล้นสดมภ์เช่นเดียวกัน แต่ก็นี่กฎหมายและกรรมาธิการยังบัญญัติยกเว้นให้เป็นคดีอาญาส่วนตัว เป็นความผิดต่อส่วนตัว—ก็เบาอยู่แล้ว เหตุไฉนจึงจะยอมให้เบากว่านี้ แม้เจ้าทุกข์ยังจะเอาความไปร้องเรียนอยู่ยังไม่ถอนคดีแต่ถ้าจำเลยเอาเงินไปให้คดี

เสร็จเด็ดขาดไปก็รู้สึกมันไม่เป็นธรรมแก่บุคคลซึ่งทรงเช็คนั้นเลยแต่ประการใด เพราะฉะนั้นขอกรรมาธิการได้โปรดเห็นใจในปัญหานี้ด้วย อีกปัญหาหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าชี้แจงเบื้องต้นแล้วว่าการที่เพิ่มมาตรา ๕ ทวินั้นได้ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแห่งสังคมนั้นก็คือว่า สมมติว่าวันนี้ผู้ทรงเช็คมีความประสงค์จะเอาเช็คไปขึ้นเงิน แต่ขึ้นเงินไม่ได้....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นธรรม พูดกันมาแล้วมันจะซ้ำกันหลายหนแล้ว

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : เรื่องที่เอาเช็คไปขึ้นเงินไม่ได้นั้น ขอให้ท่านกรรมาธิการได้โปรดเข้าใจไว้เถิดว่าในวงการค้านั้นเขาย่อมมีการค้าคาดการล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ๆ ต่ออะไรไปบ้าง อาจจะให้สัญญาไว้กับบุคคลภายนอกได้ว่าวันนั้นฉันอาจจะได้เงินตามเช็คนั้นและจะเอาเงินไปให้ ถ้าฉันไม่สามารถจะเอาเงินตามเช็คนั้นได้เอาเงินไปไม่ให้ท่านให้ท่านปรับเป็นจำนวนมาก ๆ ก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าวันใดเขาเอาเช็คนั้นไปขึ้นเงินไม่สามารถจะเอาเงินได้ก็ไม่มีเงินจะไปให้เจ้าหนี้ ๆ อาจจะปรับเขาเป็นเงินมากมายก่ายกอง เพราะความคาดหมายที่จะได้เงินตามเช็คล่วงหน้านั่นเอง ก็ด้วยเหตุผลอันนี้แหละถ้าท่านไม่มีบทบัญญัติที่จะลงโทษบุคคลนั้นเกินขอบเขตหรือเกินกว่าจำนวนเงินที่จะต้องใช้แล้ว บุคคลผู้ทรงเช็คก็ต้องเสียเปรียบ จึงถือว่าไม่เป็นธรรมแห่งสังคมโดยนัยนี้ เพราะเหตุว่าบุคคลนั้นจะต้องเสียเบี้ยปรับเสียเงินเสียทองด้วยการไปเอาเงินขึ้นเช็คแล้วไม่ได้เงินมาย่อมได้รับโทษปรับจากเจ้าหนี้เป็นอันมาก

แล้วข้าพเจ้าอยากเรียนชี้แจงว่า ผู้ที่จงใจฝืนกฎหมายจะไม่ไปเปรียบเทียบเจ้าพนักงานได้หรือไม่ ไม่มีเรื่องความแห่งวุฒิการที่ว่าไม่มีเงินจ่ายค่าปรับในเมื่อศาลพิพากษาปรับ ต้องเสียค่าปรับเป็นจำนวนเงินเท่านั้น ๆ จะไปเปรียบได้หรือไม่ ถ้าไปเปรียบไม่ได้ก็แสดงว่าบุคคลที่ได้รับความไม่เป็นธรรมแห่งสังคม คนที่จะเอาเงินมาออกเสียภายใน ๗ วัน ข้าพเจ้าจึงถือว่าไม่เป็นการขาดแคลนความเสียหายของผู้ที่รวยเช็คได้เพียงเท่านั้น จึงถือว่าไม่เป็นธรรมแห่งสังคมโดยนัยประการนี้

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอ้างว่ายังคงมีกฎหมายนี้ทางกรรมาธิการเห็นว่าไม่ถูก เพราะว่ากฎหมายนี้ให้สิทธิแก่เจ้าทุกข์ที่จะถือว่าเป็นความผิดส่วนตัว แต่ในเวลาเดียวกันพระราชบัญญัตินี้ก็เห็นว่าควรจะเห็นใจผู้ออกเช็คบ้าง ก็ให้สิทธิไปขอให้เลิกคดีได้ ที่ท่านว่าไม่เป็นธรรมแก่สังคมนี้กรรมาธิการเห็นว่าเป็นธรรม เพราะเหตุว่าถ้าเรามีบทอย่างนี้แล้วคนจะได้มีน้ำใจมาใช้เงินตามเช็ค มันก็สะดวกด้วยกันทั้งสองฝ่าย และเมื่อใช้เงินตามเช็คแล้วจะมาเอาผิดเอาโทษกันทำไม เพราะตะพึงในกฎหมายนี้ถ้าคิดแล้วจะเห็นว่ากรรมาธิการไม่ได้คิดในแง่ผู้ที่ออกเช็ค คือคิดทั้งสองฝ่าย ทั้งผู้ออกเช็คและทั้งเจ้าทุกข์ ซึ่งก็เห็นว่าเป็นธรรมแก่สังคมดีแล้ว ส่วนที่ท่านบอกเรื่องความแห่ง เปรียบไม่ให้ปรับก็ได้ถูกทางเรียนแล้วว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องกฎหมายอาญา เมื่อจะคิดค่าเสียหาย ใช้เช็คไม่ตามกำหนด ก็ยังมีสิทธิฟ้องร้องต่าง ๆ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ตัดสิทธิในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อย่างไรเลย เป็นแต่เพียงจะช่วยส่งเสริมให้มีการใช้เงินตามเช็คเร็วขึ้นเท่านั้น โดยวิธีที่ว่าถ้าใช้เงินแล้วคดีอาญานั้นเลิกไป แล้วคดีอาญาเลิกไปนั้นมีหลายเรื่องในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่นคดีที่ไกล่เกลี่ยอย่างเดียว เราเอาค่าปรับอย่างสูงมาวางศาลเสีย ศาลก็เลิกกันไม่ต้องชี้ขาดว่าใครผิดใครถูก อย่างนี้กระผมก็เห็นว่าเป็นธรรมแก่สังคมดีอยู่แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร เชิญจะพอกันที จะถกอะไรอีก

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) กระผมมีข้อสำคัญของบุคคลประชาชนน่อย

ท่านผู้เป็นประธาน ตามที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติมมาตรา ๕ ทวิลงไปนั้น กระผมเห็นตรงกันข้าม เพราะเหตุว่าแทนที่จะเป็นผลดี กลับจะเป็นผลร้าย คือเป็นการอุดหนุนให้ผู้ใช้เช็คเจตนาโกงแต่แรกนี้ที่เดียว เพราะเหตุว่ามีเงื่อนไขว่า พอถึงกำหนดตามวันเวลาที่จะต้องรับเงินนั้นแล้วยังมีเวลาบีบคั้นผู้ทรงอีกถึง ๗ วันที่จะเอาเงินมาชำระได้ แล้วก็ไม่เป็นมิดทางกฎหมายอาญา นี่เป็นการสนับสนุนให้มีการใช้เช็คในทางการโกงเกิดขึ้นแล้ว เพราะกระผมสังใจเจตนาโกงแต่แรกแล้วก็ไม่ผิดทางอาญา และไม่มีความผิดอันใดเลย เพราะฉะนั้นการที่กรรมาธิการเพิ่มเติมมาตรา ๕ ทวิลงไปนี้กระผมเห็นว่าตรงกันข้าม และอีกประการหนึ่งก็ไม่มีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ยังสงสัยอยู่เหมือนกัน ถ้อยากให้กรรมาธิการชี้แจง แต่ขอให้ชี้แจงอันแรกเสียก่อนว่าจะเป็นอย่างกระผมว่าหรือไม่

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ กรรมาธิการ. กฎหมายฉบับนี้มีคังที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอภิปรายแล้วว่าเป็นเสมือนดาบ ๒ คม เพราะฉะนั้นเราต้องคำนึงถึงทั้งผู้ออกและผู้รับเช็คด้วย เราอย่ามองด้านเดียว การที่กรรมาธิการได้บัญญัติเพิ่มเติมมานี้นั้นโดยที่ว่าบางครั้งบางคราวเราอาจจะพลั้งเผลอผิดพลาดโดยไม่มีเจตนาได้ ท่านผู้มีเกียรติที่นั่งอยู่ในที่นี้กระผมเข้าใจว่าคงจะมีหลายท่านที่เคยประสบกับกรณีอย่างนี้ก็คงเคยมี บางครั้งเราจำจำนวนตัวเลขของเราไม่ได้ อาจจะก้ำเกินหรือขาดเหลือไปบ้าง แล้วเราก็ออกไปโดยไม่ได้ตั้งใจหรือไม่ได้อะไรเลย อย่างนี้ท่านจะไม่เห็นใจเขาบ้างหรือ กรณีอย่างนี้เป็นต้น แล้วอย่างท่านผู้มีเกียรติแห่งสงขลาบอกว่ากรณีอย่างนี้เป็นการส่งเสริม อย่างรู้ว่าอีก ๗ วันอย่างนี้แกล้งมันก็ไม่เสีย แล้วอีก ๓ วัน ๕ วันถึงค่อยไปชำระก็ ท่านชูดอาจจะจริง แต่ท่านอย่าลืมนึกถึงเจตคติถ้าท่านใช้เช็คกับข้าพเจ้าอย่างนี้เสมอ ๆ ต่อไปข้าพเจ้าก็ไม่รับเช็คของท่าน มันสิ้นกันและกันอย่างนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นขอให้ที่ประชุมนี้ได้เห็นใจกันบ้างเถิดนะ เราอย่าเพิ่งออกกฎหมายอะไรรุนแรงจนบางครั้งบางคราวอาจจะมัดตัวเราเองก็ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร. แล้วประเด็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

สภาผู้แทนราษฎร ๑๕/๒๕๔๗ (สามัญ) ไฟล์ ก.๑๘/๓

ขอประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ใดเห็นควรให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายทั่วไปเพราะเหตุที่ไม่จำเป็นต้องมีผู้รักษาการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ขอให้ที่ประชุมพิจารณา เพราะมีผู้สังเกตหลายท่าน ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างเดิมเช่นนี้ ไม่ต้องมีเรื่องแก้ไขอะไร โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นอันเป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไขเป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ขอปรึกษาวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นอันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๑๑๕๕ /๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๗ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการชดประทานหลวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕..

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการชดประทานหลวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕..
พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการชดประทานหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายกร หุ้ตินทะ
๒. นายเชียน สุขุยานนท์
๓. หม่อมหลวงชูชาติ กำภู
๔. นายทิม ไชยยงยศ
๕. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
๖. นายพันตำรวจเอกพัฒน์ นีลวัฒนานนท์
๗. นายพันธุ์ ชินทุวงศ์
๘. นายพลตำรวจตรีละม้าย อุทยานานนท์
๙. นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้า เป็นประธาน และเลือกนายพันธุ์ ชินทุวงศ์ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจตรีละม้าย อุทยานานนท์
(ละม้าย อุทยานานนท์)
ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง.

สุรพงศ์ ทิมพ์
ทาน

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔..

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก นายพลตำรวจตรีละม้าย อุทยานานนท์ เป็นประธาน และนายพันธุ์ อินทุวงศ์ เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ หม่อมหลวงชูชาติ กำภู

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ และนายสุบัน พูลพัฒน์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา ๒ — ๒	"	"
มาตรา ๓	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๖	"	"
มาตรา ๗	"	"
มาตรา ๘	"	"
มาตรา ๙	"	"
มาตรา ๑๐	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๓	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	"	"
บัญชีอัตราความยาวทางน้ำชลประทาน	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

มาตรา ๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ และนายสุปัน พูลพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๘ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ และนายสุโน พูลพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๙ นายสุปัน พูลพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐ นายสุปัน พูลพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๒ นายสุปัน พูลพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

บัญชีอัตราค่าบำรุงทางน้ำชั่วคราว นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบัญชีนี้

ด้วยแล้ว

(นายพิมุข อินทุวงศ์)
เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติ

การชดประทานหลวง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔..

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการชดประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า " พระราชบัญญัติการชดประทานหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการชดประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕

" มาตรา ๑๐ ทวิ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อประโยชน์แก่การชดประทาน ให้ดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในหมวดนี้

เพื่อประโยชน์แห่งการออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตบริเวณที่ดินที่คิดว่าจะเวนคืนไว้ก่อนก็ได้

ในพระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุ

ก. ความประสงค์ที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ข. เจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ค. กำหนดเขตบริเวณที่ดินที่คิดว่าจะต้องเวนคืน

ให้มีแผนที่หรือแผนผังประเมินเขตบริเวณที่ดินที่คิดว่าจะต้องเวนคืนติดไว้ท้ายพระราชกฤษฎีกานั้น แผนที่หรือแผนผังที่กล่าวนี้ให้ถือเป็นส่วนแห่งพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาเช่นว่านี้มีอายุสองปี หรือตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกานั้น แต่ต้องไม่เกินกว่าห้าปี แล้วแต่จะเห็นว่าจำเป็นเพื่อทำการสำรวจที่ดินที่เจาะจงต้องเวนคืนนั้น

พระราชกฤษฎีกาออกตามความในมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นพระราชกฤษฎีกาออกตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ด้วย "

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕

" มาตรา ๑๓ ทวิ เมื่อเห็นสมควรให้โอนการชลประทานหลวงในท้องที่ใด หรือในเขตโครงการชลประทานหลวงใด ให้เป็นการชลประทานส่วนราษฎรก็ให้กระทำได้โดยออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตการชลประทานหลวงที่จะโอนไปนั้น เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศการโอนดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าการชลประทานหลวงที่โอนไปนั้นเป็นการชลประทานส่วนราษฎรตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานราษฎร์ นับตั้งแต่วันที่ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาเป็นต้นไป "

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน ข. ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" ข. กำหนดอัตราค่าบำรุงทางน้ำชลประทาน ซึ่งจะเรียกเก็บจากบรรดาผู้ใช้เรือแพที่ผ่านประตูน้ำ ประตูระบายน้ำหรือผ่านท้ายโดยทางสาธารณะ และเรียกเก็บจากบรรดาผู้ใช้เรือยนต์หรือเรือกลไฟที่เดินรับจ้างส่งคนโดยสารหรือรับจ้างลากจูงเรือแพเป็นประจำในทางน้ำนั้น แต่ต้องไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ กับให้กำหนดการยกเว้นการเรียกเก็บเงินค่าบำรุงทางน้ำชลประทานแก่เรือบางประเภทตามที่เห็นสมควร "

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเจาะปูดหรือปูดสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดรุกล้ำทางน้ำชลประทาน ชานคลอง เขตคันคลอง หรือเขตพนัง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายช่างชลประทานให้กระทำได้ตามเงื่อนไขและกำหนดเวลาที่อนุญาตนั้น ผู้ใดฝ่าฝืนนอกจากจะได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ศาลจะสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนนำสิ่งที่รุกล้ำไปให้พ้นทางน้ำชลประทาน ชานคลอง เขตคันคลอง หรือเขตพนัง แล้วแต่กรณีด้วยก็ได้"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นการกีดขวางแก่ทางน้ำชลประทาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานเป็นการชั่วคราว ผู้ใดฝ่าฝืนนอกจากจะได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ศาลจะสั่งให้ผู้นั้นนำสิ่งกีดขวางไปให้พ้นทางน้ำชลประทานด้วยก็ได้

เพื่อป้องกันอันตรายอันอาจเกิดแก่การชลประทาน อธิบดีมีอำนาจที่จะสั่งเจ้าพนักงานให้นำสิ่งกีดขวางไปให้พ้นทางน้ำชลประทาน แล้วคิดค่าใช้จ่ายเอาจากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หากไม่ปรากฏผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้เจ้าพนักงาน

ที่อำนาจเอาสิ่งกีดขวางนั้นขายทอดตลาด เพื่อเอาเงินมาเป็นค่าใช้จ่าย ถ้ามีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายให้นำส่งคืนเป็นเงินรายได้แผ่นดินของรัฐ"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทาน หลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดขุดคลองหรือทางน้ำมาเชื่อมกับทางน้ำชลประทาน หรือมาเชื่อมกับทางน้ำอื่นที่เชื่อมกับทางน้ำชลประทาน หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ให้น้ำในทางน้ำชลประทานรั่วไหล อันอาจก่อให้เกิดการเสียหายแก่การชลประทาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ผู้ใดฝ่าฝืนนอกจากจะได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว อธิบดีจะสั่งให้ผู้กระทำปิดคลองหรือทางน้ำนั้น มิให้น้ำรั่วไหลต่อไปก็ได้

เพื่อป้องกันอันตรายอันอาจเกิดแก่การชลประทาน อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการดังกล่าวในวรรคแรกปิดคลองหรือทางน้ำนั้น หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อมิให้น้ำรั่วไหลได้ต่อไป หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานจัดการได้ทันที และถ้าจำเป็นจะต้องใช้ที่ดินเพื่อการนี้ ก็ให้มีอำนาจใช้ที่ดินริมคลองหรือริมทางน้ำนั้นได้เท่าที่จำเป็น ค่าใช้จ่ายในการนี้รวมทั้งค่าเสียหายที่จะต้องชดใช้ให้แก่เจ้าของที่ดิน ให้คิดเอาจากผู้ฝ่าฝืนทั้งสิ้น

คลองหรือทางน้ำใดที่ทำให้น้ำในทางน้ำชลประทานรั่วไหล อันอาจก่อให้เกิดการเสียหายแก่การชลประทานมาก่อนวันประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เมื่ออธิบดีเห็นสมควรสั่งให้ปิด ก็ให้มีอำนาจดำเนินการตามความในวรรค ๒ ได้โดยอนุโลม"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทาน หลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่สำระยาชลประทานตามความในมาตรา ๘ หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรค ๑ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งได้สั่งตามความในมาตรา ๒๐ วรรค ๒ หรือมาตรา ๒๔ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามข้อจำกัดหรือเงื่อนไข ซึ่งอธิบดีกำหนดตามความในมาตรา ๑๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ"

ในคดีความผิดตามมาตรา ๔ และมาตรา ๑๔ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับเรียงตามตัวสัตว์ตัวละสิบห้าบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินตัวละห้าสิบบาท

ยอดเงินค่าปรับที่ได้จากโทษที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ถ้าเป็นกรณีที่มีผู้นำจับผู้กระทำผิดให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลมีอำนาจสั่งจ่ายสินบนแก่ผู้นำจับถึงหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาลได้ แต่ถ้าคดีถึงที่สุดโดยคำสั่งของพนักงานผู้มีหน้าที่สอบสวนและเปรียบเทียบคดีอาญา ให้พนักงานเปรียบเทียบดังกล่าวจ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระแก่ผู้นำจับกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับนั้น และในกรณีที่มีผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนั้นให้ได้รับคนละเท่า ๆ กัน"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ วรรค ๑ หรือมาตรา ๒๙ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ"

.....

.....

สุรเกษม ถิ่น

ทาน

ที่	รายการ	อัตราค่าบำรุงทางน้ำของประชาชน ครั้งละ บาท สต.	
๑.	ค. ในกรณีที่ท่านประสงค์นำ, ประสงค์ระบาย, หรือท่านขอรับเที่ยวไปโดยทางสาธารณะ		
	เรือยนต์หรือเรือกลไฟ		
	ก. ขนาดกว้างไม่เกินกว่า ๑.๐๐ เมตร คิดอัตราความยาวของเรือ เมตรละ	๑	
	ข. ขนาดกว้างเกินกว่า ๑.๐๐ เมตร แต่ไม่เกินกว่า ๒.๐๐ เมตร คิดอัตราความยาวของเรือ เมตรละ	๒	๐
	ค. ขนาดกว้างเกินกว่า ๒.๐๐ เมตรขึ้นไป คิดอัตราความยาวของเรือ เมตรละ	๒	
	เศษของเมตรที่เกินกว่าถ้าถึงครึ่งให้นับเป็น ๑.๐๐ เมตร ถ้าไม่เกินต่ำกว่าให้ปัดทิ้ง		
๒.	เรือชนิดอื่น ๆ นอกจากเรือยนต์ที่ใช้และเรือกลไฟ		
	ก. ขนาดกว้างไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร ต่ำละ	—	
	ข. ขนาดกว้างเกินกว่า ๑.๕๐ เมตร แต่ไม่เกินกว่า ๒.๐๐ เมตร ต่ำละ	๑	
	ค. ขนาดกว้างเกินกว่า ๒.๐๐ เมตร แต่ไม่เกินกว่า ๒.๕๐ เมตร ต่ำละ	๑	
	ง. ขนาดกว้างเกินกว่า ๒.๕๐ เมตร แต่ไม่เกินกว่า ๓.๐๐ เมตร ต่ำละ	๒	—
	จ. ขนาดกว้างเกินกว่า ๓.๐๐ เมตร แต่ไม่เกินกว่า ๓.๕๐ เมตร ต่ำละ	๔	—
	ฉ. ขนาดกว้างเกินกว่า ๓.๕๐ เมตร แต่ไม่เกินกว่า ๔.๐๐ เมตร ต่ำละ	๖	
	ช. ขนาดกว้างเกินกว่า ๔.๐๐ เมตร แต่ไม่เกินกว่า ๕.๐๐ เมตร ต่ำละ	๘	—
	ซ. ขนาดกว้างเกินกว่า ๕.๐๐ เมตร แต่ไม่เกินกว่า ๖.๐๐ เมตร ต่ำละ	๑๐	—
	ฌ. ขนาดกว้างตั้งแต่ ๖.๐๐ เมตรขึ้นไป คิดอัตราเพิ่มขึ้น เมตรละ	๒	—
	เศษของเมตรสำหรับ ฌ. ถ้าถึงครึ่งให้นับเป็น ๑.๐๐ เมตร ถ้าต่ำกว่าให้ปัดทิ้ง		
๓.	แพต่าง ๆ ต่อตารางเมตรละ	—	
	เศษของตารางเมตร ถ้าเกินกว่าถึงครึ่งให้นับเป็น ๑.๐๐ ตารางเมตร ถ้าไม่เกินถ้าไม่เกินต่ำกว่าให้ปัดทิ้ง		

บัญชีอัตราค่าบำรุงทางน้ำชลประทาน

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าบำรุงทางน้ำชลประทานครั้งละ	
		บาท	สต.
๘.	ในกรณีที่ไม่ได้ผ่านประตูน้ำ ประตูระบาย, หรือทำนบหรือที่กั้นโดยทางอื่น เรือยนต์หรือเรือกลไฟที่เดินรับจ้างส่งคนโดยสารหรือรับจ้างลากจูงเรือแพเป็นประจำในทางน้ำชลประทานประเภท ๑ และประเภท ๒ ให้เรียกเก็บค่าบำรุงทางน้ำชลประทานในอัตราแรงม้าละไม่เกิน ๒๕ บาท ต่อปี ยกเว้นเรือที่มีกำลังต่ำกว่าห้าแรงม้า อัตราค่าบำรุงทางน้ำชลประทานตามบัญชีเลขที่ ๑,๒,๓ ข้างบนนี้ใช้เรียกเก็บสำหรับเรือแพที่ผ่านในเวลาปกติที่ทางราชการได้กำหนดไว้ ถ้าจะขอผ่านในเวลาพิเศษ จะต้องเสียค่าบำรุงทางน้ำชลประทานเป็น ๓ เท่าของอัตราปกติ.		

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการมีอะไรที่จะชี้แจงบ้างไหม

นายพันธ์ อินทุวงศ์ กรรมาธิการ : ไม่มีอะไรจะชี้แจง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พิจารณาตามระเบียบวาระ ที่ประชุมสภาฯ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๔.. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตราค่าบำรุงทางน้ำชลประทาน มีการแก้ไข

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเห็นด้วยโดยพร้อมเพรียงกัน มติให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายต่อไปโดยพร้อมเพรียงกัน

ลำดับต่อไป ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ.๒๔.. ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๑๐๘๓ /๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕..

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ.๒๕..
พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..)พ.ศ. ๒๕..(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑.นายจันไททัย สุภสุต
๒. นายฐาติ ไหวดี
๓. นายทองสืบ สุภะมาร์ค
๔. พลโทประยูร ภมรมนตรี
๕. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
๖. พันโทเผ่าชัย บุพพะกสิกร
๗. นายพันธุ์ อินทุวงศ์
๘. ขุนสวัสดิ์โกษา
๙. นายหยุด แสงอุทัย
๑๐. นายเหลี่ยม พันธุกุล
๑๑. หลวงอาจวิศาสุกิจ

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกจ้วนเจ้าเป็นประธาน และเลือก ขุนสวัสดิ์โกษา เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลโท ประยูร ภมรมนตรี
(ประยูร ภมรมนตรี)
ประธานกรรมาธิการวิสามัญ.

สำเนาถูกต้อง.

นิพนธ์ พิมพ์.
สวง ทานะ

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..)
พ.ศ. ๒๔..

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..)พ.ศ. ๒๔..(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก พลโท ประยูร ภมรมนตรี เป็นประธาน และจุนสาวัสดิ์โกษา เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายสนั่น เกตุทัต

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๒. นายเทียม ไชยนันทน์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
ข้อปรารภ	"	"
มาตรา ๑	"	"
มาตรา ๒	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๔	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	"	"
มาตรา ๖	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๗	"	"
มาตรา ๘	"	"
มาตรา ๙	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	"	"
มาตรา ๑๔	"	"
มาตรา ๑๕	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๖	มีผู้แปรญัตติ	"

มาตรา ๑๗	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	"	"
มาตรา ๒๐	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	"	"

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

มาตรา ๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้กรรมาธิการเห็นด้วย และแก้ไขให้แล้ว

นายเทียม ไชยนันทน์ ขอแปรญัตติแก้ไขความในวรรคหนึ่ง กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้วผู้แปรญัตติพอใจ

ส่วนวรรคสอง ผู้แปรญัตติขอตัดออกและขอเติมความต่อไปนี้เป็นวรรคสองแทน คือ "ถ้าผู้ต้องเสียภาษีตามความในวรรคหนึ่งหาผู้ค้ำประกันเป็นที่เชื่อถือได้ ก็ให้เจ้าพนักงานงดการประเมินตามความในวรรคหนึ่งนั้น" กรรมาธิการไม่เห็นด้วย และได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้วผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๘ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๙ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๗ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๑ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการเห็นด้วย และแก้ไขแล้ว

มาตรา ๒๒ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๐ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับนี้ทุกฉบับ.

(ชุ้นสวัสดิ์โกษา)
เลขานุการ.

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ที่ประเมินตั้งแต่ปีภาษี ๒๔๙๗ เป็นต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ที่แก้ไขมาตรา ๔๕ แห่งประมวลรัษฎากร แสตมป์ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

"มาตรา ๗๘ ทวิ ในกรณีสำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะประเมินเรียกเก็บภาษีจากผู้ต้องเสียภาษีก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการได้ เมื่อได้ประเมินแล้วให้แจ้งจำนวนภาษีที่ต้องเสียไปยังผู้ต้องเสียภาษี และให้ผู้ต้องเสียภาษีชำระภาษีภายใน ๗ วันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินไม่ได้

ภาษีที่ประเมินเรียกเก็บตามความในวรรคก่อน ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษี

ในการใช้อำนาจตามความในมาตรานี้ เจ้าพนักงานประเมินจะสั่งให้ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดด้วยก็ได้"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๒๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" (๒) เว้นแต่ในกรณีที่มีอุทธรณ์ตามความใน มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๕ ให้อุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือรับแจ้งการประเมินตามความในมาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๔ "

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" (๑) เว้นแต่ในกรณีที่มีอุทธรณ์ตามความในมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๕ ให้อุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่กำหนดในกฎกระทรวงภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมินตามความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๖๐ ทวิ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๘๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘๓ เงินได้ซึ่งประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๕) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๘๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา ๘๔ เงินได้ซึ่งประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๖) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๘๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา ๘๕ เงินได้ซึ่งประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๗) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

"มาตรา ๕๖ ทวิ ก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการตามความในมาตรา ๕๖ ผู้มีเงินได้พึงประเมินประเภทที่ไม่ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ถ้ามีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป จะนำภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๔๘ ไปชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอพร้อมกับยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดก็ได้

ภาษีที่ชำระตามความในวรรคก่อนให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษี"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร

"มาตรา ๕๗ จัตวา การยื่นรายการตามความในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ หรือมาตรา ๕๗ ตรี ถ้ามีภาษีต้องเสีย ให้ชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอพร้อมกับยื่นรายการ หรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันยื่นรายการนั้น เว้นแต่ภาษีนั้นที่ชำระเป็นภาษีที่รัฐบาลชำระแทน ไม่ว่าจะเพียงบางส่วนหรือทั้งหมด ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระตามกำหนดเวลาดังกล่าวหรือยื่นรายการ แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการเสื่อมสิทธิที่เจ้าพนักงานประเมินจะประเมินให้เสียภาษีตามบทบัญญัติในมาตราถัดไป

ภาษีที่ชำระตามความในวรรคก่อน ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษี"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๐ เพื่อประโยชน์แห่งการคำนวณยอดเงินได้พึงประเมินของผู้ต้องเสียภาษี ให้ถือว่าเงินภาษีที่ได้หักและนำส่งตามความในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ เป็นเงินได้พึงประเมินที่ผู้ต้องเสียภาษีได้รับ ส่วนจำนวนเงินภาษีที่หักและนำส่งไว้นั้นให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษี"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๔ เว้นแต่กรณีตามความในมาตรา ๖๘ ทวิ ถ้าภาษีที่ต้องเสียตามบทบัญญัติแห่งส่วนนี้สำหรับปีภาษีใดมีจำนวนเกินกว่า ๕๐๐ บาท ผู้ต้องเสียภาษีจะชำระเป็นงวด ๆ สองงวด ๆ ละเท่า ๆ กันก็ได้ คือ

(๑) ในกรณีต้องเสียตามความในมาตรา ๕๗ จัตวา งวดที่ ๑ ต้องชำระพร้อมกับยื่นรายการภายในกำหนดเวลาตามความในมาตรา ๕๗ จัตวา และงวดที่ ๒ ต้องชำระภายใน ๖ เก้าสิบวัน นับแต่วันชำระงวดที่ ๑

(๒) ในกรณีอื่น งวดที่ ๑ ต้องชำระภายในกำหนดเวลาตามความในมาตรา ๒๗ และงวดที่ ๒ ต้องชำระภายใน ๕ เก้าสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งจำนวนภาษีที่ประเมิน

ถ้าภาษีงวดที่ ๑ ไม่เสียภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ต้องเสียภาษีมีหน้าที่จะชำระภาษีเป็น ๒ สองงวด และให้ใช้มาตรา ๓๗ บังคับ"

มาตรา ๗๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๖ ตรี ในการไต่สวนหรือตรวจสอบบุคคลธรรมดา นิติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ตามความในหมวดนี้ก็ดี ในการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าพนักงานรัฐบาลหรือมิใช่ก็ตาม และการกล่าวหาแจ้งความนั้นได้แสดงหลักฐานความผิดไว้ชัดแจ้งก็ดี ทั้งสองกรณีนี้โดยมีหลักฐานซึ่งได้มาจากที่อื่นนอกจากหลักฐานทางราชการสรรพากรที่มีอยู่แล้ว เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานประเมินทำการประเมินเรียกเก็บภาษีหรือภาษีและเงินเพิ่มไปอีกเท่าใด ให้เจ้าพนักงานผู้รับเงินหักออกร้อยละ ๒๕ เป็นเงินสินบนรางวัล และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดจ่ายให้แก่เจ้าพนักงานผู้ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความ และเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี"

มาตรา ๗๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐๕ ทวิ ในการออกใบรับ ให้ผู้มีหน้าที่ออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ (๑) ทำต้นขั้วหรือสำเนาใบรับ และเก็บต้นขั้วหรือสำเนาใบรับเช่นว่านี้ไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ออกใบรับ

เว้นแต่จะมีหลักฐานพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น ถ้าปรากฏว่าการรับเงินหรือรับชำระราคาตามความในมาตรา ๑๐๕ (๑) ไม่มีต้นขั้วหรือสำเนาใบรับ ให้ถือว่าไม่ได้ออกใบรับ

ใบรับและต้นขั้วหรือสำเนาใบรับตามความในวรรค ๑ อย่างน้อยต้องมีตัวเลขและอักษรไทยให้ปรากฏข้อความต่อไปนี้

(๑) หมายเลขที่ทะเบียนการค้าตามประมวลรัษฎากรของผู้ออกใบรับ

(๒) ชื่อ หรือยี่ห้อ ของผู้ออกใบรับ

(๓) เลขลำดับของเล่มและของใบรับ

(๔) วันเดือนปีที่ออกใบรับ

(๕) จำนวนเงินที่รับ

ตัวเลขไทยนั้นจะใช้เลขอารบิคแทนก็ได้

ในกรณีการขายสินค้าเฉพาะชนิดที่มีราคาตั้งแต่ ๒๐ บาทขึ้นไป ให้ผู้มีหน้าที่ออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ (๑) แสดง ชนิด ชื่อ จำนวน และราคาสินค้านั้นไว้ในใบรับด้วย และในกรณีการขายซึ่งมีราคาที่ต้องชำระตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ก็ให้แสดงชื่อหรือยี่ห้อและที่อยู่ของผู้ซื้อไว้ในใบรับด้วย"

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร

"มาตรา ๑๐๕ จัตวา ในกรณีผู้ประกอบการค้าเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง เมื่อมีการขายสินค้า ให้ออกใบส่งของแก่ผู้ซื้อและให้ทำสำเนาเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ออกใบส่งของ

ใบส่งของและสำเนาตามความในวรรคก่อน อย่างน้อยต้องมีตัวเลขและอักษรไทยให้ปรากฏข้อความต่อไปนี้

(๑) ชื่อหรือยี่ห้อของผู้ขาย

(๒) ชื่อหรือยี่ห้อของผู้ซื้อ

(๓) เลขลำดับของเล่ม (ถ้ามี) และของใบส่งของ

(๔) วันเดือนปีที่ออกใบส่งของ

(๕) ชนิด ชื่อ จำนวน และราคาของสินค้าที่ขาย

ตัวเลขไทยนั้นจะใช้เลขอารบิคแทนก็ได้"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑๔ โดยการตรวจสอบตามความในมาตรา ๑๒๗ ก็ดี โดยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใดก็ดี ไม่ว่าจะเป็นเจ้าพนักงานรัฐบาลหรือมิใช่ก็ดี ถ้าปรากฏว่า

(๑) มีใครออกใบรับในกรณีที่ต้องออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ หรือมาตรา ๑๐๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบ และเงินเพิ่มอากรอีกเป็นจำนวน ๖ เท่าของเงินอากร หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะ

มากกว่า

(๒) ตราสารวิไถ่ปิดแสตมป์บริบูรณ์ โดย

(ก) วิไถ่ปิดแสตมป์เดียว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบ และเงินเพิ่มอากรอีกเป็นจำนวน ๖ เท่าของเงินอากรที่ต้องเสีย หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

(ข) ปิดแสตมป์น้อยกว่าอากรที่ต้องเสีย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบ และเงินเพิ่มอีกเป็นจำนวน ๖ เท่าของเงินอากรที่ขาดหรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

(ค) ในกรณีอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บเงินเพิ่มอากรเป็นจำนวน ๑ เท่าของเงินอากรที่ต้องเสีย หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

เงินเพิ่มเมื่อเรียกเก็บได้แล้ว ให้หักออกร้อยละ ๘๐ เป็นเงินสินบนรางวัลและให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดจ่ายให้แก่บุคคลผู้ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความและเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒๓ ทวิ เพื่อให้การเสียอากรในหมวดนี้เป็นไปโดยรัดกุม ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรี มีอำนาจกำหนดวิธีการ ให้ผู้มีหน้าที่เสียอากรปฏิบัติเพื่อให้การเสียอากรในหมวดนี้เป็นไปโดยรัดกุม การกำหนดวิธีการเช่นว่านี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

เพื่อความสะดวกของผู้มีหน้าที่เสียอากร การปฏิบัติในการชี้ขาดตามความในมาตรา ๑๐๓ หรือการปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๕ ทวิ มาตรา ๑๐๕ ตรี และมาตรา ๑๐๕ จัตวา นั้น อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดวิธีการให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น หรือจะยกเว้นไม่ให้ต้องปฏิบัติก็ได้"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจ ในการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือโดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามคำเรียก หรือไม่ยอมให้ยึดตราสารหรือเอกสาร หรือไม่ปฏิบัติตามหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจ ตามความในมาตรา ๑๒๓ หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๕ ทวิ มาตรา ๑๐๕ จัตวา หรือมาตรา ๑๒๓ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท"

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗๒ การเสียอากรให้เสียเป็นรายตัวผู้ดู และเสียโดยวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ใช้แสตมป์ปิดตั๋วและขีดฆ่า

(๒) ใช้ตั๋วมีแสตมป์ดุน

(๓) เสียเป็นตัวเงินตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

ถ้าตั๋วทำเป็นเล่มออกให้ดู ต้องเสียอากรตามจำนวนค่าดูในตั๋วทุกฉบับ ถ้าเป็นตั๋วออกให้สำหรับเข้าดูได้หลายครั้ง ให้เสียอากรตามจำนวนเงินค่าดูที่ปรากฏในตั๋วนั้น"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗๕ นอกจากจะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลซึ่งเจ้าของแต่งตั้งคอยรับตั๋ว อนุญาตให้ผู้ใดเข้าดู เว้นแต่

(๑) มีตั๋วปิดแสตมป์ซึ่งขีดฆ่าแสดงว่าเสียอากรครบถ้วนแล้ว

(๒) มีตั๋วแสตมป์ดุนแสดงว่าเสียอากรครบถ้วนแล้ว

(๓) มีตั๋วหรือเครื่องหมายอื่นซึ่งแสดงว่าได้เสียอากรเป็นตัวเงินแล้ว

(๔) ผู้ดูเป็นเด็กซึ่งไม่ต้องเสียค่าดูตามระเบียบการของเจ้าของ แต่เด็กนั้นต้องมีอายุไม่เกิน ๗ เจ็ดขวบ และสูงไม่เกิน ๑ หนึ่งเมตร หรือ

(๕) ผู้มีหน้าที่ทำการเกี่ยวกับมหรสพ ซึ่งโดยลักษณะหน้าที่ ผู้นั้นไม่ต้องเสียค่าดู"

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๑๗๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔

"ตั๋วที่ต้องทำตามความในมาตรานี้ เมื่อมีเหตุสมควรอธิบดีจะสั่งให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นก็ได้"

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๙๐ ทวิ โดยการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี โดยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าพนักงานรัษฎากรหรือผู้ใดก็ดี ถ้าปรากฏว่าไม่เสียอากร หรือเสียอากรไม่ครบถ้วนตามหมวดนี้ ให้เรียกอากรจนครบ และให้เรียกเงินเพิ่มเป็นรายตัวผู้ถูกอีกเป็นจำนวน ๒ เท่าของอากรที่ไม่เสียหรือที่ขาด หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า เงินอากรและเงินเพิ่มตามความในมาตรานี้ ให้ชำระเป็นเงินภายใน ๑๕ วันนับแต่วันได้รับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มให้ถือเป็นเงินอากร

เงินเพิ่มเมื่อเรียกเก็บได้แล้วให้หักอัตราร้อยละ ๔๐ เป็นเงินสินบนรางวัล และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดจ่ายให้แก่เจ้าพนักงานที่ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความ และเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี"

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกวิเคราะห์ศัพท์คำว่า "ซื้อ" และ "จำหน่าย" ในมาตรา ๑๖๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ซื้อ" หมายความว่า รับโอนกรรมสิทธิ์ หรือรับโอนการครอบครอง เว้นแต่รับโอนการครอบครองชั่วคราวเพื่อตรวจสอบคุณภาพหรือโฆษณา"

"จำหน่าย" หมายความว่า โอนกรรมสิทธิ์ หรือโอนการครอบครอง เว้นแต่โอนการครอบครองชั่วคราวเพื่อตรวจสอบคุณภาพหรือโฆษณา"

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

"มาตรา ๑๖๗ ทวิ เพื่อความสะดวกในการชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ เมื่อผู้รับของจำหน่ายโภคภัณฑ์ต่างหน้าแทนผู้ขายโภคภัณฑ์ หรือผู้ขายโภคภัณฑ์ได้รับของชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ต่างหน้า เมื่ออธิบดีเห็นเป็นการสมควรจะอนุมัติให้ชำระตามระเบียบและวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีก็ได้

ให้ผู้รับของชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ตามความในวรรคก่อนมีหน้าที่และความรับผิดตามบทบัญญัติในลักษณะนี้เช่นเดียวกับผู้ขายโภคภัณฑ์ผู้มีหน้าที่ชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์"

มาตรา ๒๕ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิก หรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการมีอะไรที่จะชี้แจงบ้างไหม

พลโท ประยูร ภมรมนตรี ประธานคณะกรรมาธิการ : ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรชี้แจง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ดำเนินการพิจารณาตามข้อบังคับ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ.๒๔.. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มีการแก้ไข

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคุณเทียม ไชยนันทน์ ได้สงวนแปรญัตติไว้ ท่านจะติดใจไหม ถ้าไม่ติดใจจะให้ผ่านไป

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ไม่ติดใจ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ติดใจผ่านไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข ในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข ในมาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น.

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นอันว่าเห็นควรให้ประกาศใช้โดยพร้อมเพรียงกัน มติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป หมดระเบียบวาระแล้ว ประชุมแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา.

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๙

คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม

.....	.....	ผู้ตรายงาน
.....	.....	"
.....	.....	"
.....	.....	"
.....	.....	"
.....	.....	"
.....	.....	"
.....	.....	"
.....	.....	"
.....	.....	"
.....	.....	"
.....	.....	"

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๖/ ๑, ๓, / ๕๙

.....

ทำการแทนหัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

.....

หัวหน้ากองการประชุม

.....

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(นางญ) ชุดที่ ๑...